

CELJSKI tednik

CELJE, 16. junija 1961
LETO XI. šte. 22
CENA IZVODU 20 DIN
GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE
DELOVNEGA LJUDSTVA
OKRAJA CELJE
LIST IZDAJA IN TISKA
CASOPISNO PODJETJE
»CELJSKI TISK«
ODGOVORNI UREDNIK
TONE MASLO

Plenum Okrajnega odbora Socialistične zveze v Celju TUDI VLAGANJE V ŠOLSTVO je zelo donosna investicija

V vseh krajih, kjer je bila urejena, je razstava »Celjski okraj v revolucionarni borbi in socialistični izgradnji« vzbudila veliko zanimanje. Zanimiva in hvaležna je ugotovitev, da med njenimi obiskovalci v veliki večini prednjači mladina. — Včeraj in danes so si to razstavo ogledali v Rogški Slatini. V dnevih od 23. do 25. junija bo odprta v Konjicah, od 28. do 30. junija pa na Dobrni. Zatem jo bodo uredili še v Zalcu ter Šentjurju. V jesenskih mesecih pa bo odprta tudi v Velenju in Šoštanju ter v nekaterih krajih kozjanskega predela.

KAKO gospodarimo?

V četrtek je bilo zasedanje občinskega zbora proizvajalcev v Celju, kjer so temeljito proučili podrobne probleme razvoja gospodarstva v celjski občini. Zbor proizvajalcev je posebno pozornost posvetil težavnim problemom okoli pomanjkanja obratnih sredstev podjetij, ki v nekaterih kolektivih že dušijo proizvodnjo. Tako stanje narekuje spremembo investicijskih vlaganj, in sicer tako, da bodo podjetja nekatere investicije morala razporediti na daljše obdobje. Posledica tega pa bo vsekakor tudi počasnejši tempo gospodarskih investicij v celjski občini.

Analiza gospodarjenja v prvem obdobju letos je pokazala zanimiv primer v Metki, kjer so s pravilno oceno ugotovili, da imajo odvisne zaloge pomožnega materiala, raznih nadomestnih delov in podobno. Tako so ugotovili znatne notranje rezerve. Občinski zbor proizvajalcev je bil mnenja, da bi tudi ostala podjetja morala slediti temu primeru in skušati najti vsa skrita sredstva v podjetjih.

Člani zbora proizvajalcev so obravnavali tudi težnjo, da se ukine ali zmanjša dopolnilni proračunski prispevek. To težnjo podjetja utemeljujejo s tem, da se večina gospodarskih podjetij zaradi problema obratnih sredstev nahaja v težavnem položaju. Pristojni organi občine bodo to vprašanje morali proučiti, vendar velja pripomniti, da v mnogih podjetjih ocenjujejo stanje preveč črno. S tem seveda škodujejo najbolj sebi, razvoju poglobljenega samoupravljanja in na kraju tudi komuni.

V temeljiti analizi je oddelek za gospodarstvo podrobno analiziral tudi priprave za uveljavljanje novih oblik delitve čistega dohodka in pravilnika za razdeljevanje osebnih dohodkov. Na tem področju so gospodarske organizacije naredile že precej. Vendar je tudi tu še prevelika pestrost. Nekatera podjetja namreč še vedno samo razpravljajo, naredila pa niso še ničesar.

O izobraževanju

KMETIJSKIH DELAVCEV

V sredo dopoldne je bilo na okrajni kmetijski zbornici v Celju posvetovanje o izobraževanju kmetijskih delavcev. Posvetovanje so se udeležili tudi direktorji kmetijskih združenj in kmetijskih gospodarstev, predstavniki nekaterih političnih in družbenih organizacij in drugi. Več o posvetovanju bomo poročali prihodnjič.

za čas od 15. do 27. junija

Nestalno vreme s pogostimi padavinami, bo trajalo še dalje. Izboljšanje vremena ne bo trajalo več kot dva dni.

V ponedeljek dopoldne je bilo v stranski dvorani Narodnega doma v Celju plenarno zasedanje, na katerem so obravnavali edino točko dnevnega reda — problematiko šolstva v celjskem okraju. Že to in pa dejstvo, da so na tem zasedanju bili navzoči poleg članov plenuma tudi člani okrajnega sveta za šolstvo, predsedniki občinskih svetov za šolstvo, ravnatelji srednjih šol, zastopniki okrajnih zbornic, strokovnih društev itd., kaže, da so problemi šolstva v okraju zelo pereči.

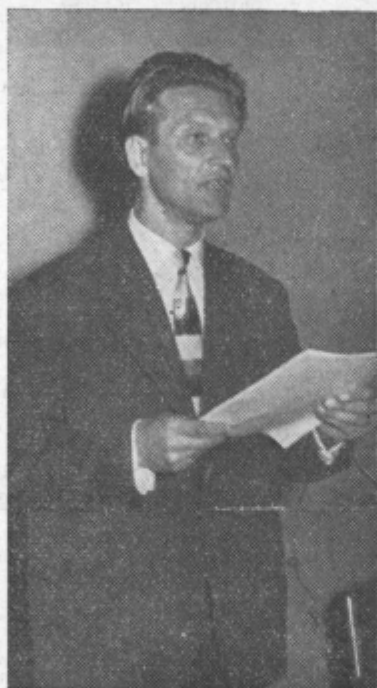
Prav zaradi tega je Okrajni odbor Socialistične zveze na tem plenumu dal v razpravo probleme šolstva, ker meni, da razvoj v šolstvu prepočasno napreduje v duhu reformirane šole in zakona o finansiranju šol. Ta ugotovitev je bila poudarjena tudi v uvodnem referatu, ki ga je prebral tovariš Miro Lužnik, in v razpravi, ki je nakazala nekaj smernic, kako preiti od razpravljanja k stvarnemu delu na področju reformiranega šolstva.

Nešteto je problemov, ki so jih na plenumu kritično obravnavali, analizirali dejstva in skušali najti primerno rešitev za uspešnejše reševanje vprašanj s področja šolstva, ki je sprito nalog v gospodarstvu v zadnjih letih zaostalo za razvojem na ostalih področjih. Razpravljali so o problemih organizacije šolstva, o novem načinu finansiranja šol, o kadrovskih vprašanjih, o vlogi in položaju svobodnih aktivnosti na šolah ter o problematiki družbenega upravljanja v šolstvu.

Pri vsej tej obširni problematiki je na plenumu prišla do izraza predvsem misel, da bo potrebno načela šolske reforme bolj smelo uvajati v prakso. Za to bo potrebno po občinah najprej skrbno analizirati trenutno stanje v šolstvu, proučiti kakšne so potrebe in na tej podlagi sestaviti stvarne in zmožljive delovne programe. Za njihovo izvedbo pa bo potrebno zainteresirati vse merodajne činitelje, šolske kolektive, svete za šolstvo, šolske odbore, zbornice, strokovna društva, množične, gospodarske in družbene organizacije ter ljudske odbore.

Razumljivo je, da številnih problemov v našem šolstvu ne bo mogoče rešiti kar čez noč, vendar bodo morali v občinah praktično začeti ustvarjati pogoje za razvoj reformiranega šolstva. Čeprav je to dolgotrajnejši razvojni proces, ga bo vendarle treba začeti reševati. Uspehi pa bodo tem večji, čim večji krog državljanov bomo uspeli zainteresirati za reševanje šolskih vprašanj. Razumljivo je, da tega ne bodo zmogli samo prosvetni delavci. Tu bo potrebna pomoč vse družbe.

Na tem plenarnem zasedanju so poudarili tudi probleme, ki jih v okraju srečujejo ob izvajanju novega zakona o finansiranju šolstva. Praksa je pokazala, da so bile doslej pomanjkljivo izvršene politične in strokovne priprave za izvajanje zakona o finansiranju šolstva. Nadalje je bilo ugotovljeno, da so se upravni odbori skladov za šolstvo premalo pobrigali

Miro Lužnik bere poročilo

za izvajanje zakonskih določil v večini občin, razen v celjski. Poleg teh slabosti je opaziti, da se tudi gospodarske organizacije ome-

Prva seja

NOVOIZVOLJENEGA
KOMITEJA ZKS
MOZIRSKE OBČINE

EDI HERMAN

SEKRETAR OBČINSKEGA
KOMITEJA ZKS

V četrtek je bila v Mozirju seja novoizvoljenega občinskega komiteja Zveze komunistov mozirske občine. Osrednja točka dnevnega reda je bilo konstituiranje občinskega komiteja in izvolitev komisij. Zaradi odhoda dosedanjega sekretarja občinskega komiteja na šolanje je bil izvoljen za novega sekretarja EDI HERMAN, za predsednika revizijske komisije pa RUDI ZAGER. Nov sekretariat občinskega komiteja Zveze komunistov šteje 3 člane in sta v njem razen sekretarja še tov. JOŽE KOZAR in ing. Branko KORBER. Na seji komiteja so izvolili tudi ideološko in kadrovsko komisijo.

Pogled v dvorano med plenarnim zasedanjem

jujejo le na najnižjo stopnjo prispevka za šolstvo (1%) od osebnih dohodkov. Kot že rečeno, ljudski odbori kot ustanovitelji posameznih vrst šol niso povsod vplačali v sklade za šolstvo z zakonom in dodatnimi navodili določenih sredstev. In če k temu dodamo še to, da kategorizacija šol še ni izvedena z vso ekonomsko utemeljeno preciznostjo, potem pridemo do zaključka, da tako stanje močno zavira izvajanje reformnih nalog v našem šolstvu.

Zaradi navedenih pomanjkljivosti mnoge šole ne razpolagajo z zadostnimi sredstvi za izvajanje osnovne šolske dejavnosti. Zato bo potrebno izboljšati strukturo izdatkov v korist materialnih izdatkov v naših šolah in se boriti proti zastali miselnosti, da investiranje v izobraževanje kadrov ni rentabilna investicija.

Ob zaključku plenuma je tov. Franc Lubej, ki je zasedanje vodil, nakazal nekaj praktičnih smernic, kako bomo najbolj uspešno reševali obširno šolsko problematiko. Omenil je, da smo v Celju na začetku konkretne akcije za zgraditev srednje tehnične šole in učiteljskega, za kar bo potrebno zbrati 440 milijonov din. Po investicijskem načrtu za to gradnjo bo prispeval celjski okraj 100 milijonov, celjska občina 100 milijonov, ostalih 240 milijonov pa naj bi prispevale gospodarske organizacije v celjskem okraju.

Tovariš Lubej je poudaril, da so vprašanja šolstva v sedanjem razvoju izredno pomembna, zato jih bo potrebno reševati z večjo odgovornostjo kot doslej in s skupnimi naporii vseh činiteljev v komuni. Samo s skupnimi naporii šolskih kolektivov, organov družbenega upravljanja, družbenih in gospodarskih organizacij bo mogoče preiti v obdobje intenzivnejšega vzpona šolstva. —ma—

Rasvetavanje a plesu

Jutri bo v Celju republiško posvetovanje o mladinski plesni vzgoji. Organizator — okrajni komite Ljudske mladine v Celju — se na to posvetovanje že dalj časa pripravlja. Dopoldanski del namenjajo posvetitvi razpravam o številnih problemih mladinskega plesa, organizacijo popoldanskega dela pa bo prevzel mladinski plesni klub v Celju, ki bo s plesno prireditvijo tudi zaključil svoje plesne letošnje sezone.

Predvidevajo, da se bodo posve-

tovanja udeležili vsi predstavniki okrajnih komitejev Ljudske mladine, centralnega komiteja Ljudske mladine Slovenije, člani plesne zveze, republiškega sveta Svobod, sveta za šolstvo itd.

Na posvetovanju bodo poleg vpliva družabnega plesa na oblikovanje mladega človeka, obravnavali tudi sociološke in psihološke motive, organizacijske oblike plesa, športni ples, ples kot nujno postavko sodobnega učnega načrta in drugo.

OBČNI ZBOR OBČINSKEGA SINDIKALNEGA SVETA CELJE

Tokrat prav dobro, če ne

odlično

V sredo je bil v Narodnem domu v Celju občni zbor Občinskega sindikalnega sveta Celje, ki so se ga razen delegatov iz vseh sindikalnih podružnic udeležili še — sekretar Zveznega sindikalnega sveta tovarišica OLGA VRABIČ, podpredsednik Republiškega sindikalnega sveta JOŽE BORSTNER, predsednik Okrajnega sindikalnega sveta tov. JOŽE JOŠT, sekretar Občinskega komiteja ZKS Celje TONE SKOK in številni drugi ugledni gostje.

Že na začetku velja pripomniti, da je občni zbor zelo dobro uspel, saj so v živahni razpravi, ki skoraj ni hotela nehati, prišla do izraza predvsem mnenja proizvajalcev, mnenja o najbolj perečih problemih, ki s področja gospodarstva ali negospodarskih dejavnosti neposredno zahtevajo široko aktivnost sindikalnih podružnic in Občinskega sindikalnega sveta.

Predsednik Občinskega sindikalnega sveta tov. JOŽE BEVC je v svojem uvodnem nagovoru opozoril na bistvene probleme v celjski komuni, v gospodarskih organizacijah in na probleme, ki jih bodo morale reševati posamezne sindikalne podružnice. Pri tem je pravilno izhajal s stališča, da naj uvodni referat samo nakaže bistvene probleme, podrobno osvetljuje pa je potrebno prepustiti občnemu zboru in razpravi.

Številni govorniki z vseh področij so v silno živahni razpravi analizirali predvsem probleme odnosov v kolektivih, probleme uveljavljanja demokratičnega mehanizma in neposredno vlogo sindikalnih podružnic pri teh nalogah. Vzpodbuda je tudi ugotovitev, da delegati niso govorili načelno, temveč podrobno o teh

vprašanjih. Podrobno so jih osvetlili, kar bo bodočemu plenumu sindikalnega sveta bistveno koristilo pri nadaljnjem delu.

V razpravi je sodelovala tudi tov. OLGA VRABIČ, ki je zlasti podrobneje analizirala vprašanje socialne problematike. Pri tem je poudarila, da gospodarske organizacije zaradi sistema finansiranja doslej niso bila zainteresirana za te probleme. Tako da se kaže potreba za spremembo sistema, in sicer tako, da bodo podjetja kjer imajo več bolnin in nezgod, tudi več prispevala za te namene. Zaradi tega se bodo kolektivi že sedaj morali začeli resno ukvarjati s tem in hkrati tudi s problemom starejših delavcev, ki so svojo delovno sposobnost pustili ob strojih in pri delu v podjetju. To je trenutno še toliko bolj pomembno, ker bodo kolektivi ta vprašanja morali upoštevati pri odmerjanju kriterijev za razdeljevanje osebnih dohodkov.

Razen tega je tov. Vrabičeva ocenila tudi vlogo sindikalnega občinskega sveta v komunalnem sistemu. Gotovo je naloga občinskega sindikalnega sveta, da vsem sindikalnim podružnicam tudi pomaga s prenašanjem dobrih izkušenj in s pravilno ter kon-

struktivno kritiko odstranjuje vzroke negativnih pojavov. Istočasno pa se bo Občinski sindikalni svet moral odločneje uveljaviti kot družbeni faktor pred organi komune in na kraju tudi v odnosu na zbor proizvajalcev, ki ga v Celju tako slabo ocenjuje. Tovarišica Vrabičeva je dejala, da za slabo ali boljše delo zbora proizvajalcev niso odgovorni zgolj člani občinskega zbora, temveč tudi vsebina dela Zbora proizvajalcev. Gotovo bi odborniki bili bolj aktivni, če bi obravnavali probleme, ki tarejo kolektive in ki so za podjetja primerni in zanimivi.

Pred koncem je v razpravi sodeloval tudi tov. JOŽE BORSTNER, ki je podrobno analiziral zlasti nekatere bistvene probleme v zvezi s poglobljanjem našega demokratičnega sistema upravljanja gospodarskih organizacij. Dejal je, da napako ravna v kolektivih, kjer se še vedno na široko pogovarjajo o tem, kaj naj prenesejo na obratne delavske svete. Pot bi morala biti nasprotna — ustanovljeni obratni delavski sveti bi morali razpravljati o tem, kaj bodo pustili v pristojnosti centralnih samoupravnih organov v podjetju.

Delegati so na občinski konferenci izvolili tudi nov plenum Občinskega sindikalnega sveta, ki šteje 75 članov. —mi—

Na Dunaju je oprezovalo 1516 novinarjev, da bi se dokopali do vsebine tajnih razgovorov med Kennedyjem in Hruščevom v prvih dneh letošnjega junija. Pa se jim ni posrečilo, oba tiskovna šefa, Salinger in Harlamov, se nista vdal niti največjim časnikarskim korifejem, ki so se zbrale na Dunaju.

In vendarle se po vsem svetu na dolgo in na široko piše, o čem sta prava govorila: O Laosu, o razoročitvi, o kontroli pri jedrskih poskusih, o nemškem vprašanju.

Kako je z nemškim vprašanjem, najkločljivejšim, kar jih je? Bonnu ni bilo všeč, da je prišlo do dunajskega vrha, in verjetno se tu ni ničesar premaknilo. To bi sodili tudi po odmevu v Londonu, kjer jim seveda tudi ne gre v račun direktni pogovor med Vzhodom in Zahodom, ker so doslej posredovali Angličje.

Razoročitev! V Zenevi se je te dni vršila 315. seja o kontroli jedrskih poskusov in se je končala enako kot vse druge. ZDA ne pristanejo na tričlansko komisijo pri kontroli po sporazumu o prepovedi jedrskih poskusov, češ da bi taka kontrola imela vzhodno večino, ker nevtralnega zastopnika štejejo k Vzhodu. Tudi pri letnih inšpekcijah sta si rivala navzkriž. ZDA zahtevajo 12 inšpekcij, SZ pa pristaja na tri. Vse kaže, da se tu tudi na Dunaju ni ničesar premaknilo in da bosta o tem govorila naprej oba zunanja ministra. Tisto, kar je na Dunaju ostalo kot pozitivni znak za bodoče račune, je optimizem na obeh straneh. Ta optimizem je veliko vreden, saj je odraz tistega, kar svet najbolj potrebuje: Če sporazum ni mogoč, potem gorje človeštvu. Tako Kennedy kot Hruščev sta izjavila, da vojna ne bi rešila nobenega vprašanja. Seveda s tem ni rečeno, da bo po Dunaju z rožicami poslana pot do miru. Pot je le začrtana, premaknila pa se na njej ni nobena skala, pot bo treba izkrciti meter za metrom. Pomislimo samo na antikomunistične zakone v ZDA, odraz makartizma in hladne vojne, zakone, ki jih je vrhovno sodišče v ZDA ponovno potrdilo. Ideološke razlike, utemeljene v razrednem nasprotstvu, so samo ena od zaprek, posledice tega pa so sporne točke v celi vrsti zadev.

Odstranjevanje ovir na poti k miru je cilj izvenblokovskih držav, ki te dni zasedajo v Kairu, jeseni pa bo podobna konferenca v Jugoslaviji. Moralno — politična vrednost teh držav raste, njihova program je vedno bolj določen. Razoročitev, prepoved jedrskih poskusov, likvidacija kolonializma in gospodarska pomoč nerazvitemu področju, to so glavne teze programa naše države in vseh tistih držav, ki odklanjajo bloke in blokovsko razdelitev. Blokova politika ovira gospodarski in socialni napredek sveta in onemogoča odstraniti vzroke hladne vojne.

Afrazijski narodi so potrebni miru, če se hočejo razviti. Njim ne gre v račun tak razvoj, kakršnega je imela nacionalistična Evropa. Novo nastale države nočejo biti material za vzhodni ali zahodni blok, ampak hočejo usmeriti svoj korak v bodočnost tako, da bodo čim prej premagale svojo zaostalost. To je možno samo, če ne postanejo žrtev blokove napetosti. Odprava kolonializma pa je ena od največjih težav za stare kolonialne države kakor tudi za tiste, ki bi rade bogate z novokolonialističnimi metodami. To se je v zadnjem času drastično pokazalo v primeru Angole. Portugalska je vidna, čeprav majhna članica zahodnega bloka z velikimi kolonialističnimi posesti, Angola pa ogromna afriška dežela, necivilizirana, ker je tako hotela kolonialna gospodarica Portugalska. Osvojitveno gibanje v Angoli je utemeljeno v duhu časa in potrebah afriškega ljudstva, toda Portugalska šteje svoje azijske in afriške kolonije za integralni del svoje države. Stabilizacija razmer na našem planetu je torej v veliki meri odvisna od tega, kako se bo uređilo kolonialno vprašanje. Kako težko je to, se vidi tudi iz enomešnih pogajanj v Evianu. Trenutno so prekinjena, ker se Francozi ne morejo pobotati s tem, da bi prisodili Alžiru tudi tisti del Sahare, kjer so oni — in seveda Nemci — investirali velika sredstva v naftno indrustrijo. Ne morejo se tudi pomiriti s tem, da bi Francozi v Alžiru ne imeli gospodarskih, političnih in socialnih privilegijev. Skratka, kolonialna lastnina jim je tako prirastla k srcu, da ne razumejo težnje po najosnovnejših človeških pravicah, ki si jih želi alžirski narod. T. O.

Kaj je s sekcijami pri krajevnih organizacijah SZDL

Poseben pomen dela sekcij Socialistične zveze bo v tem, da bodo vzbudile zanimanje državljanov za probleme družbenega samoupravljanja na posameznih področjih, za idejna vprašanja, za probleme naše politike na vasi, za razne oblike kulturne dejavnosti, za probleme zunanje politike in podobno.

To so med drugim ugotovitve komisije za organizacijska vprašanja na petem kongresu SZDL Jugoslavije o delu in vlogi sekcij pri krajevnih organizacijah SZDL. Te ugotovitve so dobile ustrezen poudarek v novem statutu SZDL Jugoslavije, v katerem 15. člen pravi tudi tole: Da bi uspešneje izpolnjevala naloge, ustanovi krajevna organizacija sekcije za raznovrstne dejavnosti, ki združujejo člane Socialistične zveze in ostale

državljanke v skladu z njihovo zainteresiranostjo na določenih problemih družbenega življenja.

Tako statut, praksa pa kaže da sekcije, vsaj v glavnem še niso zaživele, razen redkih izjem seveda. Zakaj? To vprašanje smo si zastavili tudi v uredništvu. Odgovor nanj pa bomo skušali razvozlati skupaj s predstavniki organizacij Socialistične zveze. Začeli smo v Celju, kjer se zadnji čas močno zavzemajo, da bi postavili solidne temelje nekaterim sekcijam. Kako pa je v tem pogledu v ostalih občinah, bomo še pisali. S tem pa bi radi dosegli samo eno — oživetiti ali postaviti na noge tisto novo organizacijsko obliko, ki prinaša v delo in življenje Socialistične zveze tudi pomembne vsebinske spremembe. —mb

JANEZ KOVAČIČ, sekretar Občinskega odbora SZDL

Sekcije, nove oblike dela

Čeprav je minilo več kot leto dni od kongresa, ugotavljamo, je med drugim dejal tov. Kovačič, da se krajevne organizacije Socialistične zveze niso povsem znašle pri delu. Še vedno jih preveč obremenjujejo preživeli načini dela ali bolj točno, ne vedo, kaj in kako naj sekcije delajo. Pri ustanavljanju sekcij je še vse preveč »zadolževanja« in bojazni pred novimi obremenitvami z delom. Dejansko pa ne gre niti za eno, niti za drugo. Če naj ljudje sodelujejo v neki sekciji po svojih

ca, ki bo teden dni zatem, to je 30. tega meseca, prav tako v Narodnem domu, pa bo osvetlila stanje v stanovanjskih skupnostih. Obe konferenci bosta predvsem delovni.

Prepričan sem, je dejal tov. Kovačič, da bosta obe konferenci uspehi, če bodo v sekcijah o navedenih vprašanjih temeljito razpravljali. Obe konferenci naj bi tudi pokazali, če smo se že otresli tistega »še vedno po starim«.

MIRA RAVNIKAR, članica odbora krajevne organizacije SZDL, Dolgo polje

Potrebe so...

— Po mojem smo se tudi na našem terenu premalo resno zavzeli za delo sekcij. Se kar naprej smo se omejevali na komisije, nismo pa znali pravilno usmeriti dejavnosti v sekcijah, ki naj bi prinesle zlasti novo delovno vsebino in kar je najvažnejše večje zanimanje članov. To je škoda, ker ugotavljamo, da so potrebe po delu sekcij zelo velike, zlasti spriče pestre družbene dejavnosti.

Pred kratkim smo ustanovili pri naši krajevni organizaciji dve sekciji, eno za šolstvo, drugo pa za delo stanovanjske skupnosti. Menim, da se bosta lahko obe sekciji solidno uveljavili, saj je nalog tako na področju šolstva, kot stanovanjske skupnosti zelo veliko.

— Menite, da bi lahko ustanovili še kakšno sekcijo?

— Največ pogojev bi bilo za zunanje politično. Ljudje se zelo zanimajo za pota zunanje politike. To nam kažejo tudi ustrezna predavanja in razprava po njih. Menim, da bi lahko sekcijo za ta vprašanja ustanovili že v kratkem. Morda bi kazalo proučiti tudi mnenje o ustanovitvi sekcije za urejevanje našega okolja, naselja. V tej zvezi imamo sicer program, o katerem bomo morali enkrat polagati obračun, kaj in koliko smo ga uresničili.

Skratka, potrebe za ustanavljanje in delo sekcij so na dlani. Tre-

LAMBERT KOTNIK, predsednik krajevne organizacije SZDL, Gaberje-Hudiinja

DOSLEJ - LE ENA SEKCIJA

— Pri nas že dlje časa dela sekcija za varstvo družine in otroka. Z njenim delom smo zadovoljni. Drugih sekcij doslej nismo ustanavljali. Zdaj pa so v teku priprave za ustanovitev dveh novih in sicer za vprašanje šolstva ter stanovanjske skupnosti. Jedro obeh sekcij že imamo, v kratkem pa bosta sekciji povsem zaživele. V pripravih na njuno ustanovitev smo se že pogovorili o glavnih nalogah. Pri tem smo videli, da nalog ne bo zmanjkalo ter da jih je veliko in precej težkih.

— Je na vidiku še kakšna druga sekcija?

— Četudi o tem še nismo veliko govorili, pa menim, da bomo morali ustanoviti tudi sekcijo za družbene organizacije. Doslej smo imeli za to dejavnost komisijo. Vendar bomo morali delo družbenih organizacij obravnavati na šir-

ši osnovi in ne samo v krogu komisije. Tudi ta problematika je zelo pestra in aktualna. Zato je ne kaže podcenjevati.

Sprejem v Velenju

V ponedeljek dopoldne je predsednik Okrajnega ljudskega odbora Celje Riko Jerman sprejel v upravnem poslopiju velenjskega rudnika lignita večjo skupino časnika iz bratskih republik, ki delajo v notranjepolitičnih in gospodarskih rubrikah ali ustreznih radijskih redakcijah. Pri sprejemu sta bila tudi predsednik ljudskega odbora šoštanske občine Peter Sprajc in direktor rudnika Nesti Zgank. V razgovoru so se časnika predvsem zanimali za gospodarski razvoj celjskega okraja in za perspektive velenjskega rudnika. Na obisku v Velenju so si gostje ogledali še delavski klub, kulturni dom, rast novega mesta in podobno.

V zadnjem tednu na DOMOVINI

Petek, 9. junija

ZVEZNA LJUDSKA SKUPŠČINA je sprejela zakon o izvrševanju kazenskih sankcij, zakon o lukah in pristančkih ter zakon o podjetjih za letalske storitve.

Sobota, 10. junija

SKUPŠČINA Glavnega odbora Rdečega križa Slovenije je zaključila svoje delo. Ob koncu so govorili še o najvažnejših nalogah Rdečega križa v občinah. Odpravljanje vzrokov alkoholizma, regulacija rojstev in boj proti splavom ter nega bolnikov na domu, so najvažnejše naloge, pri katerih naj bi sodeloval Rdeči križ skupaj z zdravstveno in socialno službo.

Nedelja, 11. junija

V MODERNI GALERIJI v Ljubljani je v imenu pokrovitelja, predsednika republike Josipa Broza Tita, odprto četrti mednarodno grafično razstavo predsednik Izvršnega sveta LRS Boris Kravtjer. Na razstavi je 937 del 334 avtorjev iz 39 držav.

Ponedeljek, 12. junija

NA SEJI Izvršnega sveta LR Srbije so med drugim sprejeli zakon o ustanovitvi republiškega sklada za razvoj gospodarsko nerazvitih področij.

Torek, 13. junija

IZVRŠNI SVET LR Slovenije je na seji razpravljal o gibanju gospodarstva v prvih štirih mesecih ter sprejel več ukrepov, ki naj zagotovijo stabilizacijo tržišča.

Sreda, 14. junija

V LJUBLJANI so formalni pionirski odred »29. letnice vstaje«, ki ga sestavlja osem četi iz vse Slovenije. Za komandanta odreda je bil postavljen narodni heroj Stane Semčič-Daki. Odred bo sodeloval v centralnem pionirskem pohodu na Rog.

ČE PIJEŠ-NE VOZI

Modrobili avto prometne Ljudske milice je v soboto zvečer vozil po Mariborski cesti proti Vojniku, Konjicam. Ni se mu mudilo. Ni izsiljeval prednosti. Sirena je molčala. Posadka v njem je dobila posebno nalogo: splošna kontrola prometa, zlasti pa še tistih voznikov, ki so morda samo za hip ali za dlje časa pustili svojega »konjička« pred katero koli gostilno, sami pa stopili vanjo.

Zakaj vse to? Število prometnih nesreč hitro rase. Iz dneva v dan se večja materialna škoda, večja se šteje smrtnih žrtev. Smrt na naših cestah kosi neusmiljeno. Nič ne izbira. Pod njeno koso padajo in za vedno ugasnejo življenja starih in mladih, da celo najmlajših. Kot glavni povzročitelj tega zla pa nastopa — alkohol. Več kot dvema tretjinama prometnih nesreč botruje alkohol. Ali naj torej zaradi alkohola, zaradi tistih voznikov motornih vozil, ki nočejo ali ne morejo razumeti, da zaradi uživanja alkoholnih pijač izgubljajo oblast nad vozilom, zmanjšujejo sposobnost upravljanja, ogrožajo svoja in tuja življenja, postane cesta morišče? Ne, tega ne smemo dovoliti! Te odgovornosti ne more in ne sme nihče sprejeti na svoja ramena! Zato borba proti alkoholu ni samo stvar prometnih milicnikov, to je naloga vseh in prav tako gostinskih delavcev, ki bi morali z dobro besedo odvrniti voznika motornega vozila, če bi hotel na odmoru med vožnjo seči po kozarcu ali steklenici alkoholnih pijač.

Modrobili avto je brzel. Ustaviti se je moral že v Šmarjeti. Pred gostilno sta stala dva vprežna voza, v njej pa voznika, že nekoliko »okajena«. Eden med njimi je bil že »star« znanec prometnih milicnikov. Ni se upiral, ni ugovarjal. Sedel je na voz in se odpeljal proti domu...

Druga postaja — Škofja vas.

Fred gostilno je parkiral avtomobil, njegov voznik pa v gostilni pri kozarcu vina. Bilo mu je nerodno, neprijetno. Skušal se je opravičevati, da sicer nikoli ne zahaja v gostilno. Zdaj je bil. Nič ni pomagalo. Moral je pokazati dokumente in ko so mu milicniki povedali, zakaj so prišli, je obljubil, da se v bodoče ne bo ustavljal z avtomobilom na takih mestih. Upajmo, da bo držal besedo.

Modrobili avto je nadaljeval svojo pot. Spet so se oglasile zavore. Arclin. Pred gostilno je sameval fič, v njej pa... Buteljka vina je bila skoraj še polna. Samo kratek izlet, pa televizija, evropsko prvenstvo v boksu...

Blizu Frankolovega so morali milicniki opozoriti kolesarja, da je štiri decil vina preveč in da je bolje, če jo kar peš mahne proti domu... To so mu z izpustitvijo ventilov tudi omogočili. V gostilni na koncu Frankolovega so zalotili voznika brez izpita. Takoj po razgovoru jo je odkuril proti domu.

Avto je brzel in se ustavljal. Iz njega so stopali milicniki in iskali po gostilnah voznike vozil, ki so samevala pred gostilnami. Z vsemi so se lepo pogovorili in jim dopovedali, za kaj gre.

Tako so delali v Celju in Storah, isto so počeli po Laškem ter Savinjski in Zadrečki dolini. Enako naloge so izpolnjevali prometni milicniki po vsej Sloveniji.

Zakaj? Samo zato, da bi bila varnost na naših cestah čim večja, da bi jo ne ogrožal alkohol.

In želja? Da bi takšne akcije ne bile enkratne, temveč stalne. To so nam tovariši s prometne Ljudske milice tudi zagotovili. M. B.

Kaj pa družabnost

V zadnjih mesecih sem obiskal precejšnje število občnih zborov in konferenc najrazličnejših organizacij. Na vseh so člani z velikim razumevanjem sprejemali delovne obveznosti, načrte in podobno. Vendar se je skoraj na vseh takih zborovanjih pojavljalo še eno vprašanje, kako pa je z družabnostjo članov neke organizacije.

Vprašanje je umestno, saj so organizacije in društva v glavnem potrebovala le delovne načrte, s katerimi naj bi se uveljavila na zunaj. Na svoje člane, na tiste, ki naj te obveznosti izvršujejo, pa so pozabili. Skratka, družabnost znotraj društev so potisnili ob stran. In to ni prav. Delovni programi društev in organizacij naj bi zajemali tudi skrb za prirejanje izletov, predavanj, za uveljavljanje klubskega načina življenja svojih članov in podobno.

— Družabnost mora dobiti

Utrinki

ustrezno mesto v delu naših organizacij, je nekdo dejal, saj se naše življenje ne sme odvijati samo na rednem delovnem mestu, nato pri honorarni zaposlitvi, ki je prav tako značilno zrcalo današnjega časa, temveč tudi v prostem času skupaj z ostalimi člani organizacije, stanovanjske skupnosti, krajevnega območja in podobno. —an

Gasilska odlikovanja

Gasilska zveza Slovenije je z največjim republiškim gasilskim odlikovanjem »Priznanjem za posebne zasluge« odlikovala nekatero najvidnejšega organizatorja gasilske in požarnovarnostne službe, med njimi načelnika oddelka za notranje zadeve pri OLO Celje JOŽETA ANCIKA, poveljnika poklicne gasilske čete v Celju ANTONA ŠPESA in podpredsednika gasilskega društva Gotovlje VINKA JORDANA.

Kam nas to vodi?

V ZADNJEM ČASU SO OBČINSKI IN TUDI OKRAJNI UPRAVNI IN POLITIČNI ORGANI OPOZORILI NA HUDE PREMIJE V OSEBNIH DOHODKIH V NEKATERIH TRGOVSKIH PODJETJIH. TI PREMIJE SO ZNAČILNI MORDA SE BOLJ ZA GOSTINSTVO IN OBRT, VENDAR JE PRIMER NAJVEČJEGA TEKSTILNEGA TRGOVSKEGA PODJETJA V CELJU — »VOLNE«, VERJETNO NAJBOLJ ZNAČILEN. PRI NJIH SO OSEBNI DOHODKI V PRETEKLIH MESECIH DOSEGLI POVPREČJE 33 TISOČ DINARJEV NA ZAPOSLENEGA.

Napačno bi bilo, če bi kratko malo obsojali kolektiv »Volne«, posebej še zato, ker prav blizu mnoga druga trgovska podjetja, ki pa dejansko nimajo toliko kvalificiranih ljudi in ki se teže opravičujejo prebivanje normalnega in razumljivega plaфона porasta osebnih dohodkov.

Niso ravnali pravilno

Ko smo podrobneje analizirali stanje v »Volni«, smo lahko zares ugotovili, da niso ravnali zavestno, da so se preneglil in si pač razdelili dohodke, da pa so jih razdelili po pravilniku o razdeljevanju osebnih dohodkov. V tem grmu končno tiči tudi zajec.

Še pred kritiko (dvajset dni prej) je bilo zasedanje delavskega sveta podjetja, kjer so sami ugotovili, da tako ne gre, ugotovili so, da nekaj ni v redu. Hkrati pa so tudi sklenili, da bo potrebno napake brž odpraviti. No, v tem času se je začela tudi akcija Trgovinske zbornice za oceno delovnih mest, ki bi dala tudi pravilnejše oblike in sisteme razdeljevanja osebnih dohodkov v trgovini.

Zakaj niso ravnali pravilno

V PRVIH MESECIH
TEGA LETA?

Ves kolektiv si je zastavil jasno smer gibanja osebnih dohodkov, ki se naj dvigajo skladno s povečanim prometom. Upoštevali so dotedanje izkušnje, so bili prepričani, da v prvih mesecih — zlasti v marcu in aprilu — ne bo tolikšega pritiska in tolikšega prometa. Zaradi tega so nekoliko popravili odstotke, ki formirajo osebnih dohodke posameznih enot. Zaradi silovitega pritiska in povečane kupne moči prebivalstva, ki pa v glavnem izvira iz pojavov neupravičenega razdeljevanja osebnih dohodkov, ti meseci v »Volni« niso bili »sušni«. Tako so finančni promet v tem času povečali za skoraj 10 odstotkov, če še dodamo znižanje cen tekstila, lahko računamo in tako tudi trgovinski strokovnjaki ocenjujejo, se je produktivnost v tem podjetju (kar pa je zelo težko meriti) povečala za okoli 15 odstotkov. Če

dijo, blaga pa v istem času na tržišču ne more biti zaradi takega ravnanja nič več. Rezultat je lahko samo, da se cene povečajo. In to na kraju škoduje vsem prebivalcem, vsem delovnim ljudem.

Na koncu še nekaj

V »Volni« sem mimo tega navel še na drug nesmisel. Tako ima na primer njihova kurirka kar preko 17 tisoč dinarjev osebnih dohodkov. Ta številka že sama dovolj pove, če bi vsa podjetja tako ravnala, če bi povsod najnižje uslužbenke plačevali tako visoko, bi na primer v Topru ne bilo nobene kvalificirane delavke več, ker bi si pač skušale poiskati mesto kurirke, ki je brez dvoma manj naporno od osemurnega kvalificiranega dela v tovarni za strojem.

M. Iršič

Iz Mozirja NOVA IMENOVANJA

Pred dnevi se je sestal v Mozirju novoizvoljeni občinski sindikalni svet mozirske občine. Za novega predsednika občinskega sindikalnega sveta Mozirja so izvolili Dušana Slokana iz Nazarja, za tajnika sveta pa tov. Ferda Erjavca iz Mozirja. Člani sindikalnega sveta so menili, da ne kaže izvoliti stalnih komisij, temveč jih bodo ustanavljali po potrebi. Govorili so tudi o sistemu dela novega sindikalnega sveta in o bodočih nalogah. Posebej so se dotaknili novega gospodarskega sistema in vloge sindikalnih podružnic pri uveljavljanju tega sistema. Analizirali so tudi nekatere sklepe, ki so bili sprejeti na nedavni občinski konferenci.

-er

Če proizvajalci odločajo

Pred dnevi je obiskal Tovarno emajlirane posode in Rudnik lignita v Velenju podpredsednik republiškega Sveta zveze sindikatov Slovenije tov. LEOPOLD KRESE. V obeh kolektivih se je razgovarjal s predsedniki obratnih delavskih svetov in predsedniki centralnih samoupravnih organov o posebnih problemih uveljavljanja decentralizacije upravljanja. Razgovora v Emajlirki se je udeležil tudi predsednik obratnega delavskega sveta obrata kovinske predelave tov. IVAN VIDENSEK, ki nam je v krajšem razgovoru posredoval svoje vtise o uspehih in razvojni poti samoupravnih organov obratov v njihovem podjetju.

»V našem kolektivu smo formirali osem obratnih delavskih svetov in zmore proizvajalcev manjših proizvodnih enot. Tega pa nismo naredili naenkrat, temveč smo skušali sistematično in na izkušnjah graditi ves mehanizem poglobljenega samoupravljanja v ekonomskih enotah.

Lani smo ustanovili prv ekonomsko enoto z organi upravljanja in prilagojeno organizacijo sindikalnega odbora. Ta ekonomska enota je bila neka vrsta poizkušnje, na kateri smo gradili nadaljnji sistem.

Poizkušnja pa nam je prišla dvakrat prav. Najprej smo dobili pri delu tega samoupravnega telesa precej izkušenj, hkrati pa so predvsem gospodarski uspehi in tem ustrezen porast osebnih dohodkov v tej ekonomski enoti razbili tisto začetno nezaupanje. Tako so naslednje ekonomske enote in obratni delavski sveti že globoko zaorali ledino.

Nekaj pa moram pripomniti; pri tem je bilo potrebno veliko političnega dela, sestankov s člani ekonomske enote, prepričevanja in tolačenja. Kajti vedeli smo in pozneje tudi videli, da je gospodarske uspehe v ekonomski enoti možno doseči le, če ljudje natančno vedo, kaj pomeni prihranek, kaj večja storilnost za vsakega posameznika in kaj prinaša poslovni uspeh ekonomske enote.

Ze prve analize kažejo različne uspehe ekonomskih enot. Res je sicer, da na uspeh lahko vplivajo objektivni činitelji. Vendar smo kaj kmalu lahko ugotovili, da so najboljše uspehe dosegli v onih ekonomskih enotah, kjer so obratni delavski sveti bolj aktivni in kjer so ti za boljše poslovne uspehe ekonomske enote znali zainteresirati vsakega posameznega delavca v ekonomski enoti.

Zanimiva je še ugotovitev, da sindikalni odbori in obratni delavski sveti vse bolj čutijo potrebo po izobraževalnem delu v ekonomskih enotah in tudi sami že pripravljajo posamezna predavanja in razgovore o raznih problemih, ki neposredno zanimajo članke posamezne ekonomske enote.

-mi

—DOMAČE ZANIMIVOSTI—

Za 400 dinarjev coprnija - brez ozira na 20. stoletje

Naš bralec tov. J. K. nam takole piše:

Imam »Fičo«. To ni baharija, ker sodi k zgodbi, sicer bi zgodbe namreč ne bilo.

Peljal sem iz Ljubljane proti Celju. Pri Trojanah je brhka deklica s palcem prosila, naj še njo moj »Fičo« zapelje do Celja. Oba sva rada ustregla; »Fičo«, ker ni bila težka, jaz pa tudi, priznam, ker je bila čedna. Beseda je dala besedo in razvil se je živahen pogovor. Zaupala mi je celo, da bo v Celju na Mariborski cesti (številka hiše ni dovolj čitljiva — opomba uredništva) skušala pri vedeževalki zvedeti usodo in lastne poti sreče za naslednje tedne. Se jaz sem se ji iz radovednosti pridružil. Črno kavo sva morala prinesiti s seboj (zmanjševanje stroškov — opomba pisca). Vljuda »gospa« je obrnila skodelici in nama natanko pojasnila kaj bova vse dočakala v naslednjih dneh. Skratka zvedela sva za lastno usodo. A sva zanjo tudi plačala, po 400 dinarjev za eno usodo!

Zgodbo sem še isti dan povedal prijatelju. Kar nervozen je postal. Verjetno ima posebne težave, tako si vsaj mislim, sicer ne bi s tako hitro hotel zvedeti, kaj se mu bo pripetilo in kaj vse ga še čaka. Nisem mogel odgovoriti, odpe-

ljal sem ga še isti dan v Celje in mu pokazal hišo, kjer so krojili mojo usodo in kjer »bodo« verjetno »gospa« znali skrojiti še njegovo.

Kmalu se je vrnil. Baje, tako mi je povedal, mu je prijazna »gospa« pojasnila, da je pred časom tu res stanovala vedeževalka, da pa se je preselila.

Kavo sva potem popila smeje

Fata morgana ali prihodnost

Množice, ki so drvele k topli vodi v Harinih Zlakah.

Še danes okoličini navdušeno govore o tem. Koliko jih je bilo pred tremi, štirimi leti! Kozolci so bili polni, vse hišice prezasedene, povsod ljudje od vseh vetrov. Zenske, starčki z bergljami, krastavi otroci, ljudje s čudnimi izpuščaji na koži, z ranami in čiri, poleg njih pa radovedneži in nevrozi, kmetje, delavci, duhovniki in profesorji; vse se je nenadejano zbiralo ob toplih vrelih ob Sotli... Nihče ni bil na to pripravljen in ljudje niso mogli verjeti...

In vendar so verjeli! Voda je postala obet. Domačini so pograbil za delo, očistili so, na hitro prizidali kamnice in začeli sanjariti...

Fata morgana! Gostišče, hotel, zdravilišče! Baje je nekoč v rimskih časih že bila »aquoterma«... V ltu so našli nekakšno rešetko in hrastove podnice. Ostanek kopališča? Ljudje so sanjarili o prihodnosti, ki je bila naenkrat bolj rožnata.

Potem so pričeli graditi progo, ki danes veže Obsoletje z ostalim svetom. Množice kopalcev, ljudi, ki so se mazali z močvirnim bla-

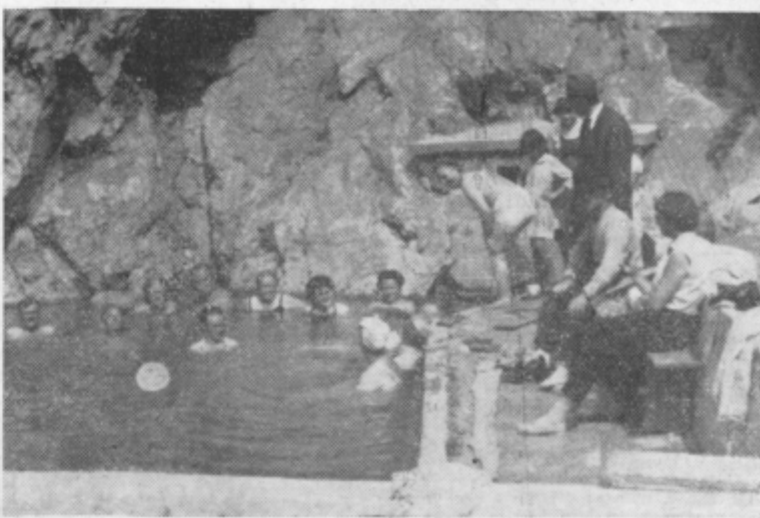
tom, so zamenjali vojakov in delavci, ki so prav preko močvirskega blata potegnili progo. Naval je uplahlil, topla voda le ni bila »medicina universalis«.

Vprašanje pa še danes ni rešeno! Sanitarni organi so nasprotovali nemogočim higienskimi pogojem, v katerih je zaživel to »ljudsko« zdravilišče. Zares so bili nemogoči! Nekateri ljudje pa še vedno popolnoma ne verjamejo učinkovitosti vode. Nek Ptujčan si je pod gozdičem postavil barako že pred leti in jo še danes hodi obiskovati, ker edino tu okreva. Mnogi s pletenkami hodijo po vodo in jo odvažajo na vse strani.

In danes! Voda je še tu. Fata morgana še obstaja! Okoličani govore o milijonih, ki jih baje že imajo za vrtanje... Pravijo, da bodo z vrtanjem še letos pričeli in bodo dobili še toplejšo vodo. Turistično društvo na vsaki seji razpravlja o tem in planira... Pogovarjali so se o tem prav resno že s predstavniki rogaškega zdravilišča...

Kako je torej s toplo vodo pri Podčetrtku? Čas bo prinesel...

Fata morgana ali prihodnost... S.

Malo za šalo malo za res

Stanujem v hiši, napolnjeni do zadnjega kotička z bitji, ki jim pravimo »ljudje«. Glavno besedo v hiši imajo lastniki stanovanj, za njimi se lestevica spušča preko najemnikov in solastnikov stanovanj navzdol in se naposled ustavi pri podnajemnikih, ki jih pri nas kar mrgoli.

Tudi jaz sem podnajemnik. »Podnajemnik« pri svoji ženi, ki me je preko zvez svojih prijateljev, rešila stanovanjskega vprašanja in samote, ki sta mi grenila življenje že dolga leta in mi pretila, da mi pokvarita še jesen življenja. Bil sem ji hvaležen in prav z veseljem v srcu sem podal na malce nevarno pot: kajti pogoji, ki mi jih je stavila, niso bili kdo ve kaj vabljivi. Tolažil sem se, da se bo vse s časom uneslo in složno bova delila in uživala sadove najine zakonske sreče. Sicer pa, kaj je možu, kot sem jaz, izpolniti takšne

pogoje. V svoji družinski praksi, sem si pridobil vse kvalitete dobrega in vzornega podnajemnika.

Ze v začetku najinega skupnega življenja sem spoznal, da moja žena ljubi red, kar je prav gotovo vrhuna. Ob vzorni disciplini, ki je vladala v našem domu, sem pričel obujati spomine na mlada leta, ko sem v vojaški suknji preizkušal vse te dobrine. Zato sem bil pretiravam, če omenim, da se mi je milo storilo ob misli, da tudi moja družica gleda v meni postavnega fanta, ki je v moči premagati marsikatero težavo. Zato sem bil prav ponosen. Vajen poslušnosti predpostavljenega v podobi svoje žene, sem opravljal vsa dela, za katera morajo nekateri plačevati celo gosposinjske pomočnice. Zena je bila z menoj in mojim delom zadovoljna in nekakrat se je sosedji pohvalila, kakšna harmonija vlada med nama.

Zelja po podobni harmoniji je prišla tudi pri sosedu do vrhunca. Poslužila se je prijateljskih zvez in nasvetov — rezultat je bil tu. Dobila je še ona podnajemnika.

Po temeljiti »prevzgoji« je naš novi sosed zaživel v prijetnem karniškem vzdušju in mirno sledil mojemu zgledu. Pri stanovalcih v hiši sva oba uživala velik ugled in kadar sva šla mimo skupine klepetavih gospodinj, so le-te v hipu utihnile.

Bila sva srečna. Sicer pa, kako ne bi bila, saj sva imela nad glavo streho, delo, ki človeka krepi, in ugled pri sosedah. Pri vsem tem sva pogrešala le najino pokojnino, ki sta jo najini življenjski družici nestrpnost pričakovali in jo iz rok pismonoše shranili »na varno«.

Zeljo, da bi se nama ponudila prilžnost spoznati, koliko sva si pravzaprav zaslužila s svojim dolgoletnim službovanjem, sva vsak

zase gojila oba. In zgodilo se je. Ko sva po srečnem dogodku, sedela v gostilni, sva se vpraševala; kako to, da sta najini družici spregledali datum in ta svečani trenutek predaje pokojnine iz rok pismonoše prepuštili nama. Oba sva čutila silno žejo in pogum, iz katerega se je rodil junaški zarotniški načrt. Kljub vsemu prilicniju energije, sva imela občutek, da se bo med vrati pojavil vsak trenutek najin »predpostavljenei«, kateremu bo sledil običajni tridnevni zapor.

Kupček pokojnine je usihal, z njim je usihal tudi najin pogum.

Kdaj in kako se je najina podnajemniška zarota končala, ne vem. S sosedom se ne srečujeva več, kajti zajelo naju je poostreno kazensko vzdušje in življenje nama teče spet mirno dalje. Oba sva spet stara, disciplinirana podnajemnika z vsemi potrebnimi kvalitetai.

Podnajemniška zarota

Krajevni odbori na rešet

Pred dnevi je bila v Zalcu pokongresna konferenca Občin-skega odbora SZDL. Na dnevnem redu je bil referat in razpra-va o problematiki krajevnih odborov in organov upravljanja v šolstvu in zdravstvu.

Dosedanje delo krajevnih odborov kot organov družbenega upravljanja krajevnih skupnosti je bilo v glavnem pozitivno. Podatki iz ankete kažejo, da se je v zadnjem času okreplila zavest državljanov pri soodločanju o reševanju problemov z njihovega področja. Ta okoliščina je našla odraz v vrsti koristnih predlogov. Druga pozitivna plat je v tem, da se je tudi število članov krajevnih odborov močno povečalo.

Podatki iz ankete kakor zapisniki o sejah krajevnih odborov pa so pokazali tudi pomanjkljivosti, ki jih bo treba odpraviti, da bodo ti organi v sistemu upravljanja lahko opravljali določene naloge. Predvsem velja omeniti, da nekateri krajevni odbori niso delali in da so se sestajali zelo redko. V Galiciji, Gotovljah, Letušu, Pirešci, Seščah in Zalcu krajevni odbori predlanskim niso imeli niti ene seje, kakor da na njihovem področju sploh ni bilo problematike, ki bi jo lahko obravnavali. Krajevni odbori so običajno obravnavali le komunalna vprašanja, kakor popravila cest in mostov, vzdrževanje pokopališč, javno razsvetljavo in socialno varstvene zadeve; le redki vprašanja šolstva in vodovoda. Posebno malo pozornosti so posvetili obravnavanju gospodarskih vprašanj, to je, problemov kmetijstva, pa tudi nekaterim drugim področjem: urbaniz-

mu, stanovanjski izgradnji, ustanavljanju raznih servisov itd. Zlasti premalo pa so se ukvarjali s tem, kako bi iz lokalnih virov iskali ustrezna materialna sredstva. Samoprispevek, ki so ga s tem v zvezi uvedli skoraj po vseh krajih, ne bo mogel kriti vseh potreb. Treba bi bilo pritegniti gospodarske organizacije ter vzbuditi v organih delavskega samoupravljanja zavest, da bi videli tudi potrebe širše krajevske skup-

nosti, v kateri živijo. Primer Polzele in tamkajšnje razumevanje kolektivov lahko v tem pogledu služi za zgled.

Vse te pomanjkljivosti pa so nastopile kot rezultat slabega sestava krajevnih odborov. Po podatkih iz ankete je v sestavu teh odborov premalo žena in mladine. Od 275 članov krajevnih odborov je namreč samo 39 žena in le 23 mladih ljudi do 30. leta starosti. Na območju občine je celo 9 krajevnih odborov, v katerih ni nobene žene.

Da bi bilo delo krajevnih odborov uspešnejše, bi bilo potrebno več političnega dela vseh činiteljev v krajevni skupnosti. dhr

Nič več za zaprtimi vrati

Podobno kakor družbeno upravljanje krajevnih skupnosti ali na področju šolstva ima svoj pomen tudi družbeno upravljanje v zdravstvu. Tu so upravni odbori tista oblika, ki daje možnosti sodelovanja državljanov pri reševanju določene problematike.

O delu upravnih odborov zdravstvenih ustanov je komisija za družbeno upravljanje pri republikanskem Svetu za zdravstvo izvedla ob koncu lanskega leta anketo, ki je zajela sedem okrajev. Podatki kažejo, da je upravnim odborom ponekod uspelo odpraviti dotodanjo izoliranost pri reševanju zdravstvenih vprašanj, kakor tudi pritegniti širši krog državljanov in

vseh tistih činiteljev, ki so dolžni razpravljati o problemih zdravstvene službe.

Vendar pa so se tudi tu pokazale slabosti. Upravni odbori niso bili povezani s sindikalnimi in drugimi družbenimi organizacijami in kolektivi. Večina upravnih odborov tudi ni našla primernih oblik, da bi seznanjala javnost o delu zdravstvene ustanove; vse premalo so razpravljali o možnostih izboljšanja zdravstvene službe kakor tudi o odnosih zdravstvenih ustanov do pacientov.

Večina teh slabosti je značilna tudi za področje žalske občine. Upravni odbori v Zalcu, Preboldu in na Vranskem so vse premalo ali pa sploh niso razpravljali o medsebojnih odnosih v okviru zdravstvenih ustanov, medtem ko so ponekod posamezna vprašanja reševali za zaprtimi vrati. V Polzei, Libovah in Zabukovci pa so ti organi znali pritegniti k aktivnemu sodelovanju kolektive gospodarskih organizacij in njihovih sindikatov.

V skladu z uspešnejšim delom zdravstvenih ustanov bi kazalo manjše ustanove združiti in jih priključiti večjim ustanovam. To velja zlasti za zdravstveno postajo v Zabukovci, ki zaposluje le nekaj zdravstvenih delavcev, zaradi česar se družbeno upravljanje ne bi moglo uveljaviti v polni meri. Pri formiranju organov družbenega upravljanja bo zlasti važen kadrovski sestav, ki bi moral v danem obsegu zagotoviti udeležbo neposrednih proizvajalcev. Primer zdravstvenega doma v Zalcu je bil v tem pogledu deležen kritike, saj je od štirinajstih članov le pet predstavnikov gospodarskih organizacij. To pomeni, da so se pojavile očitne tendence, da bi vprašanja zdravstvene ustanove tudi še v bodoče obravnavali za zaprtimi vrati.

Vsekakor je res, da bo družbeno upravljanje na področju zdravstva odvisno predvsem od večje pomoči družbeno političnih organizacij, zlasti SZDL, kakor tudi od večjega zanimanja za delo teh organov. Zato je bilo koristno, da so pred dnevi tudi o tem podrobno razpravljali na občinski pokongresni konferenci SZDL v Zalcu. dhr

Poslužujmo se servisne pomoči za nego stanovanja

Poleg služb gospodinjstvih pomočnic, ki jih zaposlujejo družine le v določenih prilikah, so se pojavile potrebe po svojstveni pomoči v gospodinjstvih, kjer je zaposlena tudi žena.

Del družinske prehrane je v mnogih gospodinjstvih že prenešen v obrate družbene prehrane. Prav tako so za najtežje domače delo, to je za pranje, na uslugo servisne pralnice; za varnost otrok prevzemajo skrb razne otroške ustanove; dnevna zavetišča in vrtci. Odprto pa je pereče vprašanje glede pomoči v gospodinjstvih za občasna dela, ki jih zahteva nega stanovanja. Stanovanjske skupnosti: Center, Otok in Dolgo polje so prislunile tem potrebam in pristopile k organizaciji servisa za nudenje tovrstne pomoči.

Delovni sili, ki jo proizvodnja zaradi boljše organizacije dela ne more na novo vključevati, se je odprla možnost, da se zaposli z delom v teh družbenih službah.

Brez dvoma zahteva nega sodobnega stanovanja, ki je opremljeno z raznimi tehničnimi dobrinami, sodobnimi oblogami pohištva, tal, itd., poleg spretnosti in moralne odgovornosti tudi mnogo znanja od ljudi, ki so se odločili za tovrstno servisno službo.

Zato je Zavod za napredek gospodinjstva v Celju za začetno kritje potreb priredil poseben tečaj, kjer so podrobno obravnavali vsa dela, spadajoča v to področje. Tečaj je obiskovalo 10 tovarišic in je trajal 14 dni. Tečajnice so se skrbno in prizadevno vključevale v vse teoretsko-praktične vaje, ki so jim jih tovarišice z Zavoda za napredek gospodinjstva s preudarno sestavljenim programom posredovale.

V pripravi, da bo tovarišicam v urejenih pogojih dela možno uspešno uveljavljati pridobljeno znanje in doprinašati svoj delež k realnim družbenim potrebam, vabimo gospodinjstva, da z zaupanjem iščejo pomoč pri servisih stanovanjskih skupnosti Center, Otok in Dolgo polje, kjer dobijo tudi vse informacije osebno ali telefonično. Z. M.

Koliko prebivalcev je v šoštanjski občini

Ob zadnjem popisu prebivalstva so ugotovili, da prebiva na področju šoštanjske občine 22.528 prebivalcev, medtem ko jih je bilo ob popisu 1953. leta le 17.759. Število prebivalstva se je tako povečalo za 26,9 odstotkov, kar je med najvišjimi odstotki v naši republici. Prav tako se je število prebivalcev v mestu Šoštanju povečalo od 2.378 na 2.833 prebivalcev, v Velenju pa od 2.554 na 6.012 ali za 135,5 odstotkov. Ta rast kaže predvsem nagel gospodarski razvoj šoštanjske občine v preteklih letih.

V ponedeljek dopoldne je prislo v Celje trideset pionirjev iz Beograda, ki so se se naslednji dan podali na pot Štirinajste divizije. Med drugim so obiskali Frankolovo, kjer so položili venec na grob talcev, si ogledali grad Lindek, zatem Dobrno itd. Lep dan so preživeli tudi na Paškem Kozjaku. Z velikim zanimanjem so obiskali Velenje ter prijazno

postojanko na Slemenu nad Šoštanjem. — Jutri bodo v Celju obiskali pionirje na hudinski šoli, si razen tega še ogledali nekatere zgodovinske znamenitosti mesta ob Savinji ter zaključili svoj pohod in obisk na območju celjskega okraja z veselim popoldnevom. Na sliki prihod beograjskih pionirjev v Celje.

Turizem v Novem Velenju

Saleška dolina je z novim Velenjem postala zelo privlačna turistična točka v Sloveniji. Ob sobotah, a posebno ob nedeljah prihajajo sem tuji turisti. Večina jih hoče na jezero, vendar to ni tako lahko, ker ni nikjer pred Velenjem potrebnih znamenj, kje se jezero nahaja, niti kje je rudarski klub. Ob jezeru bo naletel na drugo nevšečnost: težko bo prišel na vrsto v restavraciji, ki ima težave pri postrežbi ob nedeljah, ko je obisk največji.

Pravijo, da ima Velenje svoje turistično društvo. Kaže pa, da ni preveč aktivno, kajti Velenje nima nobenega turističnega prospekta in nobene turistične reklame, čeprav ima mnogo zanimivosti.

Z otvoritvijo novega hotela v centru bodo pogoji za turizem še večji. Nujno bo stopiti v zvezo s Kompasom in drugimi turističnimi podjetji, da bodo v krožnih potovanjih po Sloveniji bolj pogosto planirali postanek v Velenju. Reklamirati bodo morali hotel, klub in restavracijo na jezeru na vseh glavnih cestah, ki vodijo v Velenje in seveda tudi na cesti Maribor—Ljubljana pred odcepi lokalnih cest.

Seveda bo moralo Velenje poskrbeti za solidnejšo postrežbo v

gostinskih podjetjih in tudi za zabavo gostov. Mladi turisti si želijo plesa. Obnoviti bo treba letni kino, urediti okolico jezera, ki je zadnji dve leti čisto zapuščen.

Brez dvoma bo z ureditvijo teh nekaj naštetih stvari, ki niso predrage, turizem v Saleški dolini še bolj zacvetel v korist prebivalstva šotanske komune. Seveda bo imelo Turistično in Olepševalno društvo letos še polne roke dela.

V. V.

Sprejem pionirjev

Na velenjski II. osemletki so sprejeli v mladinsko organizacijo 65 pionirjev in pionirk. Sprejemu sta prisostvovala v lepo okrašeni dvorani zastopnika občinskega in okrajnega komiteja LMS. Ob sprejemu je bil tudi kulturni program in poročilo o delu mladinske organizacije. Nad 200 udraniških ur v parku, 6 predavanj, 2 kulturna programa in predmetni krožki — to je kratka bilanca njihovega dela. V organizacijo LM je pionirje sprejel tovariš Ljubo Naraks. Poudaril je, da je delo mladinske organizacije predvsem na učenju in akcijah mladih ljudi za ureditev okolice. S.

HUMORISTIČNA KRONIKA

V zadnjem tednu se v Celju pravzaprav ni zgodilo nič humorističnega. Če upoštevamo, da sta nas obiskali dve stari gospe, kakor na primer Anastazija in Miss Stone in da se gremo pravzaprav imitacijo dobrega filmskega repertoarja (po zgledu Imitacije življenja, da torej imitiramo in deloma tudi limitiramo ali pa celo gravitiramo k nekaterim kulturnim dobrinam, bi bilo v tem še največ humorja. Sicer pa poglejmo nekatere reči.

NA TRGU

Trg je v zadnjem času dobro založen. Ne manjka niti tistih kosti, ki jih vsak dan znova obraja nekatere vrle Celjanke.

Z OTOKA

Iz nekega bloka so v ponedeljek zvečer priletele tri konzervne škatle, podobne letčim krožnikom. Metalci so namreč uporabili aerodinamični zakon in deloma pospešni met. Ker so bile odprtine škatel obrnjene navzdol in ker so se vrtele v smeri kazalca na uri, je pri tem zrak služil za zaviranje in za varni pristanež na asfaltu. K sreči je bilo že toliko temno, da ni bilo mogoče dognati, iz katere baze so priletele.

MLADINSKI KINO GIMNAZIJE

Ker je šolsko leto končano, bodo prebivalci okolice gimnazije

prikrajšani za pester spored zabavne in druge glasbe, ki jo je posredoval zvočnik mladinskega kina. Pravijo, da je to prilika, ko bodo lahko zopet slišali svoje lastne sprejemnike.

PRANJE AVTOMOBILOV

Pred nekim blokom v smeri proti Otoku so trije lastniki avtomobilov uredili pralnico. Prednost te pralnice je v tem, da je kar pred blokom, na asfaltnih tleh in da se blato bolje suši na asfaltu kakor na blatu. Ne bi bilo slabo, če bi uredili take pralnice morda še kje v ožjem centru!

BANANE SO, BANAN NI

Kdor bi pred dnevi zagledal v izloženem oknu zelenjavne prodajalne nasproti Zvezde banane, bi mu v trgovini rekli: banan ni. Če bi rekel, da so, bi mu spet rekli, da jih ni. Če bi bil toliko pogumen, da bi pokazal na okno, bi mu pojasnili, da so; če bi jih želel kupiti, bi ugotovili, da jih ni.

POGOVOR V KRISTALIJI

— Kompletnih vinskih servisov nimate?
— Žal, ne.
— Kako je to mogoče?
— Ni jih in jih ni.

Kaže, da se je Kristalija pridružila protialkoholni ligi! oh

Prebald vabi

Malo je krajev, ki bi imeli tako romantično ozadje, kakor ga ima Prebold. Leži na malce dvignjenem svetu, na nekakšni naravni ploščadi, od koder se lahko razgleduješ po dokajšnjem kosu mikavne Savinjske doline. Zada se bohoti košata Žvajga, proti zahodu koničast Tolsti vrh, tam od juga vabi veličastna gora Mrzlca, pa še vabljiva Golava, pa Burkeljčev hrib in ošiljen Hom. Nazaj proti jugu sami prostrani gozdovi. Tu so brhke jelke in smreke, tam košati hrasti in kostanji, v največji meri pa so mešani gozdovi, prepredeni z ozkimi lovskimi stezami, ob katerih domujejo mogočne bukke, ki kakor stoletni očanci zrejo v iz leta v leto živahnejši vrvež. Da, Prebold se prebujata, raste, diha z zdravimi pljuči. Ima vse pogoje, da postane eno najlepših turističnih točk v Spodnji Savinjski dolini.

Pravite, kako priti v ta toliko opevani kraj? Nič lažjega! Avtobusi iz Celja, iz Ljubljane, prav vsi imajo vozo z lokalnimi vozili, ki vas zavlečejo tudi po petkrat na dan v Prebold. In če že hočete potovati z železnico, potujte do Šentpetra v Savinjski dolini; iz istopile, si ogledajte znamenite izkopanine iz rimskih časov, nato se potrudite na lokalca in, predno prestejete dve tisoč, ste na mestu. Če pa vas slučajno muči žeja,

nič hudega. Na pivo ali dva deci skočite v Kapusovo gostilno, ki je tik ob cesti prvega reda. Lahko pa tudi malo potrpite, se potegnate do Dolenje vasi in tu vas čaka presenečenje. Sveže ribe, tople in hladne jedi, pečene putke, kozice, pristna in sveža svinjina salama, dobra kapljica. Kje, me vprašujete? To je znana gostilna FILIJALKA. Gospodar Villi vam bo prijazno postregel s piščajo, pa še malo posedite in gospodinja Vera vam bo servirala okusno in izdatno jed.

To je drugi postanek. Potem spet malo na noge, si ogledate imenitno opravljeno regulacijo Bolske, morda stopite na pošto ali krajevni urad, mogoče k spodnjemu ali gornjemu frizerju in — dragi moji, znašli ste se v samem Preboldu. Boste rekli, seveda na prvo oko, da se kraj pač ne loči od drugih krajev. Pa ste se uštel! Kar levo vas čaka Vedenikova gostilna, kjer boste prav tako v kratkem času vljudno in gostoljubno postreženi. Kar malo naprej vas čakata dve trgovini, seveda če se ne boste že malo prej ustavili v samopostrežnem lokalu, ki že leto dni prav uspešno deluje.

Avtobusna postaja je nekako sredi trga. Vas pa bo seveda zanimalo prekrasno weekend naselje. Mimogrede boste videli šolo, na kateri je vzdana spominska plo-

šča. To šolo je namreč obiskoval narodni heroj Slavko Slander. Se nekaj korakov in že ste pri ambulant. Desno se dvigajo novi sta-

novanjski bloki. Se malo dlje je velika graščina, nato pa ena najstarejših tovarn v Sloveniji. Je pa opremljena z modernimi stroji in

zda kolektiv gradi poleg tkalnice in tiskarne še predilnico. No, vi se boste obrnili v levo. Mična, z belim peskom posuta pot vas popelje k bazenu. Sprva boste malo razočarani. Na levi strani boste zagledali kupe zemlje, Tu bo stadion, ki pa po vsej verjetnosti ne bo letos končan. Vi krenite desno. Zagledali boste lep smrekov gozdiček in v njem pravilčno urejene weekend hišice. Vse informacije boste dobili pri prijazni družini Zagoričnik. Če pa boste hoteli izvedeti mogoče še te ali one podrobnosti, vam bo hitro priskočil na pomoč predsednik turističnega društva Tomo Potočnik. In če boste slabe volje, vam bo povedal najnovejši »vic« in nasmejali se boste do solz. *

Vsaka weekend hišica je sposobna sprejeti popolno družino. In v njej so vse naprave, da si lahko hrano pripravite tudi sami. Ali nikar! Dve sto metrov proč, v prostorih velike graščine je občinsko gostinsko podjetje. Tu vas bosta tovarišica in tovariš Cmak povprašala, kaj želite. Vi samo zahtevajte in nasmejana natakarcia vam bo brž oblozila mizo.

Prvi dan nikar ne hodite predaleč. Privoščim vam kratek izletek k bližnji ribnikom. To se boste zabavali! Lepo postavi vas bodo pozdravljale iz vode. S seboj vzemite še prgišče drobtinice pa bo užitek še popolnejši. V primeru, da ste navdušeni na podiranje kegljev, roke v žepu in pot pod noge, dober kilometer in že ste pri krčmi Oštrjeve Ivanke. Tam je kegljišče, pa kapljica in narezek in človeku je potem, ko se vrne v mično weekend hiško, tako prijetno

pri sre in v želodcu, da posloni pri odprtem oknu, šteje zvezde in se preseli v prelepi čas medenih dni.

Takoj drugi dan pa se le odločite. Boste šli na Žvajgo? Morda k lovski koči Pod Golavo? Morda na Mrzlco ali Partizanski vrh? Pa le urno stopite! Zakaj, popoldne bo v bazenu tako silno prijetno. Cofotali boste po topli vodi in se predajali najrazličnejšim užitek. In potrdili mi boste: V Preboldu je res lepo! Le to vam še najšepnem na uho: Mošnjiček pa le dobro napolnite!

Robida

Večer krvodajalcev

Pred dnevi je v kulturnem domu v Velenju Občinski odbor RK pripravil za vse krvodajalce lep večer. O pomenu dneva krvodajalcev je govoril predsednik RK Hudoletnik. Med pestrim kulturnim programom, ki ga je velenjska Svoboda poklonila krvodajalcem, so razdelili 4 zlate in 37 srebrnih značk. Nato so vse povabili na večerjo na jezero, kjer so se zadržali nekaj ur v prijetnem pomenku. Mestni odbor RK v Velenju je prireditev dobro pripravil in izvedel. S.

Za večje uspehe - velike naloge

Na nedavni občinski konferenci Zveze komunistov v Szentjurju so mnogo razpravljali o nalogah, ki jih nalaga napredna smer kmetijstva pred zadrugi komite Zveze komunistov, pa tudi pred vse komuniste šentjurske občine.

Opozorili so, da kažejo podatki o naraščanju števila govedj na družbenih posestvih — od 314 glav v začetku leta 1959 na 1.450 glav v letošnjem letu, da bo treba povečati kmetijske površine družbenega sektorja za pridobivanje krme. To zadruzi nalaga še večji odkup in zakup zemlje, ki jo ponujajo kmetje. Pri tem pa bodo morali paziti na to, da bodo odkupovali zemljo, ki bo omogočala sodobno proizvodnjo. Zveza komunistov bo morala v bodoče tudi na splošno skrbeti za večjo

popularizacijo nepredne kmetijske proizvodnje.

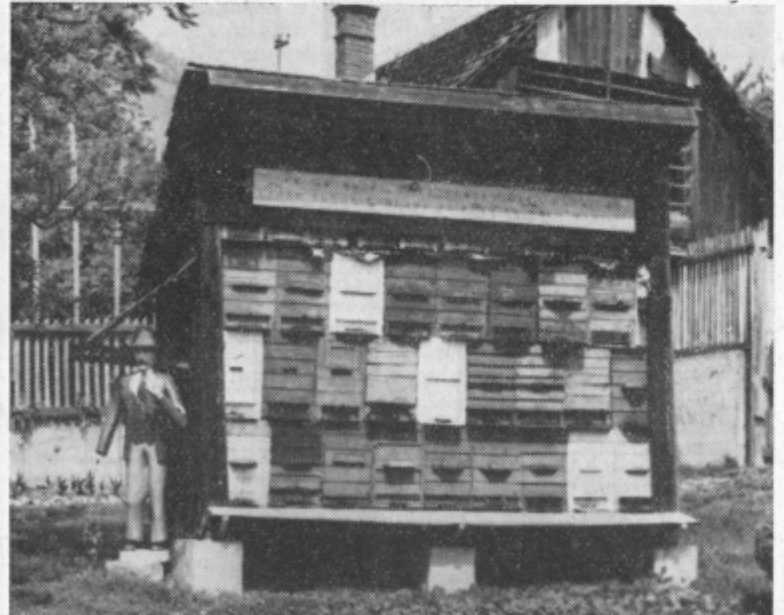
V letošnjem letu nameravajo pri kmetijski zadrugi pridobiti za lastno proizvodnjo 300 hektarov površin. Od tega bodo na 150 hektarih pridelovali krmo za vzrejo govedj v lastni proizvodnji, na osemdesetih hektarih jagodičevje in jablane, 70 hektarov pa bodo porabili za pridelovanje krme za družbeno posestva. Glede na tržne pogoje bodo vzredili približno tri sto glav govedj in dve sto svinj, poleg tega pa bodo razvijali in poglobljali proizvodne odnose s kmetijskimi proizvajalci. To veliko delo pa bo narekovalo članom zadružnega komiteja, da bodo še bolj kot doslej idejno usposabljali komuniste v zadrugi, da bodo ti v razgovorih s kmetijskimi

proizvajalci znali zagovarjati napredna stališča kmetijske proizvodnje. Tako bodo tudi lažje obračunavali z nekaterimi protisocijalističnimi vplivi, ki se na vasi še vedno pojavljajo. Komunisti se bodo morali zavzemati za takšne oblike proizvodnega sodelovanja, ki bodo hkrati krepile družbene sklade in izboljševale življenjske raven kmetijskih proizvajalcev. Tudi v prihodnje bo namreč obveljalo načelo, da se za proizvodno sodelovanje odločita zadruga in kmet kot enakopravna partnerja na podlagi obojestranskega boljsega gospodarjenja in uspeha. Komunisti bodo morali v tem razmerju skrbeti za pravilne odnose zadruga do kmeta, preprečevati p. b. b. morali tudi vsak poskus drobnoposestniških teženj ali prizadevanj posameznikov, da bi škodovali družbi.

Novi pogoji v kmetijstvu in gospodarstvu na sploh, bodo zahtevali tudi preusmeritev kmetijske šole v Szentjurju. Z zakonom o finansiranju šolstva se bo nedvomno vloga šole v Szentjurju močno spremenila. Tudi ona se bo morala prilagajati potrebam kmetijskih organizacij. Te pa prav gotovo ne bodo stremele za tem, da bi si njihov sadjar ali živinorejec polni dve leti pridobival kvalifikacijo v šoli. Kmetijske organizacije bodo zainteresirane za to, da bi v čimkrajšem času dobile kader za svoje potrebe. Zato bi bilo prav, da bi šola postala kmetijsko izobraževalni center, ki pa bi s tečajji in z večerno šolo usposabljal tudi tiste delavce ki so že zaposleni v kmetijstvu.

Na konferenci Zveze komunistov so razpravljali tudi o koristnem predlogu — o priključitvi kmetijskih gospodarstev in njihovih obratov k kmetijski zadrugi. To pa bi hkrati bila tudi večja osnova za ne več daljni cilj — ustanovitev agrokombinata.

Mož puha čebele

Možak, ki puha čebele

Sečovski kmetovalec Janžek goji poleg ostalega tudi čebele. Z njimi ima posebno veselje, zato si skuša tudi čebelnjak čedno urediti. Posebno zanimiv je leseni možic, ki stoji ob ulnjaku ter

kadi pipo kot zadovoljen čebelar. Pa ni to samo izdelan leseni možic, temveč je čebelnj panj. Skozi odprtino pri ustih lazijo čebele v svoj dom in videti je, kot bi možakar puhal skozi pipo čebele.

IZ MOZIRSKE ZADRUGE

Kmetijska zadruga v Mozirju ima okoli sto hektarov obdelovalne zemlje v zakupu, poleg tega pa imajo še okrog 40 ha gozdov. Njihova trenutno največja skrb je urejevanje zemljišč, ki so jih vzeli v zakup, da bo lahko začela delati nova zadruga ekonomija v Bočni. Razumljivo pa je, da zato nič manj ne skrbijo za tiste ekonomije, ki že delujejo (Rečica, Ljubno ob Savinji). Poleg tega razvijajo še pitališče piščancev v Varpolju, katerega kapaciteta je okrog 35 tisoč komadov letno.

V pogodbenem pitanju imajo 238 piščancev baby beef, pa si tudi tu-kot tudi po drugih zadrugah — delajo skrb za njihovo prodajo. Trg je nasičen in vprašanje realizacije je res pereče. V mozirski zadrugi se nameravajo v bodoče posvetiti vzreji plemenske živine,

za kar imajo vse pogoje.

Zivinoreji je prilagojena tudi kooperacija. Tako imajo v kooperacijski proizvodnji 819 ha travnikov, 153 ha krmnih rastlin, 210 ha žit, 31 ha hmelja in 122 ha krompirja. Plan pri nekaterih kulturnih rastlinah ni dosežen in v zadrugi menijo, da je vzrok za to v reorganizaciji zadrug, ki je potekala prav v času sklepanja pogodb.

Do nedavnega so imeli v mozirski kmetijski zadrugi velike težave s strokovnim kadrom. Tako so imeli zaposlene le tri kmetijske tehnike. Letos pa so zaposlili šestnajst absolventov vrbske kmetijske šole in zdaj računajo, da bodo lažje izpolnjevali tudi strokovne naloge, ki jih nalagajo kooperacijske pogodbe.

Ena ribiška iz Prebolda

Prebold ni znan le po lepi prirodi, romantiki in turizmu, znan je tudi po dobrih ribištih. Na tekmovalnih se že nekajkrat zasedli kar lepa mesta. Eden, ki pravi, da je ribič vseh ribičev, se včasih pohvali, da je ujel tri ribe hkrati. Lovil je sulca in ko ga je potegnil na suho in mu prepral trebuh, je ves srečen zagledal mogočno ščuko. Ko pa je še to prepral, je nalezl na kilsko postrv. Pa recite, če ni to ribič vseh ribičev. Tak pa še vseeno ni, kakor sta bila oni dan dva druga ribiča. Oba namakata na isti brvi in oba sta naslonjena na ograjo. Ribe cukajo, sukajo se okoli trnkov in radovednost raste. Vse bolj in bolj se sklanjata k vodi, potem pa reče — reski! in za reskom — štrbunk! Ribiča sta se znašla v hladni Bolski, ribe, tako pravi, pa hajd na brv na kratkotrajno, a vsega spoštovanja vredno sončenje.

Obiskali bodo grobnico na Urhu

Na nedavnem občnem zboru sekcije internancev pri občinskem odboru ZB NOV Laško so sprejeli sklep, da se bodo udeležili ogleda grobnice na Urhu pri Ljubljani. Nadalje bodo izvedli tovariško srečanje na Vrhu pri Laškem, od koder je bilo v minulih vojni odpeljano mnogo družin v izgnanstvo. Organizacija ZB NOV Sedraž pa bo izvedla srečanje med internanci pri Kozoletu na Breznem.

Sekcija si je na občnem zboru dala tudi nalogo, da bo v bodoče obdržala stike z osnovnošolsko mladino in ji posredovala doživljaja iz časov priganstva, o oboroženem odporu in vstaji jugoslovanskih narodov. Takšna predavanja imajo že dalj časa v šoli Sedraž, v prihodnje pa jih bodo priredili tudi po vseh ostalih osnovnih šolah. Za občinski praznik 2. julij se bodo internanci udeležili centralne proslave v Rečici, kjer bo odkrita na hiši Krempuža spominska plošča, kot spomin na dogodek, ko sta bila na tem mestu ustreljena zakonca Krempuž.

Perspektivni plan in delovna sila

Kmetijsko gospodarstvo Planina je eno najmlajših v celjskem okraju in zato prav gotovo še ni doseglo velikih uspehov. Občinski družbeni in perspektivni plan pa mu posvečata veliko pozornost. Tako predvidevajo, da bi se naj proizvodnja do leta 1965. v kmetijskem gospodarstvu povečala za dve sto odstotkov. Postavka je nedvomno visoka, je pa tudi realna, če bo kmetijsko gospodarstvo uspelo rešiti enega svojih največjih problemov — pomanjkanje delovne sile. V Planini je nekoliko drugače kot v drugih krajih. Tako se marsikje pritožujejo, da nimajo strokovnega kadra, v Planini pa jim primanjkuje neposrednih proizvajalcev. »Suša« je tako močna, da so prisiljeni zaposlovati vse, kar se jim ponudi — ne glede na to, če so to ljudje s polno delovno sposobnostjo ali ne.

Med najboljšimi z občnega zbora lovske družine Vojnik

Pretekli mesec so lovske družine iz celjskega območja podajale obračune svojega dela. Na zboru lovske družine Vojnik je bilo očitno, da je družina živela izredno pestro in razgibano življenje ter da bo letos v okrajnem merilu poslegla po enem izmed prvih mest.

Posebno pozornost je družina posvečala vzgoji članov in pravilnemu odstrelu divjadi. Zato ima danes bogato lovišče vseh vrst divjadi. Družina je morala skupne love končati mesec dni pred koncem lovne dobe, ker je bil plan odstrela predčasno izpolnjen.

Družina prireja redna strokovna predavanja za svoje člane, razen tega pa so njeni člani obiskali tudi šolsko mladino in ji govorili zlasti o fazanu. V svojih vrstah ima 13-članski mladinski aktiv.

V lovišču se je zelo lepo razvil fazan, ki je bil pred leti še redek. Kmetovalci to pernatno divjad vse premože upoštevajo. Se vedno se ne zavedajo, da je fazan najcenejši in najkoristnejši uničevalec koloradskega hrošča.

Iz poročil štirih pomožnih lovskih čuvajev je bilo razvidno, da so opravili 538 revirnih obhodov in krmili fazane na 30 krmiščih, za kar je družina porabila 970 kg krmil. Pri krmiljenju so pridno sodelovali tudi mladinci. Člani družine so uničili za 5325 točk roparice. Družina lovi s 23 čistokrvnimi psi.

Zlasti hvaležno je sodelovanje družine z ostalimi družbenimi organizacijami na terenu, agilno pa sodeluje tudi pri zatiranju divjega lovea.

Na občnem zboru so sprejeli sklep, da bodo člani še bolj aktivno delali v drugih organizacijah, da bodo zgradili strelišče in da bodo v počastitev dvajsete obletnice vstaje pripravili s člani mladinskega aktivaa pohod po lovišču in opremili lovske koč.

Udeleženci občnega zbora so soglasno izvolili vse člane dosednjega odbora, ki sta ga uspešno vodila predsednik Bruno Tajnšek in tajnik Franc Križnik.

Razgovor o gozdarstvu

Za razgovor tega tedna smo naprosili direktorja Kmetijske zadruge v Mozirju tovariša Branka Korberja, ki nam je rad povedal nekaj o prvih nalogah nove združene kmetijske zadruge. Ni naključje, da so se naše besede vrtele okrog gozdarstva, kajti mozirska občina razpolaga s tem bogastvom res v veliki meri.

»Kaj je trenutno prva in najvažnejša naloga vaše zadruge?« sem ga najprej povprašala. Odgovor je bil hiter — tako da se je takoj videlo, da je to res najbolj aktualno. »Čimprej moramo do kraja formirati poslovne enote za kmetijstvo in gozdarstvo in seveda izvoliti njihove delavske svete in upravne odbore. Temu homo morali posvetiti veliko pozornosti, kajti prejšnjih enajst zadržug je zajemalo velik teritorij. Ne bi radi in ne sme se zgoditi, da bi centralizacija zemlje pomenila tudi centralizacijo upravljanja. Od teh decentraliziranih organov si mnogo obetamo — pa tudi, le tako bomo lahko uspešno delali. Vse zaposlene pa bomo za proizvodnjo zainteresirali tudi z novim načinom nagrajevanja, ki ga zdaj uvajamo. Nekateri bodo nagrajevani po enoti proizvoda — kjer se to da določiti, druge pa bomo nagrajevali po drugih kriterijih — znižanju stroškov proizvodnje v primerjavi s planiranimi itd. Uvajanje nove sistema nagrajevanja je pri nas še posebej obsežno delo zato, ker imamo v kmetijstvu in gozdarstvu toliko dejavnosti.«

Mozirska zadruga gospodari na 21 tisoč hektarih gozdov. To je nedvomno visoka številka in takšna je tudi postavka v družbenem planu poseke, ki predvideva 76 tisoč kubikov lesa. Tudi mozirska poslovna enota za gozdarstvo bo morala kot marsikje drug-

je — misliti na uvažanje mehanizacije v svoje delo. To je tembolj potrebno zato, ker kmetje ponujajo les na panju — zaradi pomanjkanja delovne sile. Tako predvidevajo, da bodo v zadrugi v lastni režiji posekali okoli 7 tisoč kubikov lesa. Ze lani nabavljenim strojem se bo kmalu pridružilo sedem motornih žag, ki jih bodo v kratkem začeli uporabljati.

»Pa še tole,« je nadaljeval tovariš Korber, »skrbeti bomo morali tudi za to, da bodo v poslovni enoti za gozdarstvo izbrali nekaj najboljših delavcev in jih bodo usposobili za upravljanje s temi stroji. Saj veste, da nam stroji sami ne bi prav nič pomagali, če jih ne bi vodile večše roke.«

V gojitvi svojega največjega bogastva — gozdov pa kmetijska zadruga tudi mnogo sodeluje s kmeti. Poleg tega bodo letos morali urejevati tudi grmišča novine — imajo jih okrog 1200 hektarov — ki jih nameravajo v petih letih spremeniti v produktivne gozdove. Zadruga pa bo tudi v bodoče vzdrževala gozdne komunikacije, ki so zajete v katastru gozdnih cest. Produktivnih jih je okoli 130 kilometrov.

Pravzaprav je bil kratek najin razgovor o gozdarstvu. Morda tudi tu drži staro pravilo — da kjer se mnogo dela se malo govori. In gozdarstvu v mozirski občini prav gotovo posvečajo mesto, ki mu gre.

Črni ribez - kmetov obet

Črni ribez je mlada kultura na Smarskem. Največ je imajo pri kozjanski kmetijski zadrugi, kjer pravijo, da bodo kmalu zasadili že okrog 60 ha črnega ribeza. Tudi šmarska zadruga ima že letos 13 hektarov v rodnosti. Pravkar se pripravljajo na trganje odnosno je bera v teku. Kmetje so letos zadovoljni, ker ni bilo pozebe in kaže, da bo precejšen pridelek. Črni ribez je na Smarskem postal prvi obet za kmeta. Posebno še na Kozjanskem, kjer je že lani bilo precej pridelka. Tam ima najugodnejše pogoje, saj ga niti lani ni prizadela pozeba.

Cene dosega do 180 din za kg, kar je gospodarsko za kmečkega

proizvajalca gotovo ohrabruje in se bodo ribezovi nasadi v prihodnjih letih še močno razširili. Trganje mora biti previdno in množično izvedeno, zato so kmetijske zadruge povabile k sodelovanju tudi pionirske odrede, ki bi za dogovorjeno odškodnino sodelovali pri trganju. Obrat ribez navadno še isti dan odkupujejo pri kmetijskih zadrugah, da odhaja pravočasno na tržišče še nepoškodovan. Videti je, da so se na Smarskem dobro pripravili in bo letošnje prvo večje obiranje črnega ribeza zares uspešno. Mraz je prizanesel nasadom, to je bilo najvažnejše, čeprav trenutno ni najugodnejše vreme.

Tržni madeži

Modrovanje o trgovini je odveč. Ta je zaradi potrošnika. Ni važno, če je komercializem večkrat skrekan z estetiko, s splošno družbeno koristnostjo, huje je, če je sprt z osnovno družbeno moralno. Taki tržni madeži pa močno prizadevajo potrošnika in so zares nepotrebn. Čistiti in brisati pa bi jih morali prav vsi, posebno skrbno pa trgovski ljudje sami. Samo dva drobna primera, ki nista v skladu z odnosi do potrošnika.

Oni dan sem se napotil v zelenjarno prodajalno poleg kombinata, kjer prodajajo obutev, pri »Hruški« se menda reče. Kupil sem kilogram pora, ki se je lepo belil na polici. Seveda, odšel sem denarce in z lepo zavitim porom veselo prišel domov.

»Prav, da si kupil por! Takoj ga pripravim,« je dejala žena in vze-

la kuhinjski nož. »Ja, kaj pa je tako trd, saj ga še prerezati ne morem.« Pogledala sva. Por je bil dejansko trd. Steblo od cveta se je razraslo v celotni glavi in niti eden por iz celega kilograma ni bil drugačen in tako niti eden užiten. Proizvajalec je cvetoče pore populil, lepo obrezal in trgovina prodaja tako neuporabno blago. Ali je to odnos do potrošnika? Čeprav večkrat slišimo, da je kmetijska proizvodnja težavna, se s takimi nekorrektnimi posegi prav gotovo ne bo olajšala in si opomogla.

Pa tudi drugi imajo smolo. Tovarišica J. K. mi je prav lepo pripovedovala, kako je kupila lepo blago za večerno obleko. »Res, prekrasen vzorec, veste! Močno sem bila vesela, da sem tako blago sploh dobila. Kupila sem ga menda čez pet metrov, pa seveda, ni-

sem vsakega pednja posebej pregledala. Nesla sem ga k šivilji, ko sva tam opazili, da je okrog 2 metra blaga popolnoma drugačnega. Vtisnjeni vzoreček je bil manjši, drugače oblikovan, čeprav čisto enake barve. Verjemite, razpočila bi se bila od jeze. Plačala sem drago, zdaj pa imam v enem kosu dvojno blago. Šivilja je rešila problem tako, da je pač bluzico naredila iz tistega dela. Toda, vse, kar je prav! Saj pravim: v trgovini moraš danes pogledati vse! Prav nobenega zaupanja nimam!« Menim, da je bila upravičeno nejevoljna! Tudi to je eden izmed madežev!

To sta tržna madeža, a obenem tudi proizvodna. Proti takim pojavom je potrebno odločno nastopati. V prvi vrsti pa bi že sami proizvajalci in posredniki morali odklanjati spodrsljaje. Kakovost blaga mora biti zagotovljena tudi za domači trg, za potrošnike. S skupnim prizadevanjem bomo lahko čistili podobne madeže, toda samo s skupnim prizadevanjem! s.

Motiv iz Slovenskih Konjic

PLENUM OKRAJNEGA ODBORA SZDL V CELJU:

Izboljšati šolstvo

Na plenumu Okrajnega odbora Socialistične zveze, ki je bil pred dnevi v Celju, so obširno obravnavali problematiko šolstva v celjskem okraju. Tokrat povzamemo nekaj misli iz uvodnega referata tov. Mira Lužnika o problemih organizacije šolstva v okraju.

Zaradi nenehnega naraščanja števila učencev bo nujno potrebno dosežanje omrežja osnovnih šol povečati z novimi šolskimi poslopij predvsem v Celju, Velenju, Storah in Slovenskih Konjicah. Že sedaj so v gradnji šole v Dobrni, na Svetini, v Belih vodah, v Smartnem ob Paki, v Libojah, na Konjskem vrhu, Zrečah in Velenju. V teh krajih so bila šolska poslopja v takem stanju, da niso več zadoščala sedanjim potrebam. Najbolj pereč problem pa je vsekakor v Celju, kjer posamezne srednje šole, ki vzgajajo in izobražujejo kadre iz vseh občin, obremenjujejo prostore osnovnih šol, ker nimajo lastnih stavb ali pa prostori ne zadoščajo več za čedalje močnejši dotok mladine v te šole.

Učni programi v osnovnih šolah so še vedno nezadovoljivi. To je občutiti predvsem pri naravoslovni skupini predmetov — fiziki in kemiji, nadalje pri tehničnem pouku, gospodinjstvu in tujem jeziku. Kaj je vzrok temu stanju? Predvsem pomanjkanje kvalificiranih moči in slabi materialni pogoji, saj v marsikateri šoli ni za tak pouk potrebnih prostorov, učil, delovnega orodja in podobno. Tako stanje nalaga naloge, ki jih bo potrebno v skladu s šolsko reformo čim prej rešiti. Sem sodi zlasti skrb za prirast manjkajočih predmetnih učiteljev, postopno povečevanje šolskih prostorov, učil in učnih pripomočkov ter povečanje števila mest za učence v šolah druge stopnje.

Posebno skrb bo potrebno posvetiti nadaljnjemu razmahu tehnične šole. Z zgraditvijo novega poslopja v ta namen v Celju bi lahko vključili v razne odseke te šole okoli 800 dijakov. Z vsakolet-

nim vpisom v šolo za zdravstvene delavce bi prav tako povečali število mest. Za vse to so pa potrebna denarna sredstva, saj bo potrebno marsikje obstoječe šolske prostore preurediti ter nekatere na novo zgraditi. Gimnazija je tlik pred reformo svojega študijskega programa. Med drugim naj bi tudi na gimnaziji uvedli tehnični pouk s proizvodnim delom in izbirnimi predmeti.

Brez pomoči in tesnega sodelovanja gospodarskih organizacij, Društva inženirjev in tehnikov ter ljudske tehnike pa vseh teh nalog ne bo mogoče zadovoljivo opraviti. Sedanja zmogljivost ekonomske šole v Celju ovira razširitev njene dejavnosti, čeprav so potrebe po ekonomskih kadrih v gospodarstvu in javnih službah znatne. Trenutno tudi ni mogoče povečati vpisa v učiteljske, čeprav je zanimanje za vpis precejšnje in tudi velika potreba po prosvetnih kadrih.

Če upoštevamo še to, da bodo morali zaradi povečanih zahtev, ki izhajajo in nalog reformirane šole, dobiti učitelji v bodoče višjo izobrazbo, bo potrebno misliti tudi na pedagoško akademijo v Celju. V ta namen bo potrebno v bližnji bodočnosti novo šolsko poslopje, za kar bi morale vse občine v okraju Celje pokazati razumevanje in nuditi tudi pomoč, saj je celjska okolica bogato zaledje za pridobivanje kadrov, prosvetni delavci pa bi se vračali v njihove občine.

Posebno skrb bo morala vsa naša skupnost v bodoče posvečati izobraževanju strokovnih kadrov in usposabljanju kadrov na delovnih mestih. Izpopolnjevanje šolskih izobraževalnih centrov in izobraževalnih centrov v podjetjih bo ena izmed osnovnih nalog na tem področju vzgoje in pridobivanja novih strokovnih kadrov, ki jih bo vedno bolj potrebovalo naše gospodarstvo.

Novi vidiki

Na pokongresni konferenci Občinskega odbora SZDL v Zalcu so razpravljali tudi o družbenem upravljanju v šolstvu.

Bistvena značilnost družbenega upravljanja v šolstvu, kakor so poudarili, je v tem, da je treba vanj pritegniti poleg šolskega odbora še nekatere druge činitele, kakor učiteljski zbor, upravitelja šole in razredno skupnost, ki jo sestavljajo učenci 7. in 8. razreda. Med šolskimi odbori ter občinskimi, okrajnimi in republiškimi sveti za šolstvo je treba nadalje ustvariti določeno povezavo, ki bi naj omogočila boljše poznavanje in zlasti hitrejšo reševanje problemov šolstva; dejavnost šolskih odborov pa je treba razširiti v smislu skrbi za celotno življenje in delo šole, ne pa je omejevali zgolj na reševanje materialnih problemov, kakor je to bilo doslej.

Pomen organov družbenega upravljanja v šolstvu se bo povečal zlasti ob uvajanju novega sistema financiranja šolstva po katerem šola ni več ne občinska ne okrajna ne republiška, marveč samostojna družbena ustanova.

Kakšno je bilo družbeno upravljanje v šolstvu?

Iz ankete, ki so jo izvedli v žalski občini ob koncu lanskega leta izhaja vrsta pomanjkljivosti, med katerimi je ena tudi ta, da je bilo v šolskih odborih premalo mladine in tudi premalo delavcev. Druga taka pomanjkljivost se je pokazala v tem, da so šolski odbori vse premalo obravnavali tista vprašanja, ki bi jih kot organi družbenega upravljanja po zakonskih predpisih morali obravnavati. To pomeni da so v glavnem obravnavali materialna vprašanja in le deloma vzgojna, zlasti pa so zastavljali vprašanja zdravstvenega in socialnega varstva, učencev, kakor tudi njihovo življenje in delo izven šole.

Poglaviti vzrok, da delo šolskih odborov ni bilo v celoti pozitivno, je iskati v prešibki pomoči družbenih organizacij, ki se za njihovo delo skorajda niso zanimali. Politične in družbene organizacije so namreč ob volitvah prvih šolskih odborov v veliki

meri podcenjevale njihovo družbeno vlogo in njihov družbeno politični pomen. Tudi volitve same so bile tu in tam opravljene formalno.

Ker smo v tem času pred volitvami novih šolskih odborov, bo vsekakor odgovorna naloga krajevnih organizacij SZDL, da bodo upoštevale vse dosedanje tako negativne kakor pozitivne izkušnje pri delu organov družbenega upravljanja v šolstvu ter v članstvo teh organov vključile le tiste državljane, ki bodo delali. V tem smislu bi kazalo pri krajevnih organizacijah SZDL ustanoviti sekcije za šolstvo, ki bi bile v stalni povezavi s šolskim odborom svojega področja in tako stalno seznanjene s problematiko njegovega dela, ki bi jo skupno lažje reševale.

Dosedanja prizadevanja krajevnih organizacij SZDL, da bi bistveno izboljšale sestav šolskih odborov, kaže da so doumele pomen volitev. S tem, da bodo vključile vanje čimveč neposrednih proizvajalcev, bodo dejansko utrdile trdnost vez med šolo in določenimi gospodarskimi organizacijami, pri čemer bo omogočeno tudi ustreznejše reševanje materialnih vprašanj šole. Takšno sodelovanje pa seveda ne bo enostransko, koristno samo za to ali ono šolo, pač pa prav toliko za gospodarsko organizacijo, saj so šolanji ljudje namenjeni tudi njej.

Priprave za volitve šolskih odborov

Po vseh krajih moziške občine se v teh dneh pripravljajo na volitve novih šolskih odborov. Na zborih volivcev, ki bodo v dneh od 25. do 27. junija, bodo stari šolski odbori poročali volivcem o svojem delu v preteklih dveh letih. Na splošno lahko ugotovimo, da dosedanja šolski odbori niso povsem opravili svojih nalog. Tudi predsedniki šolskih odborov so pokazali premajhno samoiniciativo za sklicevanje sestankov. Pokazala se je tudi premajhna zainteresiranost družbenih organizacij za delo šolskih odborov.

Krajevne organizacije Socialistične zveze so ocenile aktivnost starih odborov in na osnovi njihove aktivnosti, zlasti pa prizadevanja slehernega člana, pripravljajo predloge za nove šolske odbore. Le-ti naj v bodoče kot družbeni organi v spremenjenih pogojih kvalitetneje opravijo svoje poslanstvo.

Šolske razstave

Ob koncu leta so na vseh šolah v konjiški občini priredili razstave likovnih in tehničnih izdelkov, ki si jih je z zanimanjem ogledalo veliko število državljanov. Na njih so učenci pojasnjevali kako so izdelali ta ali oni predmet ali risbo.

Na vseh šolah so letos tudi lepo uredili fotografske kotičke, pri čemer so od lanskega leta dosegli lep napredek.

Razstave so nudile tudi ugodno priložnost, da razmislimo, kako bi našim šolam pomagali pri izvajanju tehničnega pouka.

K. J.

V oklepu

Učitelj ni vedno pedagog, ali drugače, pedagog ni vsak učitelj. Da bi to lahko bil, so prav gotovo potrebne določene sposobnosti, morda v prvi vrsti v nekem smislu plemenita človekova narava.

Te skorajda ne bi mogel pripisovati na primer moji vrli sosed. Nikakor namreč ne morem spraviti v sklad njene vzgoje doma s tisto, ki jo opravlja v šoli, saj po vsej priliki ni verjetno, da bi bil nekdo do »tujih« otrok manj popustljiv kakor je do svoje- ga lastnega otroka. Fant, ki hodi v tretji razred osnovne šole, v dolgih mesecih našega sosedstva ni bil deležen lepe besede. Vsakršno njegovo dejanje, pa če je dejanje ali ne, vsak njegov gib vselej spremeni v histeričen izbruh, ki predira celo steno, kaj šele, da ne bi »predri« tako občutljivega organizma, kakršen je otroški. Zato so njegove oči skoraj vedno preplavljene. Pogosto lahko od desetih zvečer, to je, takrat, ko drugi otroci običajno že spijo, poslušajo le vite svoje matere, kako ni ves dan nič naredil, kaj neki sploh misli, če ga ni nič sram in tako dalje. Kadar ga instruiira, bi moral pri priči razumeti vso snov; če ne razume, se instrukcije spreverjejo v retorično »vajo«, podobno raglji, ob kateri lahko učenec dojame vsaj to, da mu mati hoče z močjo glasu, torej s posebno pedagoško metodo vliči v glavo to, česar njegova glava očitno ne more tako samo po sebi umevno sprejeti. (V tem primeru namreč instrukcije ne bi bile sploh potrebne.)

Njegova narava se ne more sprostiti niti v otroških igrah. Vsakršno početje spremlja »budno« oko matere in njeni »svarilni« kliči. Kadar se otrok zabava s svojim kolesom, mu stoji za petami mati z vprašanji, če ne ve, če mu ni že stokrat rekla, da kolesa ne sme razdirati in ga uničevati, pri čemer je otrok deležen še njene fizične sile. In tako dalje. Mati in sin sta v nenehnem konfliktu, v nekakšnem bojnem pedagoškem spopadu.

O današnji vzgojenosti otrok ali če hočete, mladine, je dostikrat slišati najrazličnejše pripombe. Pripombe, ki so sicer pogosto umestne, ki pa vendarle dopuščajo nekakšen dvom. Ena izmed človekovih naravnih teženj je prav gotovo težnja po prostosti, nje dušitev lahko rodi le odpor.

dhr

Trpki spomini

Oddelek NOB celjskega muzeja je te dni odprl v veliki dvorani Narodnega doma razstavo, posvečeno 20-letnici razstave, ki jo Jugoslovanski pionirski igrah. Razstavo, ki je največja potujoča razstava, kar jih muzeji prirejajo v republiškem merilu, so pripravljali od januarja dalje, namen pa je bil predvsem, da bi prikazali celjski okraj od prvih početkov partijskega dela do socialistične graditve, tako da bi bilo gradivo vsakomur razumljivo in dostopno. V tem smislu je vsak pamo celota zase, slikovni material pa izpolnjujejo makete in muzealije.

To je nekaj podatkov, ki jih je posredoval tovariš Stane Terčak, vodja NOB oddelka celjskega Mestnega muzeja, po čigar prizadevanosti imamo tu pred seboj skrbno urejene vendar mračne dokumente fašističnih grozodejstev, pa tudi del pozitivne stvarnosti in socialistične graditve.

Da, tu so dokumenti. Tu je na primer voz, s katerimi so frankolovski žrtve vozili v grob; spisek ustreljenih talcev (eden od mnogih), ki ga je podpisal krvnik Rösener osebno; skupine ljudi za zidom; okostnjaki, naloženi

drug čez drugega, pred upepelitvijo v krematoriju; mautsausenska knuta; prizor z nürnberškega procesa; — vse to in še mnogo več — brezkončna veriga pričevanj o najstrašnejših zločinih, ki jih je človek kdajkoli zagrešil zoper človeka. Tu je kratkoma zapopadna, vsa zgodovina zverstva v svoji najpopolnejši obliki, kakor jo je mogla roditi samo tista tako imenovana nemška kultura XX. stoletja. Človek, ki znova gleda sadove shizofrenskega prusko nemškega militarističnega duha, ostaja na koncu brez besede, zna ceniti nesebično ljubezen in junaštvo vseh tistih, ki so umrli za domovino in prostost.

Razstava je že prve dni privabila množevitve obiskovalce, med njimi učence številnih šol. Saj, navsezadnje je bila namenjena tudi njim, da bi videli resnico o najstrašnejših dneh naše narodne zgodovine, da bi spoznali, da je bila ta zgodovina pisana s krvjo in da ne bi nikoli pozabili, da je to, kar danes imamo, plod brezštevilnih žrtv in nečloveških naporov.

Tega pa ne bi smeli nikoli pozabiti!

Znanost, spretnost in veselje

Smarski pionirji krepko sodelujejo v jugoslovanskih pionirskih igrah, kar so posebno lepo prikazali v nedeljo v Smarju pri Jelšah. Dopoldne so se zbrali skoraj iz vseh pionirskih oddelkov in izvajali priljubljeno oddajo »Pokaži, kaj znaš?« Posebno lepo so se odrezali mladi tamburaši iz Kozjega, ki jih vodi France Bizjak. Prav pristržno so prikazali razvoj svojega kraja tudi virštanski pionirji. Lutkarji iz osnovne šole Borisa Kidriča v Rogaški Slatini pa so uprizorili »Potovanje polčka iz Smarja do Rogaške Slatine«. Pri

prireditvi je sodelovalo okoli 90 pionirjev. Občinski odbor JPI je vsem podelil lepe knjige, po uspelem nastopu so bili tudi pogoščeni.

V popoldanskih urah pa so se prav lepo izkazali pionirji osnovne šole Smarje pri Jelšah v lepem telednevni nastopu. Ob precejšnji udeležbi prebivalstva so nastopali vsi od prvošolcev do letošnjih absolventov. V nedeljskem pionirskem programu so pionirji pokazali znanje, spretnost in posebno še veselje do svobodnih aktivnosti.

Že 18. junija pa bodo priredili razstavo risb.

posvetiti več skrbi zdravniškim pregledom otrok, da bodo ti temeljitejši; zgradbi sami pa vzdrževati v toliko, da bo v njih omogočen normalen pouk v danem okviru. Razen tega bi kazalo ustanoviti šolsko kuhinjo, kjer bi otroci lahko dobili tople obroke, vendar je zopet vprašanje sredstev in prostorov.

Kaj pa nagrajevanje prosvetnih delavcev?

»Prosvetne delavce je treba vsekakor nagraditi po njihovem delu,« je rekel inženir Rupnik, »po njihovih pedagoških prijemih in uspehu. Njihovo delo je prvenstveno v šoli in šele drugotno, udeleževanje izven nje. Mislim, da so pri nas dali vsakomur svoje, vsaj v glavnem. Da bi dobil vsak enako, ne bi bilo prav; najslabše, kar bi lahko bilo, pa bi bilo rušenje kolektiva na račun delitve dohodkov. Mislim tudi, da so ustajale norme, po katerih ocenjujemo prosvetne delavce, vsaj v našem primeru rodile ustrezne rezultate in v tem je pravzaprav poročilo za uspehe tudi vnaprej. Naše delo je bilo zadovoljivo, uspeh šole pa je temu primerno dober.« dhr

Posnemanja vreden zgled

(Iz razgovora z ing. Rupnikom)

Solsko leto je pri kraju. Za dijake in prosvetne delavce pomeni to počitnice, vprašanja šolstva pa bodo še naprej ostala brez počitnic. V tem času bodo izvolili nove šolske odbore, ki bodo do pričetka novega šolskega leta proučili problematiko svojih šol, da jo bodo med letom lažje reševali. Gre vsekakor za vrsto pomembnih vprašanj, med katerimi sodi tudi gradnja novih šol.

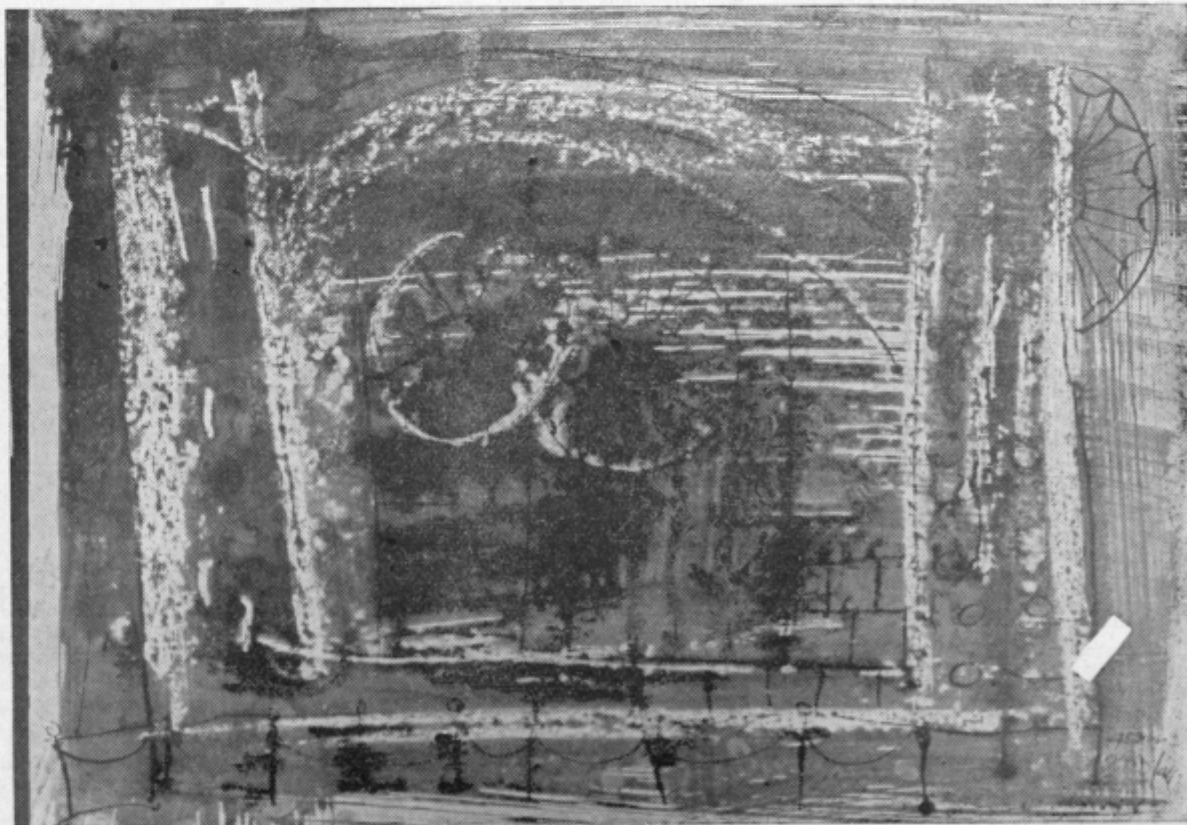
Kako bo na primer z novo šolo v Storah?

»Lokacijo za novo šolo bo treba prilagoditi novemu urbanističnemu načrtu in splošnemu razvoju Zelezarne,« je rekel predsednik šolskega odbora inženir Rupnik. »Do konca leta morajo biti načrti tu. Tudi gradbeni odbor je postavljen. Naša akcija s tem v zvezi, da bo vsak prispeval 2000 din, kmetje pa les, bo prav gotovo uspeša. Slišati je bilo, naj bi novo šolo

postavili v Teharje, vendar take govorice niso umestne, ker je samo po sebi umevno, da mora stati v Storah. Po tej logiki bi jo namreč prav tako lahko postavili na primer v Celje! V kolikor bo šlo vse po predvidenih načrtih, bo šola prihodnje leto pod streho.«

Kakšno pa je bilo delo šolskega odbora?

»Šolskemu odboru se je posredilo poiskati tesnejše stike tako s SZDL, kar poprej ni bil slučaj, kakor s starši. Reševal je z uspehom tako nekatere finančne kakor vzgojne probleme šole. Z novimi učnimi močmi je uspelo tudi kvalitetno izboljšati pouk, čeprav je bila po drugi strani največja težava zavarovanje treh izmen kakor spriču pomanjkanja ustreznih prostorov za tehnični pouk, pa seveda opreme same. Kar zadeva akcijo za usmerjanje mladine v poklice, jo bo v prihodnje vsekakor treba izvesti že med samim šolskim letom in ne šele ob koncu; nadalje

Jože Horvat-Jak: Iz pariške zbirke

Utičinek
iz partizanov:

SKRITA MISEL

Harmonikar Matija, vestfalski Slovenec, je korajžno raztegnil meh. V domačiji se je razpletel prijeten pogovor o zadnjih zmagah zaveznikov na vseh frontah. Tudi v dolini je vse manj nemških vojakov. Potegnili so se v večje postojanke. Samo močne patrulje še od časa do časa križarajo po deželi in še te se izogibajo partizanov, če se le da. Videti je, da Hitlerju trda prede.

Ob teh pogovorih se je gospodar še bolj raznežil in ni varčeval

zavpil: »Svabi!« Rafal je oplazil hišo, nekaj nabojev je razbilo šipe na oknu in se zarilo v steno, da je odpadal omet in ovil sobo v apneničasti dim. Domače žene so jokale. Mi smo preklinjali. Otroci so vpili na pomoč. Nekateri so bežali iz hiše ne da bi pomislili od kod strelja. Dva sta zaradi te nepreviđenosti bila pred hišo ranjena. Mi smo pri zadnjih vratih mimo hleva in gnojišča kmalu dosegli vzpetino nad hišo in udarili proti nezaželenemu jutranjemu gostu.

vo kožo, šli naprej proti zelenemu Pohorju. Toda zelo previdno!

Predstraže so tipale okoli sebe in obveščevalci so bili tokrat manj navdušeni, da bi se odlepili od štaba. V zraku je še vedno visela nevarnost, ki smo jo vsi instinktivno čutili, čeprav nismo videli nič določenega.

Potem so patrulje opazile sumljivo premikanje nedaleč od nas. Razvili smo se v strelce in počasi prodirali po gozdu. Nekaj strelcov nas je vrglo na zemljo. Iskali smo zaklonišče.

Čeprav je bila situacija dokaj resna, sem se srčno smejal tovarišici, ki je na komando, da naj leže in si najde zaklonišče, nedaleč od mene tiščala glavo v zemljo, toda njen zadnji del je visoko štel proti nebu kot vabljiva tarča sovražnikovih brzostrelk. Opozoril sem jo na to napako, pa mi je pomalo zamerila, češ da jo imam za norca. Ko ji je kmalu za tem oplazila krogla zadnji hlačni žep, je napako hitro popravila...

Po kratkem spopadu so se Nemci umaknili in tudi mi smo jo ubrali globoko v pohorske gozdove, da bi si v miru skuhal nekaj hrane. Danes bomo spali kar pod smrekami.

Kako hitro se menja sreča! Komandant je sočno preklel vojno in tista skrita misel iz tople izbe v kmetiji je kakor verberica odskočila na bližnjo smreko in od tam mu je ušla v široke pohorske gozdove...

Vse leto sem čakala, pa nisem dočakala roditeljskega sestanka, o, le kako je zanikarn Polončin razrednik!

Da, čista resnica je, mamica moje učenke res ni dočakala povabila, na katerem bi pisalo: Jutri bo roditeljski sestanek. Pridite, da se pomenimo o uspehih in vzgoji vaših otrok.

Stvar je čisto preprosta. Tolikokrat se govori, da je danes malo roditeljev, ki se ne bi zanimali za učni in vzgojni uspeh svojih malčkov. Nekateri trde, da se bolj zanimajo delavci, drugi zopet, da kmetje, in tretji pravijo, da se za vzgojo in uspeh še posebno zanimajo intelektualci. Mene je predvsem zanimalo, kdo ima prav.

Če hočeš kaj dognati, moraš preizkusiti. Tako sem napravil tudi jaz. Seveda sem delal mimo učiteljske konference, katere sklep je bil: vsak drugi mesec roditeljski sestanek in na sestankih obravnavati učni in vzgojni, šolski in izvenšolsko problematiko. In ta sklep je mene še najbolj pritegnil. Kaj, če bi preizkusil starše?

V razredu je bilo petintrideset otrok, osemnajst dečkov in sedemnajst deklic. Od teh je bilo devet ponavljavcev. Ves šolski okoliš sodi v na pol industrijski kraj. Se pravi, socialna sestava učencev je takale: kmetje, poljski, tovarniški in rudniški delavci ter uslužbenci.

TUDI TO...

Kmalu se bo v Nemčiji začela proizvodnja oljnatih nylon nogavic, ki so impregnirane z različnimi olji za nego kože.

Jaz sem pa čakala, čakala...

Izobrazba roditeljev: najmanjša dva razreda osnovne šole, najvišja dva semestra univerze.

Torej sem sklenil že kar v začetku šolskega leta, da ne bom uradno sklical nobenega sestanka. In ga tudi nisem. Sedaj pa pogledajmo, kakšen je bil rezultat.

Od petintrideset roditeljev jih je prišlo v prvih treh mesecih pouka samo pet: trije delavci, dva kmeta;

Rozetjija

intelektualca nobenega. Preden sem ob prvem polletju razdelil spričevala, je prišlo v šolo zopet istih pet roditeljev. Na cesti pa so me ustavili trije in še ti so me le prosili, naj na njihove ljubljenske malo bolj pogledam.

In to je bilo za prvo polletje vse. Samo pet od petintridesetih! Ostalih treh, ki so me slučajno ustavili na cesti, ne računam.

Po razdelitvi spričeval, se pravi v prvem tednu drugega polletja, je prišlo v šolo kar deset roditeljev; šest delavcev in štirje kmetje; intelektualca ni bilo. Skoraj vsi so mi zastavili ista vprašanja in seveda tudi proteste.

Ne morem verjeti, da je naš tako zanič! Res ne razumem, zakaj je v tem predmetu tako slab? Čudno se mi zdi, da prav v šoli ne zna! Če ga vprašam doma, vse razume in zna. Veste, če bi ga doma ne učili, bi bil čisto izgubljen. Ampak zdaj mu že pokažem! Tudi minute mu ne dam časa za potepanje in igranje. Učil se bo, da bo kar pokalo! Ali pa: Naš pravi, da prej vse zna. Ko pa ga vprašate, se tako prestraši, da v tistem trenutku vse pozabi. Prosim vas, vzemite našega v roke. Veste, tako bi rada, da bi zdelal. In še: Jaz bi pa prosila, če bi našo premetstila v drugo klop. Pravi, da je tista Pepa taka klepetulja, da našo Franco kar naprej moti. Itd., itd.

Vsakemu sem povedal, da res nisem najboljši učitelj, da pa se trudim za vsaj prav dober uspeh. No, po kratkem pogovoru so mi roditelji to tudi priznali. In takoj sem jih prosil, naj pridejo večkrat na posvet. Celo povabil sem jih, da lahko kako uro prisostvujejo pouku. Našel sem jim težkoče, ki jih imamo učitelji pri svojem delu in vsi so mi obljubili, da pridejo. Žal pa ni bilo niti enega.

Potem je bil mir. Tri mesece ni bilo nikogar v šolo. Tu in tam sem se z roditelji srečaval na cesti, ta ali oni se je nasmehnil, zadelo se mi je, da se je v trenutku nečesa spomnil, hotel je že odpreti usta in me vprašati, kako in kaj je v šoli; pa smo se vedno pozdravili in šli vsak svojo pot.

Cetrti mesec me je vprašalo nekaj boljših učencev, kdaj namera-vam sklicati roditeljski sestanek; njihovi starši da bi radi vedeli za uspeh. Jaz pa sem se jim nasmehnil in jim povedal, da je čas. Pa vseeno se je zgledalo v šoli pet roditeljev: trije delavci, dva kmeta; isti kakor v prvem polletju. Na cesti pa me zdaj ni nihče ustavil, le v neki gostilni me je vprašala žena umskega delavca, kako kaj njihov sin napreduje. Oče pa je zamahnil z roko.

Pusti siromaka. Ima vendar v

šoli dovolj sitnosti z našim fakonom. Zaostal ne bo, to vem. Ali ni tako? Na zdravje, tovariš učitelj!

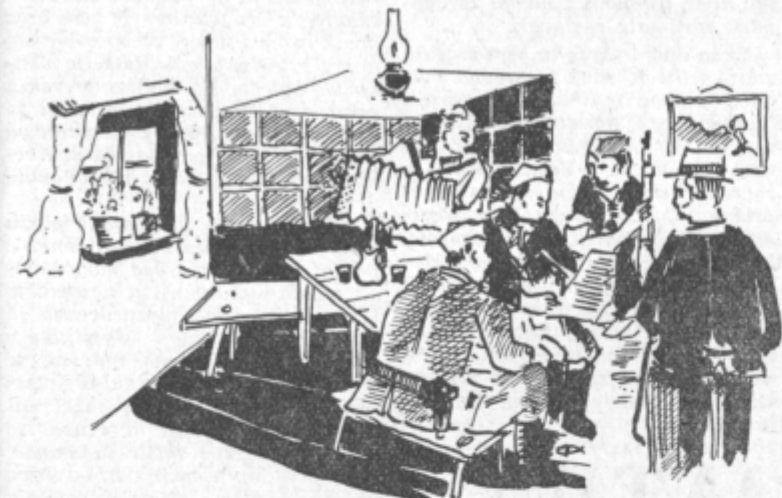
In zopet je bil mir vse do kakih deset dni pred zaključkom šolskega leta. Potem pa je kar enajst roditeljev potrkalo na vrata mojega razreda: sedem delavcev, trije kmetje in en intelektualac. Močno jih je skrbelo, če bodo njihovi otroci izdelali; nekateri pa so se zavzemali tudi za prav dober ali celo odlični uspeh. Takole so mi polnili ušesa:

... Ali ima res v zgodovini samo dobro? Joj, potem pa ne bo odlična! Veste, vsako leto je odlična in ne vem, kaj neki poreče mož, če bo prinesla letos prav dobro spričevalo. Ali pa: Prišla sem vprašat, kako je kaj z našim. Bo izdelal? Ne? Ja, kako pa to? Meni se pa ne zdi tako neumen! Tolikokrat sem

hotela priti v šolo, pa... Poglejte, bere še kar za silo, računa še tudi, pisave pa že tudi nima tako slabe. Kar spustite ga naprej! Veste, saj ne pojde študirat, za kramp in lopato bo pa že znal držati... In tudi protest: Jaz pa sem se zanesla na vas, otrok vas ni mogel prehalliti, na, zdaj bo pa komaj z dobrim izdelal. Tako strogo bi pa tudi ne bilo treba redovati! Se meni bodo živci popustili, kaj ne bi otroku. Pa bi vendar sklicali kak roditeljski sestanek! Povsod so imeli roditeljske sestanke, vi pa... In še ena: No, to je pa že od sile. Vse leto sem čakala na ta vražji sestanek, pa ga nisem dočakala. In zdaj pravite, da je prepozno, da be zaostal. Veste, vam kar odkrito povem, da ste ga tudi vi polomili!

Da, prav ima. Vse leto je čakala na roditeljski sestanek, pa ga ni dočakala. In ker ga ni bilo, so tudi roditelji na šolo pozabili. Zdaj krivdo valijo name. V začetku leta sem bil dober, blag učitelj. Zdaj, ko je šolskega leta konec in so v izkazih ocene, sem pri slabi tretjini zlozev v človeški podobni. Morda bo tudi prihodnje leto tako. Morda ne. Pravijo, da vsaka šola nekaj stane. Pa naj še ta. Mislim, da se razumemo. In v jeseni — na svidenje. Če me boste iskali, me poiščite v istem razredu. VI. a razred. Ta je moj drugi dom že petnajsto leto. Mar res nisem potrpežljiv?! D. K.

pri pijači in jedachi. Domača hči, ki je bila že godna za ženitev, je s pogledi nežno božala komandanta.

Obveščevalci so se vračali s pomirjujočimi vestmi. O sovražniku ni ne duha ne sluha.

V takšnem prijetnem in mitem vzdušju se nam je vsemogoče pletlo po glavi. Komandant je občutil božajoče poglede, toda pred tolikimi ljudmi ni kazal svojih skritih misli, ki so mu že davno šepetale čudno nežne stvari...

Upihnil smo petrolejko in legli na slamo, ki je bila poslana po izbi. Na krušni peči so se stiskali domači otroci, ki jih je bilo precej in jih ni kazalo šteti, ker so se med seboj prepleli v pravi klobčič.

Ob klopi je komisar s torbico v vzglavju zasmrčal. Komandantu ni bilo do spanja. Prižgal si je cigareto »Drama«, vihal nos ob prvih potegih, kajti to so bile najslabše nemške cigarete, v katerih je bilo več nadomestkov kakor tobaka. Potem je zginil na zrak. Pravi, da mu planinski zrak pač vedno prija...

Skrita misel ga je tako čudovito spremljala, da je naletel v hodniku na domače dekle. Kdo ob takšnih prilikah še ne bi verjel v prenos misli?

Kmalu me je zazibala prijetna toplota in sanje, globoke, mirne, toda kratke. V temi se je spotaknil komandant ob svojih nogah, ko se je vračal v sobo. Zaklel je, kot po navadi, če ga je kaj presenetilo in se zleknil ob meni na slamo.

Spet so se vračale patrulje in javljale, da ni nič novega.

Proti jutru sem se za hipec zbudil. Hitro preletel z očmi izbo, videl, da je vse v redu in spet zaspal.

Nenadoma je tresnilo, da smo vsi kakor eden poskočili iz naših ležišč. V sobo je skočil stražar in

Streljanje je utihnilo. Zbrali smo se v bližnjem gozdu in veseli, da smo odnesli kolikor toliko zdrava...

Koliko so vredni zobje

Moji zobje so piškavi in zato sem skoraj polovico mojega življenja presedela v ambulanti. Pri nas še nimamo tako urejeno, da prideš na vrsto ob točno določeni uri. Ne, o tem se samo govori, tolažijo nas, mi pa čakamo, kakor da so zobje zastojni.

Ce se ne motim, sem imela v popravilu vseh dvaintrideset zob. Po poklicu sem delavka, doma pa še mati in gospodinja. Biti bi morala možu tudi žena, a spričo pičlo odmerjenega časa sem to funkcijo popolnoma zanemarila. Povprečno sem preračunala, da sem za vsak zob presedela v ambulanti dvajset

ur. Vendar to ni nikakor kakšno povprečje. Dobro se spominjam, da sem za zob potratila celo po trideset ur. Na videz je to smešno, v resnici pa to ni. Kar pogledajte. V naši ambulanti še zmeraj merijo učinek po številu strank. Več je v mesecu strank, več točk imajo ambulantni delavci. Jaz pa sem cel čakala po dve, tudi tri ure, nato sem prišla na vrsto, zdravnik mi je zamenjal vložek, instrumentarka je zabeležila moj obisk in mi povedala, kdaj naj pridem. Za slabih pet minut dve, tri ure čakanja. Potem pot, služba, otroci, mož, kosilo.

Najprej sem pletla. Ko sem se že tega naveličala, sem brala knjigo. Včasih sem klepetala. Zdaj pa sem se že vsega naveličala. Ker pa so zobje le važni, sem začela računati, koliko so moji zobje vredni. V tovarni imam kvalificirano delovno mesto. Na uro zaslužim dvainšestdeset din. In če preračunam, da sem za vsak zob potratila povprečno dvajset ur, je za zob tisoč dve sto štirideset din, za dvaintrideset zob pa 39.680 din! Zdaj pa naj pribijem še kalo! Spričo dolgovoznega vrtnjanja in »rekordnega« odpravljanja strank, mora priti vsak zob po večkrat na vrsto. Zato se prej navedeni čas potroji in dinarji pridejo na sto tisoč. In kaj je teh sto tisoč? V ustih škrbine in nič koliko po nepotrebnem zapravljenih uric. Zato je skrajni čas, da se v zobne ambulante uvede urnik, kdaj, ob kateri uri pride ta ali oni pacient na

vrsto, ne pa da gre po sistemu: VEC STRANK — VECJI DOBIČEK. D. K.

ZANIMIVOSTI

ANAHRONIZEM BREZ PRIMERE

Neki veleposlanik, ki je bil imenovan pred 20 leti od vlade, ki ne obstaja že 16 let, še vedno opravlja svoje funkcije. To je Ferenc Marossi, Horthyjev veleposlanik pri španski vladi v Madridu, ki še sedaj uraduje v zgradbi madžarskega veleposlaništva in izdaja potne liste. Komu in za kam?

KOLO IZ STEKLA

Kolo, čigar mnogi deli so izdelani iz neke vrste sintetičnega stekla, se je pojavilo pred kratkim v Chicagu. Prednostjo so številne: njegovi deli so odporni proti koroziji in lažji za okrog 20 %, vendar za zdaj še vedno predragi — stanejo okrog 90 dolarjev.

RIŠE:
VLADO PIRNAT

Zemljini rešitelji

PIŠE:
JOŽE JESIH

»Vidim. To je gotovo kakšen otok, kaj misliš?« Janez si je zaslonil oči z rokami. »Tudi meni se tako zdi. Pravzaprav pa, čoln imava, saj greva lahko pogledat!« »Saj res, na to niti pomislil nisem,« se je Vili udaril po čelu. Pohitela sta proti šotoru, kjer sta se preoblekla.

Polna otroške neučakanosti sta se zopet vračala v zaliv. Sedla sta v čoln in prišla za vesla. Vozilo je naglo drslo proti neznani piki, ki se je večala. Kmalu sta lahko razločila zelo obsežen ter gosto poraščen otok. Srce jima je hitreje udarilo. »Kaj, če bi prestavila šotor raje na ta otok. Gotovo bi živela bolj pustolovsko,« se je navduševal Vili.

»Prav isto sem mislil. Toda, ker sva že tukaj, lahko poiščeva kak primeren prostor, da se potem ne bova preveč zamudila z iskanjem,« je ugotovil Janez. Zaveslala sta med čerami k bregu. Skočila sta na kopno in prikločila čoln. Nekajkrat sta zamahnila z utrujenimi rokami...

za male bralce

ŠE MALO, ŠE MALO...

Zatopljeni v delo, ki jima ga je zaupala mamica, sta stali ob kosarici in čakali kdaj bo bratec zatisnil očesci in kdaj bodo njegove male ustnice prenehale z enakomernim gibanjem.

Uboji mali bratec. Včasih mu sicer malce zavida, ker mamica posveti njemu več časa kot njima. Toda, je pa vendarle ubožec, saj je tako odvisen od dela drugih enakomernim gibanjem.

Pa patek naših bratcev

Pionirji osnovne šole Franja Vrnčiča smo bili zelo veseli novice, da smo izbrani za republiški pionirski pohod na Kočevski Rog.

Pohiteli smo z delom in izvolili trideset pionirjev — učence petih, šestih, sedmih in osmih razredov. Takoj po pouku smo se sestali, izvolili štab in določili ime naše čete. Izbrali smo ime I. celjske čete. Pionirji se zavedamo velike naloge, zato se za pohod skrbno pripravljamo. Sklenili smo, da bomo vse izdatke krili sami. Zbirali bomo papir, železo in borovnice. S prvo akcijo smo že pričeli in uspešno zbrali smo trinajst tisoč dinarjev. Poleg tega se tudi učimo pesmi, kolarice in recitacije za pohod.

Da bi bolje spoznali zgodovino prve celjske čete, smo v nedeljo odšli na prvi pohod — na Resevno. Tam so nas na šentjurski postaji pričakali domači pionirji in član Zveze borcev tovariš Rozman. Odšli smo proti Resevni. Med potjo smo se mnogokrat ustavljali pred spomeniki padlih borcev, počastili njihov spomin z enominutnim molkom, na grobove pa smo položili cvetje. Vmes nam je tovariš Rozman pripovedoval o junaških borbah prve celjske čete in prvega štajerskega bataljona.

Ko smo se poslovlili od šentjurskih pionirjev, smo nadaljevali pot na Svetino in Celjsko kočo. Ves pohod je bil veličasten, saj smo se počutili skoraj tako kot partizani.

Pohod nas je vzpodbudil. Skle-

nili smo, da bomo naslednji teden odšli na Mrzlico in se seznanili z borbo Savinjske čete. Veselimo se tega pohoda tudi zato, ker upamo, da bo šel z nami tovariš Sprajc, ki nas bo spremljal tudi na pohod v Rog.

Zlata Prašnikar,
7. a, Hudinjska šola,

ŽLICA

Bilo je leta 1942. Partizani so se pripravljali na napad. Hoteli so uničiti nemško postojanko. Kot po navadi, je tudi tokrat prvi napadel komandant. Storil je to tiho, kajti moral je biti oprezen. Pritihotal se je do vrat. Ko pa je položil roko na kljuko, so se vrata odprla in komandant je pogledal v oči Nemcu, ki je obstal na pragu. Nekaj časa sta oba stala kot okamenela, potem pa se je prvi zavedel Nemec. Ustrelil je proti partizanu...

Nekaj trenutkov nato je bil partizan že na varnem. Kljub temu, da je vedel, da je Nemčeva krogla zadela, ni čutil nobene bolečine. Previdno je segel v žep in izvelkel iz njega — žlico. Žlica je bila zvita in ko je segel še drugič v žep, je potegnil iz njega še kroglo. Žlica, ki jo je partizan vedno nosil v žepu na prsih, ga je rešila smrti.

Branko Zupanc,
4. c razred,

rok. In kadar zajoka, mu roke odraslih nudijo nekaj čisto drugega kot si želi on. Zato joka, joka, dokler ne pride mamica. Ona ve dobro zakaj bratec joka, dobro ve kje je »boleče mesto«.

Očka je pri tem čisto drugačen. Čeprav ima brata silno rad, ga njegov jok ujezi. Z jezo zapre vrata in gre. Vrne se, ko je nevihte že konec. Takrat mora poslušati uboga mamica še njega. Zastonj mu dopoveduje, da so otrokovemu jok krivi zobje, da je tudi on jokal predno so mu le-ti prilezli iz trdih dlesni in ni znal povedati kje in kaj ga boli. Očka je pri takšnih pogovorih ne izprosen in dolgi mamico da otroka razvaja. Takrat sta tudi oni jezni na očka. Tako krut se jima zdi. Skrb in trud, ki ju ima z otroci mamica, sta tako veliki in očka bi moral to razumeti.

Danes sta oni dve zamenjala mamico. In očka le naj poskusi »sitnariiti«.

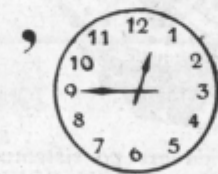
Nesreča

Peter in Janez sta bila dobra prijatelja. V šoli sta sedela v isti klopi, klepetala sta, včasih tudi razgrajala, drugače pa sta bila dobra fanta. V soboto je bila njuna razigranost še prav posebna. Med odmorom je namreč Peter dejal Janezu: »Popoldne bom vzel očetov moped, pa se bova vozila z njim.« Zdaž sta oba ves čas mislila le na popoldansko vožnjo.

Janez je nestrpno čakal Petra. Ta se je kmalu pripeljal iz ovinka. Preden je ustavil jeklenega konjička, je naredil nekaj akrobatskih zavojev in s tem pokazal svoje sposobnosti. Okoli Petrovega mopeda se je nabralo precej malih občudovalcev, ki so se želeli peljati. Toda Peter je moped zaupal samo Janezu. Ta je sedel na moped, prestavil s prve brzine v drugo, nato pa obdržel po cesti. Ostali so z zavistjo gledali za dečkom. Toda na ovinku Janez ni zmanjšal brzine. Nasproti je pripeljal osební avtomobil...

Zdaž leži Janez v bolnišnici. Zadnjič ga je obiskal Peter. Prinesel mu je veliko pomarančo in ga tolažil, da bo kmalu ozdravel. Kljub temu pa ga je stiskalo pri srcu, ker je vedel, da je tudi on kriv, da zdaž prijatelj leži v bolnišnici in delj časa ne bo mogel v šolo.

Mirko Dobrajc,
Linhartova 9, Celje

ca

Razvitje pionirskega prapora

Petindvajsetega maja so imeli na šoli veliko svečanost. Pionirji so sprejeli čudovit pionirski prapor. Za šolo na dvorišču je bilo zelo veliko zastav in zelenja. Svečanost je priredil starešinski svet pionirske organizacije, prapor pa je razvil predstavnik LK Savinja. Pionirji so ga sprejeli in so se zanj zelo zahvalili. Na prapor so pripenjali spominske žebličke in trakove. Pionirji so deklamirali in peli. Po slovesnosti smo zapeli tudi mi. Pionirji iz višjih razredov so bili sprejeti v mladinsko organizacijo. Petindvajseti maj, dan mladosti, smo zelo svečano preživel. Ta dan nam bo ostal še dolgo v spominu.

Ivica Klarič
2. a razred,
Celje, šola na Hudinji

UH, TI FANTJE!

»Uh, ti fantje!« je vzklila mala Majda, ko se je Bojanček tako okorno obračal okrog nje. Povabila ga je na »ringa-ringa rajaj«, ta leseni možiček pa se niti obračati ne ve, pa čeprav je skoraj že šestleten modrijanček! Prava prav sta oba enakih let, toda Majda je vitka, poskočna punčka, ki teka kot metulček po trati. Bojanček pa je zalit cmok, ki neka-ko težko prestavlja noge in ga Majda vselej dohiti, če se gresta »Picke lovit!«

»Uh, ti fantje!« In zavrtela ga je, da je plesal po zeleni trati. In kaj si mislijo veliki, odrasli? Samo vzdihnili sem globoko...

»Uh, ti fantje!« je dejala kot kakšna odrasla gospodična. Pa mislite, da bo vselej tako! Ne! Ze omi dan ji je zabrusil, da je dvignil težko drvo: »Vidiš, kako sem jaz močan!«

»Zakaj pa ješ?!« ga je zavnila in se spet našobila. »O, ti večno

Da bo dobro otroku in meni

»Kaj vse bi storila za moje dele!« se nič kolikokrat poraja v ženah, ki bodo postale mamice. Mnogokrat je to čas nestrpnosti pričakovanja, strahu in veselja. In mnogokrat v tem času delajo žene prav, pa tudi napak.

Pred dnevi je bilo v Celju posvetovanje o zdravstveni zaščiti žena. Na njem so predvsem govorili o dveh največjih problemih te zdravstvene zaštite — o velikem številu abortusov in o razmeroma visoki umrljivosti dojenčkov. In o teh dveh problemih naj bi spregovoril tudi tale sestavek:

Ni še dolgo tega, ko sem srečala znanko, ki je zdaž že srečna mamica malega fantka. Ob srečanju je otroka še pričakovala. Čudila sem se, ko mi je povedala, da še hodi v službo. »Veš, čeprav je včasih hudo, pa sem vendar prepričana, da me bo otrok po rojstvu bolj potreboval, kot pa zdajle. Zato sem se odločila, da bom delala do konca.« No, tako so tudi njo — kot mnoge druge — odpejlali v bolnišnico kar izra pisalne mize. Nedvomno to ni bilo dobro ne zanjo in ne za njenega malega sinka, ki je naslednji dan zagledal luč sveta.

Na posvetovanju so to staro resnico znova poudarili. Zdravniki in žene — pa tudi predstavniki političnih in družbenih organizacij — ki so bili na posvetovanju, so predlagali, naj bi od žena strožje zahtevali, da vsaj tri tedne pred porodom zapustijo svoje delovno mesto. Koristile bodo sebi in svojemu otroku.

Poznam ženo srednjih let — zdaž je drugič poročena. Prvi zakon se je razbil zaradi pijančevanja in pijančevanje je bilo tudi razlog, da se je odločila za abortus. Njen drugi zakon je zdaž brez otrok in vprašanje, če bo v novem domu kdaj zajokalo dete, je veliko in boleče. Pa koliko je takih primerov! Preveč, da bi ostal to samo problem žena! Žene same ga ne bodo rešile, pa tudi zdravstvena služba ne, če ne bo posredovala družba.

Pred komisijo za odpravo plodu se iz dneva v dan zbirajo žene. V prošnjah navajajo vse mogoče — od tesnih stanovanj in nesoglasja v družini, pa do pijančevanja in nizkih dohodkov. Marsikatera prošnja je zavrnjena in žena se obrne drugam. Kriminalni splav, krvavitve, bolnišnica in težkimi ljimi za zdravljenje abortusov so posledice starih misli in navad. Zato je sklep komisije za odpravo plodu, da bo odslej obveščala zdravstvene domove tudi o tistih ženah, ki jim je bila prošnja zavrnjena, nedvomno pravilna. Računajo, da bodo v sodelovanju s tajništvo za notranje zadeve tako lahko znižali višoko število kriminalnih splavov.

Ko so na posvetovanju govorili o teh, pa še o številnih drugih problemih, so spet poudarili potrebo po razširitvi dispanzerske službe. Se vedno je nekaj pomembnih krajev brez dispanzerjev za žene in otroke. In če govorimo o tem, da je zdravstveno delo treba približati ljudem, to nedvomno ni prav. V celjski dispanzer za žene prihajajo žene iz vsega okraja in včasih tudi od drugod. Mnoge prihajajo zama, ker ni prostora in časa, da bi se lahko z zdravnikom pogovorile o svojih težavah. Tako se iz dneva v dan vse bolj kaže potreba po vsaj dveh ordinacijah, ki bi ves dan delali. Tudi v Laškem je problem zdravstvene zaštite žená pereč. Ustanovljen je sicer dispanzer za žene, kjer pa delata le dva ginekologa iz Celja — honorarno. Tako potrebujejo vsaj enega zdravnika, ki bi bil tam polno zaposlen, medicinsko sestro, najmanj še dve babici itd. Dispanzer za žene pa bi moral imeti tudi v Rimskih Toplicah. Podobno je tudi z zaščito otroka. Medtem ko imajo v moziški občini dovolj posvetovalnic, pa tudi kadra, se ne morejo pohvaliti z dobro organizacijo dela. V Konjicah je ravno narobe, problemi pa se porajajo tudi v vseh drugih občinah.

Iz vsega tega sledi, da bo treba čimprej razširiti dispanzersko mrežo, v vseh dispanzerjih pa urediti tudi kontracepcijske baze. To naj bi delno reševalo problem abortusov in njihove posledice.

-ica

Dragi mali bralci

Obljubili smo vam, da bomo danes objavili predloge vaših prijateljev za naslove novih prireditelj prispevkov. Dobili smo jih mnogo, toda čudno — skoraj vsi ste napisali enake. Mnogi ste predlagali, da bi pisali o dogodkih iz narodnoosvobodilne borbe, o bodočnosti itd. Izmed vseh smo izbrali tele naslove:

»Domovina, mnoge žrtve zahteva!«

Predlagala ga je naša znanka Verica Javornik iz Beograda, Sanska 5, ki se hkrati tudi zahvaljuje za pozdrave, ki smo ji jih poslali.

»Življenje se spreminja«, je naslov, ki ga je predlagal Jože Kramer iz Medloga 51 pri Celju. Tretji naslov, ki bo nedvomno prijetno vprašanje pred počitnicami pa je »Kam sedaj?«

Predlaga ga Jožica Kostanjšek. No, to so naslovi nagrajenih prispevkov, o katerih nam pišite prihodnjic. Tri najboljše bomo nagradili z nagradami po tisoč in pet sto dinarjev. Pričakujemo, da nam boste mnogi pisali. Lepo pozdravljeni!

Konfekcija osvaja potrošnika

Tudi najbolj črnogledi opazovalci si niso mogli predstavljati, da bo nazivlje vsem predsojdom konfekcija uspeša že v kratkem času. Začelo se je s plašči, balonskimi plašči, veterinami jopiči in taks hlačami, odtlej pa se je na konfekcijo preusmeril že velik del kupcev, saj je to ceneje, kroji (če si le stranka in prodajalec vzameta dovolj časa in dobre volje) ustrezajo, izgotovljeni izdelki pa so že prešli tudi tisto točko svoje razvojne poti, ko so govorili o konfekcijskih izdelkih kot o »unifor-

mahe. Lahko rečemo, da so se izdelovalci konfekcije že kmalu preusmerili na izdelovanje več različnih modelov, ali vsaj manjših serij, ostala je doslej le še ena slabost... Tudi najbolj priznane konfekcijske tovarne usmerjajo svojo proizvodnjo po modi pol leta prej.

Obiskala sem trgovine v Celju. Najbolj so me presenetile cene, lahko rečem namreč, da zlasti cene lepim, celomodnim ženskim oblekam niso visoke, nikakor pa ne višje od tistih, ki jih plačate za blago in izdelavo enake obleke v lastni »režiji«. »Vesnac v Stancetovi ulici se je letos spet odlikovala: le malo enakih modelov, lepi kroji in vzorci, obleke in krila. Tu lahko najdete nekaj zase.

V »Napreda« imajo bogato zalogo in izbiro za močnejši spol. Suknjice, obleke, lahke ali kombiniran plašč s podlogo in druge pritlikline moške teje garderobe. No in kadar tudi »Mojeizmanjka oblačil za fantka, ki so mu zrasle noge in roke, vam iz zadrege spet pomaga Naprijed.

Poglejmo še v Ljudski magazin. Konfekcije imajo za vse starosti in postave, pa tudi zahtevnejšim kupcem, lahko lepo postrežejo. Tu, kjer se konfekcijska oblačila stekajo iz vseh krajev Jugoslavije, je izbira seveda večja tudi cene so precej nižje. Modelov za vse stranke je dovolj in resnično lepi so.

Bila sem vesela, da konfekcijskim izdelkom cene še vse doslej niso porasle, nasprotno povsod težijo za znižanjem in za tudi obetajo, če tega v teh dneh še niso storili. Kar prepričajte se sami! — Se nekaj... Ko vstopate v trgovino imate o obleki, ki jo želite, neko predstavo, ki pa jo med nakupovanjem menjate zaradi drugih krojev, drugih barv, ki vam bolj ugajajo ali čisto, ker vam je nerodno pletenčiti in pletenčiti, na koncu pa priznati, da ne morete ničesar vzeti. Če kje, potem je valja v denarju in vašim potrebam ustrezna obleka te in te barve in stati sme toliko in toliko. Najbolje storite, pa boste ustregli prodajalcu in predvsem sebi, če boste povedali ob vstopu kaj želite, kakšne barve ali vzorce, za kaj rabite obleko in koliko sme stati.

EVA

ŽENA • DOM • DRUŽINA

Ne podcenjujmo dela naših otrok

»Moja hči še kave ne zna skuhati!« je potožila soseda sosedu, ko sta razpravljali o gospodinjskem delu svojih otrok.

Soseda tega ni mogla razumeti; toda, ko je prišla nekoč k sosedovinu na obisk, je za hip spoznala, kdo je temu pravzaprav kriv.

Namesto sosede, jo je to pot sprejela hči, o kateri sta pred dnevi govorili. Dekletu je bilo prav nerodno in sprva ni vedela, s čim naj sosedi postreže. Ko se je naposled le opogumila in vprašala, če ji sme ponuditi kavo, je soseda takoj privolila, saj jo je zanimalo, kakšna kava bo to. Gostiteljica se je malce nerodno pripravljala k poslu, bila je negotova in to se je v njenih kretnjah takoj spoznalo. Soseda ji je pomagala z nasveti in kava je bila odlično skuhana.

Nato sta kramljali. Dekle je sosedi potožilo, da ji mati nikoli ne pusti, da bi sama pripravila kakšno jed, zato se ji delo v gospodinjstvu tudi tako upira. Njen delež v kuhinji je le pomivanje in brisanje posode, čiščenje solate, rezanje čebule in lupljenje krompirja. Večkrat je želela, da bi lahko kuhala sama in naposled rekla: »Glejte, to jed sem napravila jaz, da jaz, čeprav mi ne zaupate več,

kot samo pomožna gospodinjska dela.« Toda mati ji tega nikoli ne pusti. Pravi, da bi pokvarila več kot pa koristila ter, da ona to vse hitreje opravi. Skratka, ne da ji možnosti, da bi zadostila svoji želji.

Soseda je dekle razumela. Tudi njena mati jo je »ščitila« pred gospodinjskimi deli, češ, da bo tega še sita. Prav trd je bil začetek njene samostojnosti in v novem domu se je težko znašla. Zato je sklenila, da bo dekletu pomagala. Povabila jo bo na svoj dom, kjer bo sta skupaj materi pripravili neko

presenečenje. Dekle je bilo tega vabila zelo veselo, saj je slutila, da bo to »presenečenje« materi odprlo oči in bo z njo v bodoče ravnala prav gotovo drugače.

Presenečenje je bilo res veliko, saj mati nikoli ni slutila, da dela svoji hčerki krivico.

Pecivo, ki ga je dekle napravilo s pomočjo sosede, je bilo prav okusno in mati se ni mogla dovolj načuditi, da je to delo tistih rok, za katere je mislila, da so zmožne le manjših pomožnih gospodinjskih opravil.

Da

KAM NA DOPUST

Bliža se konec šolskega leta in z njim nešteto skrbi. Kam bomo poslali otroke? Na letovanje — na morje, v hribe ali kam drugam? Ali naj gredo sami, do dovolj sredstev, da se odpravimo letovat skupaj — ta in še mnoga druga vprašanja prinaša mesec junij.

Nedvomno bo najlepše, če bomo del počitnic vendarle preživeli vsi skupaj — očka, mamica in otroci. Otrokom naj pomenijo počitnice prijetno razvedrilo, naj bo to čas, ko se bodo nadihali sveže-

ga zraka, naslončili ob žarkih poletnega sonca — in končno nabrali moči in veselja za naslednje šolsko leto. Nam pa naj bo dopust čas, ko se lahko vsi posvetimo družini, skupaj preživimo nekaj veselih in prijetnih dni in tako še bolj okrepite prijateljstvo, ki nas veže.

KAVNI MADEŽI

Mažež od kave, ki kanjijo pri odpravi tako, da jih namažemo z glicerolom, pokrijemo s pivnkom in postavimo na pivniški vroči likalnik. To ponavljamo, dokler mažež docela ne izgine.

Počitniški domovi sindikalnih podružnic nam bodo omogočili prijetno letovanje. Na fotografiji je dom celjske »Metke« v Luciji. V vrtičku pred veliko jedilnico je prav prijetno.

Neposredno pomagati

Pred dnevi se je prvič sestal no-voizvoljeni šmarski občinski sindikalni svet, ki mu je prisostvoval tudi predsednik okrajnega sindikalnega sveta tovariš Jože Jošt. Ob tej priložnosti so izvolili 15 članov v predsedstvo in potrdili sklepe, ki jih je pripravila na podlagi nedavne občinske konference posebna komisija. Takrat so se jasno pokazale nekatere pomanjkljivosti, ki so posebno pereče v manjših podjetjih. Sindikalne podružnice ponekod niso imele dovolj stikov z vodilnimi organi v podjetjih. Danes je naravnost ne-vezdržno, če se ne bi vodilni organi v podjetjih posvetovali s sindikati. Naloge delovnega kolektiva so velike: dvigniti je potrebno proizvodnjo, ki mora biti v splošnem v koraku s kupno močjo prebivalstva; biti se je potrebno za standard delavstva, toda to samo vzporedno z oblikovanjem delavčeve zavesti, ki se naj zaveda, da je njegov življenjski standard v prvi vrsti odvisen od njega in celotnega kolektiva. Pri uvajanju novih predpisov v gospodarstvu, pri krepitvi delavskega samoupravljanja, je vloga sindikatov vedno pomembnejša.

V sklepah je šmarski občinski svet potrdil smernice za nadaljnje delo, ki vsekakor ne bo lahko. Odstraniti je potrebno vse ostanke meznih odnosov, ki se ponekod še trdovratno vpletajo v življenje podjetij. Sindikati naj pomagajo oblikovati zavest delavcev, da bodo razumeli dogajanje in se mogli povsem vključiti v mehanizem samoupravljanja. Okrepi je potrebno stike s ostalimi organizacijami, posebno še organizacijo SZDL in sploh poživiti politično dejavnost v podružnicah. Predvsem pa je sindikalnim podružnicam, posebno še v manjših podjetjih, ker pogoj počasneje dozorevanja, potrebno nuditi neposredno pomoč, ugotovljene odklone in pomanjkljivosti takoj proučiti in

jih reševati v samem podjetju. S takimi napotki prevzema novi občinski sindikalni svet na Šmarskem, v katerega so izvolili ljudi, ki so pripravljeni delati, odgovorne naloge. Za predsednika občinskega sveta so izvolili tovariša Sevcnikarja iz Gradbenega podjetja v Rogaški Slatini. Ob predsedstvu bodo delovale še komisija za gospodarska vprašanja, komisija za kadrovska vprašanja, komisija za prosveto in komisija za

javne službe.

Veliko bo potrebno še storiti, da bo sindikalno delo v vseh 44 podružnicah, kolikor jih je že trenutno na Šmarskem, dejansko tako, kot bi moralo biti. Vsi pa so si edini, da je pomanjkljivosti potrebno odpraviti, toda to ni odvisno samo od sindikalnega sveta, temveč predvsem od ljudi, od njihove družbene zavesti in aktivnosti v organih samoupravljanja in povsod.

Sami so začeli graditi cesto

»Odkar pomnim, se že govori o gradnji te ceste, toda šele letos bo uresničeno,« je dejal pred kratkim predsednik KO Preloge pri Slov. Konjicah tov. Leskovar. »Od tega pa je že štirideset let,« je nadaljeval, »toda za to ni bilo nikdar denarja. Sicer je bilo nekaj denarja, toda nam ni dosti koristilo, saj je manjkalo še dobra dva kilometra do Petelinjeka. Po vojni smo zadevo večkrat dali na dnevni red zborov volivcev in drugih sestankov, vendar so bili drugi objekti še bolj nujni, zdaj pa smo le prišli enkrat tudi mi na vrsto.«

Take in podobne misli so razlagali razen predsednika krajevnega odbora tudi ostali člani, ki so se pred dnevi sestali s predstavnikoma konjiške in bistriške občine. »Povabili smo jih kar iz obeh občin, saj bo nova cesta koristila prebivalstvu ene in druge strani občinske meje, zato je pač tudi dolžnost, da se skupaj pomenimo in nato skupaj delamo.«

Res je bil sestanek zelo živahen že pri ogledu, pa tudi kasneje, ko so eni in drugi sedli za široko kmečko mizo ter razpravljali ob dobrem domačem vinu. Odborniki so se pač zavedali, da je tako prilika pač potrebno primerno proslaviti in zaliti, da »bo bolj držalo, kar se zmenimo«. Veseli so bili tu-

di tega, da se bo želja že njihovih staršev končno le uresničila.

Ko smo jih povprašali, kako so letošnje leto pričeli in kakšni so uspehi, so nam tajnik tov. Hojnik ter ostali člani kar radi povedali in razložili. »Veste, brez nič ni nič in brez tega niti ne moreš iti nikamor prositi za pomoč, pa da gre še za tako važne in nujne stvari. Povsod te najprej vprašajo, koliko boste dali pa sami zraven. No, krajevni odbor je sklical sejo, pretresel načrte, ugotovil približne stroške, saj dva kilometra ceste stane nekaj milijonov. Na zboru volivcev, ki je bil zelo dobro obiskan, smo sklenili, kako bodo prispevali kmetje, na kak način delavci in upokojeanci, ter ugotovili, da se bo vse to »sukalo« okoli milijona. Eni bodo to dali v materialu, drugi v prevozu, zopet tretji v delu, pa tudi nekaj denarja se bo nabralo, vse skupaj pa tvori osnovo. S takim sklepom smo odšli potrkati na občino. Tam nam seveda ob naši pripravljenosti niso odrekli pomoči in tako bomo v začetku junija pričeli z delom. Upamo, da bo cesta letos končana in da bomo dokazali, kaj se da napraviti z združenimi močmi.«

Vse to in še več podobnih stvari smo zvedeli od ljudi, ki so se odločili za gradnjo ceste, ki bo povezovala Preloge s Petelinjekom pri Ločah, kar bo za te kraje mnogo pomenilo.

V. L.

Številke na Šmarskem

Moč gospodarstva se navadno prikazuje v številkah. Na Šmarskem ne bi mogli govoriti ravno o silni gospodarski moči, temveč predvsem o pasivnosti kmečke občine, vendar pa tudi o napredku, ki ga je občina dosegla v zadnjem desetletju. Prav gotovo pa se za številkami skrivajo ljudje, ki so s svojim prizadevanjem in tudi žulji dosegli gospodarski napredek. Novi predpisi v našem gospodarstvu prav ljudi postavljajo v ospredje; ljudi, ki neposredno proizvajajo, ki pa morajo tudi upravljati in gospodariti.

Družbeni bruto proizvod je na Šmarskem narasel samo v zadnjem letu od 2116 milijonov za 268 milijonov, torej za 24 odstotkov. Narodni dohodek se je dvignil za 24,4 odstotka. Na zaposlene- ga znaša bruto proizvod 1.151.000 din, kar pomeni, da se je od 1959 do danes dvignil za 13 odstotkov. Število zaposlenih v občini v družbenem sektorju se je povzpelo na 2.328, kar predstavlja povečanje za 9 odstotkov; vzporedno s tem pa je porasla proizvodnja. Prav gotovo bi rezultati bili boljši, če ne bi zaradi neugodnih pogojev bilo precejšnjega zastaja v kmetijski proizvodnji. Narodni dohodek na prebivalca šmarske občine znaša 86.000 din, kar je za 6 odstotkov več kot v letu 1959. Iz tega je razvidno, da je narodni dohodek v povprečju na šmarskem še dokaj nizek. Gospodarskemu razvoju šmarske pokrajine bo zaradi tega potrebno poklanjati v nadaljnjem obdobju več pažnje. Predvsem pa bo potrebno izkoristiti vse gospodarske rezerve, ki jih ima pokrajina obilo prav v kmetijstvu in v turizmu.

S.

Priprave na proslavo

Šmarski občinski odbor za proslavo 20-letnice ljudske vstaje se intenzivno pripravlja na proslavo, ki bo v prvih julijskih dneh v Šmarju pri Jelšah. Pred kratkim so ustanovili po vseh večjih krajih v občini še podobore, ki se prav tako naglo pripravljajo, da bodo čimveč prispevali pri osrednji proslavi. Velikega pomena bo tudi prekop tovariša Eda Leskovarja, pokrajinskega sekretarja KPJ Krapine, ki so ga v juniju 1942 ubili po izdajstvu na Virštanju.

Iz Laškega cesta na Šmohor

Na pobudo planinskega društva je bil v Laškem pred kratkim ustanovljen »režijski odbor«, ki bo vodil gradnjo ceste na Šmohor. Cesta bo zgrajena po tipu deželnih cest, posuta bo s peskom, vendar bo dovolj široka in močna, da bodo po njej mogli voziti tudi težki kamioni. Ne bo imela samo turistični, ampak tudi gospodarski pomen. Po njej bo Gozdno gospodarstvo prevažalo les, Kmetijska družba v Laškem pa živino s Šmohorja, kjer ima svoj pašniški obrat. Zaradi tega gradnje ne bosta podprla finančno samo Planinsko in Turistično opeševalno društvo, temveč tudi obe podjetji in občinski ljudski odbor. Lep primer sodelovanja turizma z gospodarstvom.

Dela bodo izvajali z redno delovno silo in s prostovoljci. Na prostovoljnih delovnih akcijah bo v večini sodelovala mladina, za kar bo Občinski mladinski komite v počitnicah ustanovil lokalno mladinsko delovno brigado. Poleg tega se bodo prostovoljcem priključili še planinci in člani turističnega društva. Gradnjo na vsej dolžini bo vodil gradbeni tehnik Rancinger iz Rečice.

Osnovna dela so se začela že pred štirinajstimi dnevi, vendar samo s petimi delavci in enim buldozerjem. Večje akcije se bodo začele šele konec junija, ko bo začela delati lokalna mladinska delovna brigada, v katero se bo lahko vključila tudi mladina iz Celja in morda celo še iz kake dru-

ge občine v celjskem okraju.

Cesta bo speljana po najbolj položnem in najbližjem pobočju Šmohorja na sam vrh. Letos bo gotova samo dobra polovica, ker so predvideni stroški preveliki.

-leš

Pionirska razstava

Na pobudo občinskega odbora jugoslovanskih pionirskih iger so odprli preteklo nedeljo v Laškem razstavo, na kateri so bila zastopana najboljša dela fotokrožkov, likovnih krožkov in tehničnih krožkov iz posameznih šol laške občine.

Razstava je bila vsebinsko zelo bogata. Na njej so izstopala zlasti dela iz osnovne šole Laško, Rimske Toplice, Sedraž, Rečica in Breze.

Na razstavi se je zlasti uveljavil motiv: moj kraj včeraj, danes in jutri. Učenci osnovne šole Laško so to ponazorili v risbah, dočim so učenci osnovne šole Vrh to prikazali na izdelkih prometnih sredstev. Učenci osnovne šole Sedraž pa so s svojimi elektromotorčki prikazali dejavnost njihovega tehničnega krožka.

Razstavo si je ogledalo okoli 1000 obiskovalcev in je navdušila še tako zahtevne obiskovalce. Dela, ki zaslužijo posebno pozornost, bodo nagradili.

Vaše vestice

Srečanje pionirjev Odreda maršala Tita v Leskovcu pri Krškem

Pravijo, da je to leto, leto srečanj. Ljudje vse bolj spoznavajo, da je lepše živeti v miru in zadovoljstvu, kot v neprestanem strahu in groznjah. Vodilni državniški se obiskujejo in govore o medsebojni pomoči, belec podaja roko črncu, vzhod išče stik z zahodom, le redki še sanjajo o grmenju topov. »Sožitje in izmenjava izkušenj« — to je geslo današnjega sveta. Tega smo se zavedali tudi mi in obiskali, v

njihove družine in krožki, nato pa smo skupaj posedli po stilih in poslušali govor odredovega načelnika. Nato so govorili še vodje krožkov. Tudi mi smo spregovorili o delu pionirske organizacije na naši šoli.

Kratek kulturni program nas je seznanil z zgodovino njihovega kraja, folklorna skupina pa nam je zaplesala nekaj plesov. Nalašč za nas so leskovski pionirji priredili razstavo svojih del, razstavo svoje roč-

fantje, nato še dekleta. Čeprav naši reprezentanti niso bili »kompletni«, dvojni poraz seveda ni uspeh. Pa potolažili smo se s starim olimpijskim rekom: »Ni važna zmaga, važna je udeležba...«

Popoldne smo si ogledali še Kmetijsko gospodarstvo Matija Gubec v Leskovcu.

Kar težko je bilo vračati se in reči: »Na svidenje v Celju.« Najmlajši gostitelji so se stekli za avtobusom, pomahali in kmalu ostali daleč za nami. Kmalu se je skrila še lepa, visoka šola za rdečimi strehami sosednjih hiš, nato nismo videli niti teh več. Ostal je le še spomin na lep, prijeten dan.

Pionirji II. osnovne šole v Celju

Nerodnost

Res je nerodno, če ti vlak ali avtobus pred nosom odpelje; še bolj nerodno pa je, kadar ga nisi zamudil, ampak čakal nanj četrt ure. Človek bi rekel, da je to nemogoče, razen če si se zaklepetal ali se v bifeju zamudil. Tudi nič takega mi ne teži vesti.

Zgodba je taka:

Preteklo nedeljo sem imel opravka v Rimske Toplice in sem hotel do tja z avtobusom. Vedel sem, da odpelje okoli enajstih dopoldne. Da ga ne bi zamudil, sem šel nekoliko prej na postajo, pogledal sem na vozni red, ki visi na steni prodajalne vozovnic. Tam piše med drugim: Odhod avtobusa v smer Rimske Toplice ob 11.10.

Torej časa dovolj. Na poslopju železniške postaje zagledam tablico z napisom: Avtobusom postaja-lišče za smer Laško, Rimske Toplice. Tako, zdaj točno vem za čas in kraj odhoda. Pa se postavim na pločnik pred omenjeno tablo. Prišlo se je še nekaj potnikov za isto smer, kajti čas odhoda se je naglo bližal. Točno ob 11.10 avtobusa na tem mestu še ni bilo; nič hudega, ne bodimo tako natančni. Toda po nekaj sekundah pripelje z glavnega postajališča avtobus mimo nas — beremo napis: Laško—Rimske Toplice—Radeče... — lepo obrača in obrzi proti mostu s sedmimi potniki. Prav takrat pride mimo nas avtobusni prometnik. Vprašali smo ga, kako je z avtobusom v Rimske Toplice. »Pravkar je odpeljal, saj ga še vidite.«

Na, ta je pa lepa! Res nerodno, kajne?

Tega nisem doživel le sam, niti to ni prvič, kakor sem v govoru z žalujočimi ostalimi zvedel, in če se to ne bo spremenilo, niti zadnjič.

Na koncu se še vprašujemo, ali ni skrb avtobusnega prometa, da bi potnike prepeljal, ne pa — zapeljal?

K.

Veseli taborniki

Menda je prav zdaj najlepši čas za naše tabornike. Vreme je sicer večkrat kujavno, toda mladi taborniki so pogumni in se ne ustrašijo ovir. Prav čeden taborniški rod imamo v Bistrici ob Sotli. Čeprav so izredno marljivi taborniki tudi v Rogaški Slatini in Šmarju pri Jelšah. Tam jih je celo še več.

»Zaenkrat nas je 26,« je veselo pričela načelnica Rakovčeva kar med delom, ko so na jasi naglo postavljali svoj šotor. »Imamo pa tudi mlajše Čebelice in Medvedke. Bosté že videli, čez čas nas bo kar veliko.«

Tisti šotor so res hitro postavili. Nisem se utegnil še dobro ogledati, ko je blizu česnje, ki je že rdela, stal taborniški šotor. Druga tabornica pa je na robu že vihtela rdeči signalni zastavici. »P-o-z-o-r-t-u-k-a-j...«, je hitro mahala Morsejeve znake. »Seveda jih poznamo prav vsi,« je pohitel tabornik. »Tudi brez zastavic znamo. Delali smo že izpite za dve zvezdi. Zdaj se učimo vozljati!« Verjemite, vozli so res težki. Skoraj težji kot tisti v šoli pri matematiki. Tovariš Jože Poljšak, taborniški starešina in Danica Sotoškova imata med mladimi taborniki največ opravka. »Pri nas smo šele začeli,« je dejala tovarišica Danica. »Starejši rodovi so v Rogaški Slatini in v Šmarju pri Jelšah. Veselje pa imamo s tem. To je za pionirje zdravo in koristno!« Res je! Naenkrat so sedeli pred šotorom in zapeli »Ob tabornem ognju...« Sledila je pesem za pesmijo in niso se dali ugnati.

Majhna svečanost

Predsednik Občinskega ljudskega odbora Mozirje tov. Hinko Cop je v počastitev dneva varnostne službe priredil preteklo soboto v Mozirju sprejem, ki so se ga udeležili pripadniki varnostne službe na območju mozirske občine, predstavniki nekaterih občinskih političnih organizacij, predstojniki uprave ljudskega odbora in predsednik občinskega sveta za splošne in notranje zadeve. V krajšem govoru, ki ga je imel predsednik občinskega sveta za notranje zadeve tov. Tone Hribernik je opozoril predvsem na pomen in odgovornost službe, ki jo opravljajo pripadniki varnostne službe. Omenil je tudi potrebo po še večjem sodelovanju organov varnostne službe z organi oblasti in političnimi organizacijami, zlasti še sedaj, ko se število upravne naloge prenašajo na občinske organe.

-er

Bistriški taborniki pod svojim šotorom

TELESNA VZGOJA IN ŠPORT

Ugoden žreb

Konec prejšnjega tedna so se pri Nogometni zvezi Slovenije v Ljubljani zbrali predstavniki vseh tistih nogometnih klubov, ki so letos osvojili naslove okrajnih prvakov in s tem pravico do sodelovanja v kvalifikacijah za vstop v slovensko consko ligo. Med osmimi kandidati bosta le dva izbrana za uvrstitev v družbo najboljših slovenskih enajstoric.

Po žrebu so bila moštva razdeljena v dve skupini. V prvi so: Grafičar Ljubljana, Bela Krajina Črnomelj, Grafičar Murska Sobota in ZNK Celje; v drugi pa: Kovinar Maribor, Jesenice, Branik Nova Gorica in Izola.

Po žrebu, ki je odločil o tekamah, so Celjani dobili za prvega tekmeča moštvo Grafičarja iz Murske Sobotice. Prvo tekmo z njimi bodo imeli že v nedeljo.

Celjski atleti v Zagrebu

V soboto in nedeljo je bil v Zagrebu velik mednarodni atletski miting, na katerem je nastopilo tudi precej celjskih atletov in atletin. Na ploščo se niso kdovekak izkazali. Tako je Lorgjer izobil prvo mesto ne samo v teku čez visoke ovire, kjer ga je premagal sovjetski atlet Cistjakov 13,8 (Lorgjer 14,3), temveč se je moral tudi na najkrajši moški progi zadovoljiti s petim mestom in slabim časom 11,6. To pot se mu je Gluk oddolžil za nedavni celjski poraz. Pri skoku ob palici je Lešek zasedel drugo mesto s 4,90. Kolnik pa tretje s 4,00. Prav lep uspeh je dosegel Naraks v teku na 1.500 metrov, kjer se je uveljavil na četrto mesto z odličnim časom 3:53,2. Isti plasman je dosegel tudi Brodnik

v metu kopja s 64,24 metra. Od mladincev pa se je izkazal Stajner, ki je v teku na tisoč metrov prvi pretrgal vrstico na cilju in dosegel čas 3:32,6. Med ženskami sta se najbolj uveljavili Gašparutova in Serbčeva. Tako je Gašparutova zasedla drugo mesto v teku na 400 metrov (58,0) ter četrto v teku na 800 metrov (2:21,9). Serbčeva pa je znova dokazala, da je druga najhitrejša Jugoslovanka, saj je stometrsko progo pretekla v času 12,2 sekunde. V teku na 800 metrov čez ovire je bila Turbančičeva četrta v času 12,8. Isto mesto je zasedla tudi Čedetova na 200 metrov. Njen čas je 26,3. V teku na 800 metrov je bila Tovornikova deveta, Vodiškova pa deseta.

Gluk (na levi) in Lorgjer

Pionirji in pionirke v atletiki

Na prvenstvu osnovnih šol celjske občine v atletiki je pri učencih zmagašla osnovna šola iz Dobrne pred tretjo osnovno šolo iz Celja, nadalje osnovno šolo Franja Vrnčiča s Hudinje in drugo osnovno šolo. Pri učenkah pa je bil vrstni red ekip naslednji: osnovna šola Franja Vrnčiča, druga osnovna šola, tretja osnovna šola.

Na šola in na zadnjem mestu Dobrna. Prvaki v posameznih disciplinah pa so postali: UČENCI — 60 m: Krajnc (III) 7,4; daljina: Posinek (Dobrna) 5,42; višina: Prešiček (Dobrna) 165; krogla: Črepišek (Hudinja) 12,45 m. UČENKE — Lešek (Hudinja) v teku na 60 m in v skoku v daljino z 8,4 in 4,24, nadalje Kodela (Hudinja) pri višini s 140 in Kolarjeva s tretje osnovne šole v metu krogla z 9,50.

Na prvenstvu osnovnih šol šoštanjske občine v atletiki je pri učencih zmagašla velenjska druga osnovna šola pred drugo in prvo osnovno šolo iz Šoštanja. Pri učenkah pa so bile najboljše tekmovalke druge osnovne šole iz Šoštanja pred prvo osnovno šolo, prav tako iz Šoštanja ter drugo iz Velenja.

Obšinsko prvenstvo v atletiki za učence in učenke so izvedli tudi v Rečici ob Savinji. Najboljše uspehe pa so dosegli: UČENCI — 60 m: Prešiček 7,8; krogla: Jeraj 16,11; višina: Golob 149; daljina: Prešiček 5,50. UČENKE — 60 m: Remic 8,7; višina: Dešman 129; daljina: Mikek 4,25 in krogla: Zmavc 9,10. Odbojka

18. t. m. v mestu ob Muri, povratna pa bo teden dni pozneje v Celju. V kolikor bodo Celjani prišli iz tega dvojnega dvoboja kot zmagovalci, se bodo srečali z moštvom, ki bo zmagalo v dveh tekmah med ljubljanskim Grafičarjem ter Belo Krajino in sicer najprej v Celju, zatem pa v kraju drugega finalista. Zmagovalec teh tekem bo postal novi član slovenske conске lige. Enak način igranja bo veljal seveda tudi za drugo skupino.

Kot vse kaže, je bil žreb za Celjane več kot ugoden, saj je očitno, da so se v drugi skupini znašla močnejša moštva. Zaradi tega imajo celjski železničarji vse pogoje, da premagajo obe zapreki. Najprej bodo morali dokazati svojo prednost v igri z murskosoboskim Grafičarjem, pozneje pa še... Po našem mnenju se bodo v odločilni tekmi za vstop v slovensko consko ligo srečali z nekdanjim članom te lige, Grafičarjem iz Ljubljane.

Zelimo jim, da bi uspeli.

-mb

Spored telovadnih nastopov

Sobota, 17. junija

Obšinski telovadni nastop osnovnih šol v Velenju. Stadion ob jezeru. Začetek ob 15. uri.

Nedelja, 18. junija

V Zalcu festival telesne kulture z otvoritvijo novega stadiona. Začetek ob 15. uri.

Spet hokej na travi

Pri Hokejsko drsalnemu klubu Celje je vnovič zaživela sekcija za hokej na travi. Zdi se, da je to pot njeno delo postavljeno na zelo solidne osnove, saj so se za to, sicer redko športno dejavnost pri nas, ogreli zlasti mladi ljudje. Tako so po krajših pripravah odigrali v nedeljo v Senovem prijateljsko tekmo z moštvom, ki ima dosti več izkušenj. Zmagali so domačini s tesnim rezultatom 2:1. Povratna tekma bo v nedeljo dopoldne na igrišču pri Skalni kleti.

Trije telovadni nastopi

V okviru Jugoslovanskih pionirskih iger je bil v soboto v Mozirju telovadni nastop pionirjev in pionirk osnovnih šol iz Nazarij, Rečice ob Savinji in Mozirja. Nastopilo je 570 pionirjev in pionirk, ki so pred maloštevilnimi gledalci prikazali elementarne igre, igre z žogo, raznoterosti, vaje na švedskih klopih, štafetne igre in

ritmične vaje. Telovadna nastopa z istim programom so v nedeljo pripravili v Gornjem gradu tudi učenci in učenke osnovnih šol iz Smartnega ob Dreti, Bočne, Stifte in Gornjega grada. In končno — tretji nastop so imeli še na Ljubnem za učence osnovnih šol iz Zg. Savinjske doline.

Dvojna zmaga učiteljsča

Na prvenstvu srednjih in vajenskih šol celjskega okraja v odbojki so dosegli mladinci in mladinke celjskega učiteljsča izreden uspeh z osvojitvijo obeh prvenstev.

Pri mladincih je zmagovalo učiteljsče pred gimnazijo, vajensko šolo iz Zalca, Ekonomsko srednjo šolo, tehnično in vajensko šolo Borisa Kidriča. Pri mladinkah je zmagovalo učiteljsče pred Ekonomsko srednjo šolo, gimnazijo, administrativno šolo in vajensko šolo Borisa Kidriča.

Rokomet

DVAKRAT PARTIZAN CELJE

Na okrajnem prvenstvu v rokometu za mladince in mladinke so v vsaki skupini nastopile le po tri ekipe. V obeh konkurencah pa je prvo mesto pripadlo igralcem oziroma igralkam partizanskega društva iz Celja. Mesto. Sicer pa je bil vrstni red pri mladincih: 1. Partizan Celje, 2. Laško, 3. Store. Mladinke pa so se zvrstile takole: 1. Partizan Celje, 2. Velenje, 3. Šoštanj.

TUDI DRUGO MESTO JE ČASTNO

V nedeljo je bilo v Kranju republiško prvenstvo v rokometu za pionirje. Med udeleženci so bili tudi mladinci igralci partizanskega društva iz Celja, ki so finalno tekmo izgubili s tesnim izidom 6:5. Premagali so jih pionirji iz Ajdovščine, navzile temu, da so Celjani vodili v prvem polčasu s 3:0 ter šest minut pred koncem dvoboja 5:1. Pred tem so pionirji iz Celja odpravili Koper 5:3, ter Dravo 9:5.

PARTIZAN CELJE : KRŠKO 22:13

V prijateljski tekmi je prvo rokometno moštvo Partizana iz Celja premagalo ekipo Krškega z visokim rezultatom 22:13.

Zasluzena zmaga

CELJE : ŽELEZNIČAR (Indijja) 3:2

V pripravah na začetek kvalifikacijskega turnirja za vstop v slovensko consko ligo je moštvo celjskih železničarjev povabilo v goste svoje stanovske tovariše iz Indije, ki bodo te dni vstopili v kvalifikacije za vstop v drugo zvezno ligo. Domačini so renomiranega nasprotnika premagali z rezultatom 3:2. Zmagi ni kaj oporekati. Celjani so zaigrali lepo, zlasti še v prvem delu igre, ko so dosegli vodstvo 3:0.

PIONIRSKI MNOGOBOJ

Na okrajnem prvenstvu v pionirskem mnogoboju, ki je bilo zelo skromno obiskano, je zmagal pri mladših pionirjih Partizan iz Konjice, pri mladših pionirkah pa Partizan Celje mesto. Med posamezniki pa je bil pri mladših pionirjih najboljši Bučnik iz Konjice, pri mladših pionirkah Andreja in Silva Stegnar iz Šoštanja ter Kokotova pri starejših pionirkah.

Judo

ZMAGA OLIMPA

V prvenstvenem dvoboju so judoisti Olimpa premagali člane mariborskega Kovinarja 13:11. Za Olimpa je bil najbolj uspešen Henrik Seles, ki je zmagal v obeh borbah.

Nacavne lepote približati človeku

Navzlic uspehom, na katere je celjsko planinsko društvo upravičeno ponosno, pa ugotavljamo, da se društvo že nekaj let zapovrstjo bori z istimi ali vsaj podobnimi problemi. Zdaž so vse te težave dosegle tisto stopnjo, v kateri bodo celjski planinci morali dobiti pomoč od zunaj, sicer se zna zgoditi da bo prizadevanje neke zastonj, kar pa bi ne smelo biti. In to ne samo zaradi prizadevanj ljudi, ki delajo v tej organizaciji, čeprav bi bila potrebna pomoč zanje najlepše priznanje za delo, ampak predvsem zaradi planinstva, zaradi programa, ki ga ta organizacija uveljavlja in širi med delovne ljudi.

Število članov planinskega društva je sicer naraslo; gotovo pa je, da bi lahko še bolj, če bi zlasti pri delovnih kolektivih živele planinske skupine s tako vnemo, kot je to primer v celjski Emajlirki. Delo planinske skupine v Tovarni emajlirne posode je menda edinstveno v republikli. Zato zasluži več pozornosti.

Izredno lep korak naprej je napravil mladinski odsek, ki povezuje že osem skupin z več kot šest sto člani. Tudi alpinistični odsek je dokazal, da se da nekaj napraviti, če ljudje to hočejo in imajo zagotovljene vsaj minimalne pogoje. Res pa je, da je oprema za plezalce še ved-

no predraga. Propagandisti so pripravili nekaj zanimivih predavanj. Tradicionalno delavni so člani markakejskega odseka. V priznanje za dolgoletno delo na tem polju je bil vodja tega odseka tov. Kegu odlikovan s Knafelčevno diplomom.

Gorski reševalci zaenkrat še zmeraj delajo v sklopu planinskega društva. Lani so dobili nekaj nove opreme. Hvaležna pa je ugotovitev da so planinske kočje v stalni brezžični povezavi z Ljubljano. V bodoče pa bo ta služba dobila svoje prostore v novem gasilskem domu. Upajmo pa, da ne samo prostore temveč tudi boljše delovne pogoje. Kadre gorskih reševalcev bo treba pomladiti, prav tako pa misliti še na lastno vozilo ter na sodobnejšo reševalno opremo.

Polne roke težkega dela so imeli gospodarji društva. Zlasti slabo bilanco je izkazala Mozirska kočja. Zanimivo je, da navzlic novi cesti od Mozirja do Smihela, postojanka na Mozirski planini ni zabeležila večjega obiska. Nezadovoljiv promet je bil tudi na Celjski koči. Edina postojanka, ki je upravičila sloves dobrega gospodarja je bil planinski dom v Logarski dolini, ki je sam dosegel skoraj devetstotmilijonski promet. Če pa upoštevamo, da traja sezona v Logarski dolini komaj dva meseca, potem lahko razumemo

da je bilo to opravljeno veliko delo. Značilnost gospodarjenja v celjskem planinskem društvu pa se kaže v tem, da lastna sredstva vplaga v investicije.

Ni naključje, da je celjsko planinsko društvo tudi pobudnik ureditve Logarske doline. Regionalni načrt zanj je v izdelavi. In glejte, kakor hitro se je premanila zadeva z mrtve točke, že so se slišali glasovi in očitki hudočelstva nad deviško naravo. Vendar — ali ni narava za človeka? Če pa je, vsi pa vemo, da

je, potem je prav in nujno, da jo organizacija, kot je n. pr. planinsko društvo, skuša čim bolj približati delovnemu človeku. Spričo tega je več kot razumljivo, da prvobitnost Logarske ali pa Zgornje Savinjske doline ne bo doignila niti pospešila turizma. Morda bi kazalo prav za večjo popularizacijo turizma in planinstva, pripraviti v tem prelepem predelu naše zemlje turistični teden s primernimi prireditvami in podobno.

Ostenja nad Okrešljem, plezalni vrtec celjskih alpinistov

Zadnji dan preteklega tedna se je odpravila na pohod po poti štirinajste divizije tudi skupina celjskih tabornikov. Naš posnetek kaže mlade člane taborniške organizacije, ko so zapustili zborna mesto na dvorišču celjske občine

SLIČICE S CELJSKIH ULIC

Finale evropskega prvenstva v boksu je imelo svoj vpliv tudi na nekatere vroče-krvne, ki so se v soboto pozno popoldne spopadli pred Unionom brez sodnika in brez debelih rokavic. Kar z golimi rokami. Tudi runda ni trajala tri minute, kakor v ringu. Zmagovalcu ni ploskal nihče. Vse se je končalo zelo klavrnno, zlasti pa za tiste, ki so poslegli v nenapovedan boj...

Dober nasvet. Če boste kdaj hoteli prepričati svojo spremljevalko naj še naprej ostane v vaši družbi, v lokalni, ali kjer koli drugje, potem skušajte to doseči samo z dobro besedo. Ne uporabljajte rok! Sicer se vam zna zgoditi to, kar se je pripetilo nekemu parčku, ki je pred Evropo vzbudil splošno zabavo... Ona je hotela oditi, njemu pa je očitno bilo dolgčas brez nje. Zato ji je prigovarjal... pa tudi prijel tako nesrečno za spodnji rob bluze, da jo je nenkrat slekel... Neprijetno kaj?

Aškerčeva ulica velja za mirno celjsko ulico. Tudi temna je nekam bolj kot ostale. V soboto, okoli pol enajstih zvečer, pa je nepričakovano zaživel. Na ulici je nastal preveč glasen prepir, ki je zbudil iz spanja več desetlin ljudi. Okna so bila na mah polna radovednih in jeznih opazovalcev nič kaj prijetnega, vsekakor pa preglasnega gododka.

Kot so vedeli povedati, sta ga povzročila dva, ki sta šele v dopoldanskih urah sklenila zakonsko zvezo. Menda se nista mogla zediniti za smer poti. Pa so k temu ognju prilili nekaj krepkih še drugi in tako je bil hrup tu. Na pomoč so prišli miličniki. Vsa zadeva se je na njihovo intervencijo vendarle umirila. Bližnji stanovanjci so spet legli v tople postelje. Kot epilog pa so ostali raztrgani poročni in rojstni dokumenti. Res, samo privatna zadeva, ki pa bi jo lahko opravila sama med seboj, brez prič. Mar ne?

ju-hu

VSAK DAN SE PONESREČI OSEM DELAVCEV

Na območju celjske občine so lani zabeležili 3.408 primerov poškodb pri delu, zaradi katerih je bilo 64.824 izgubljenih delovnih dni. Poškodb izven dela, to je na poti na delo in domov, pa je lani bilo 2582 z 42.222 izgubljenimi dnevi. Povprečno se je vsak dan ponesrečil po osem delavcev. Če bi iskali vzroke teh poškodb, bi v mnogih primerih ugotovili kršenje delovne discipline, pomanjkanje zaščitnih sredstev pri strojih in drugih napravah itd. Med poškodbami prednjačijo poškodbe pesti, sledijo poškodbe nog, nadalje rok do zapestja itd. Na petem mestu so poškodbe oči.

Gibanje PREBIVALSTVA

V času od 4. do 19. junija 1961 je bilo rojenih 31 dečkov in 29 deklic.

Poročili so se:

Ingo Vrščak, abs. biologije in Marija Veber, med. sestra oba iz Celja. Michael Cesar, sofer iz Celja in Ana Tomplak, delavka iz Zg. Tinskega. Marjan Cerar, mehanik in Stefanija Klokočevnik, trg. pom. oba iz Trnov. Ant. Anton Ježernik, polj. delavec iz Laz in Marija Penšek, gosp. pom. iz Celja. Ivan Mak, kovaški pom. in Terezijska Zerk, delavka oba iz Celja. Friderik Jager, študent iz Vrhnega in Marija Tilinger, frizerka iz Stor. Friderik Johan, uslužbenec L.M. in Frančiška Mastnak, trg. pom. oba iz Celja. Anton Toftant, topilec in Jožica Kapun, delavka oba iz Celja. Gerard Hemmes, radiotelegrafist iz Amstedama in Milka Rak, knjigovodkinja iz Celja. Maks Kump, komercialist iz Ljubljane in Marija Ovtar, uslužbenka iz Vojnika.

Umrli so:

Anton Kaligaro, delavec iz Pesjega, star 35 let. Anton Krvišek, upokojenec iz Črnočice, star 81 let. Marija Kodela, gospodinja iz Celja, stara 81 let. Marija Kovač, gospodinja iz Si-benika, stara 61 let.

Celjski TRG

Krompir stari 20 (25-30), krompir novi 50 (60-70), čebula nova 90-140 (120-140), česen stari (200), česen novi 100 (120-140), fižol luščeni v, 90-130 (100-130), fižol luščeni n. 90-100 (60-100), fižol str. v. 170, fižol str. n. 50-120, solata 50-60 (40-80), špinata (100-150), ohrovt 50, peteršilj 200-250 (200), por 60 (80), rabarbara 80-90 (100-140), pesa 120 (100-130), koleraba 60-90 (100-140), hren (200), redkvice (100), korenjček 100-140 (100-140), korenje (40-60), limone 220, jabolka (120-190), banane 280, pšenica (50-60), koruza 50 (50-55), skusavica (320), miko 50 (50-55), skusavica (290), maslo (720-840), jajca 25 (22-25), kokoši (600-1.000), piščanci 400 (300-500), zajci (250-350), paradižnik 280, češnje 50-130 (50-100), jagode 160 (120-400), grah netuščen 60-100 (140-160), borovnice (80-100), gobe sveže (250-300), hruške 140 (180), kumare 230 (200), paprika 580, cvetača 240 (200-240), breskve 180, maline (200).

Trg je bil to pot dobro založen. Primanjkuje pa še vedno perutnine.

KRONIKA NESREČ

Pri rezanju stekla si je po nesreči prerezal žile na roki Vinko Delakorda z Ostružnega. — Dominik Ofen-tavšek s Stražice pri Rankovnem si je pri padcu z avtomobila poškodoval roke in noge. — Alojz Stravs iz Nove vasi si je pri padcu zlomil nogo. — Pri padcu z lestve si je poškodoval hrbenico Adolf Sajovic z Gomilskoga. — V rudniku Zabukovca je pri delu dobil poškodbe na glavi Martin Starki iz Pongraja pri Grižah. — Pri padcu si je poškodovala roko in nogo Angela Štokan iz Skofje vasi. — Delavcu Avgustu Tanjku iz Levca se je pri delu v Cinkarni vnel svinčeni prah. Opekel se je po licu, prsih in rokah.

Smrtna nesreča

V nedeljo pozno popoldne se je na glavni cesti Ljubljana-Celje pripetila pri Latkovi vasi prometna nesreča, ki je terjala življenje 45-letnega kolesarja Ivana Jermana iz Male Reke pri Prebolu. Jerman je pripeljal s stranske na glavno cesto ne da bi se prepričal, če je cesta prosta. Pri tem je zapeljal pred osebnim avtomobil. Trčenje je postalo neizbežno. Jermana je vrglo na pokrov motorja, nato pa je obležal na cesti mrtve.

Gasilci občine Laško ob 20-letnici vstaje

Občinska gasilska zveza v Laškem je v letošnjem letu začela nuditi izdatno pomoč področnim

Nova pekarna v Dobrni

Trgovsko podjetje »Veležitar« v Celju bo odprlo jutri v Dobrni novo pekarno, ki bo preskrbovala s kruhom in drugim pecivom ves okoliš Dobrne. Z novo pekarno bo rešen problem s krušnimi izdelki, ki je bil na tem področju že dalj časa pereč, poslovni prostori, delovni pogoji in higiensko tehnična ureditev prejšnje pekarnice pa nemogoča.

Z novo pečjo bo možno občutno izboljšati kvaliteto izdelkov in povečati asortiment, kar bodo prebivalci in gostje, ki se zdravijo na Dobrni, ugodno sprejeli.

Skodljivo pa je, da je projektant predvidel in isti zgradbi tudi mesnico, kar je iz higienskih razlogov neprimerno. Bolje bi morda bilo, če bi prodajalno mesa prestavili drugam, lokal v pekarni pa uporabili za prodajo slaščic, kar bi bilo za letoviški kraj na vsak način bolj primerno. M

ATLETIKA V B PROGRAMU
V prvem kolu republiške lige sta v B programu nastopili dve moški ekipi Kladivarja. A ekipa je zbrala 11.496, B pa 7.872 točk.

Da bi ustregli potrošnikom

Trgovsko podjetje »Veležitar« v Celju že nekaj let uspešno opravlja prodajo in proizvodnjo mlevskih in krušnih izdelkov na širokem področju več okrajev.

V ta namen pripravlja podjetje v Celju in drugih krajih za po-

gasilskim društvom. Težišče dela je usmerila na usposabljanje pripravljenosti, zato uspeh ni izostal. V požarnovarnostnem tednu so sodelovale vse gasilske enote in pripravili so veliko požarnovarnostnih pregledov.

Za zaključek požarnovarnostnega tedna je bila v počastitev 20. obletnice ljudske revolucije v Henini pri Jurkloštru velika gasilska demonstracija, v kateri so sodelovale gasilske enote iz Laškega, rudnika Laško, Rečice, Rimskih Toplic in Jurkloštra. Upoštevali so, da je bil prikazan požar na zelo hribovitem področju, je uspeh, ki so ga ob tej priliki dosegle gasilske enote, pohvalen, kar daje zagotovilo, da so gasilske enote občine Laško v stanju, da prevzamejo v primeru potrebe še odgovornejše naloge.

Razstava o prometni varnosti

Avto-moto društvo »Gozdar« v Ljubnem ob Savinji je organiziralo v okviru meseca varnosti prometa v Mozirju zelo poučno razstavo, ki je imela namen povečati zanimanje za cestno prometno vzgojo zlasti med šolsko mladino. Na razstavi so prikazali številne slike o prometnih nesrečah in razne makete, kako se morajo ravnati vozniki motornih vozil in pešci na križiščih.

trošnike anketo, s katero bodo skušali ugotoviti želje strank glede teže, oblike ter kakovosti kruha in drugega peciva. Razen tega ima podjetje v načrtu tudi degustacijo krušnih izdelkov.

Komisija za imenovanje direktorjev pri Občinskem ljudskem odboru Celje

razpisuje

mesto direktorja

podjetja Industrija finomehaničnih aparatov Celje

Pogoji: strojni inženir z 15 let prakse, z nekaj let na vodilnem delovnem mestu.

Kandidati naj vlagajo prošnje opremljene z življenjepisom, dokazilom o šolski izobrazbi in potrdilom, da niso v kazenskem postopku do 5/7-1961 na ObLO Celje.

Razpis štipendij za šolsko leto 1961/62

Komisija za štipendije ObLO Mozirje razpisuje na podlagi 7. in 27. člena temeljnega zakona o štipendijah (Uradni list FLRJ, št. 32/55) naslednje štipendije:

- 2 štipendiji za študij na višji stomatološki šoli
 - 2 štipendiji za študij na učiteljski
 - 1 štipendija za študij ortopedagogike na VPS
- Prednost pri razpisu imajo otroci pradih borcev, žrtev fašističnega terorja, ki stanujejo na območju občine Mozirje in kočno dijaki in študenti višjih letnikov.
- Štipendije bomo podelili za čas, ki je po predpisih določen za dokončanje študija. Prošnje, kolkovane z 250.— din državne takse je vložiti pri ObLO Mozirje.
- K prošnji je priložiti:
- podroben življenjepis;
 - zadnje šolsko spričevalo ter potrdilo o vpisu v šolo, na kateri namerava prosilec študirati;
 - potrdilo o premoženjskem stanju prasilca in staršev;
 - potrdilo podjetja, ustanove ali zavoda, v katerem sta zaposlena roditelja glode višine plače;
 - otroci padlih borcev naj predložijo potrdilo ZB;
 - menenje osnovne organizacije SZDL oz. LMS o prošilcu in njegovi družini.
- Rok za vlaganje prošenj je 15. julij 1961.

GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Petek, dne 16. junija ob 20. uri — Stevens: Zakonski vrtljak. — Gostovanje v Sevnici
Sobota, 17. junija ob 20. uri — Stevens: Zakonski vrtljak. — Gostovanje v Kostanjevici
Nedelja, 18. junija ob 20. uri — Stevens: Zakonski vrtljak. — Gostovanje v Črnomlju
Ponedeljek, 19. junija ob 20. uri — Stevens: Zakonski vrtljak. — Gostovanje v Metliki
Torek, 20. junija ob 20. uri — Stevens: Zakonski vrtljak. — Gostovanje v Novem mestu
Četrtek, 22. junija ob 16. in 20. uri — Nušić: Gospa ministrica. — Gostovanje v Trbovljah
Sobota, 24. junija ob 20. uri — Nušić: Gospa ministrica. — Gostovanje v Ljubnem
Nedelja, 25. junija ob 16. uri — Stevens: Zakonski vrtljak. — Gostovanje na Frankolovem

KINO

KINO UNION
17.—20. 6. 1961 »SERVISNA POSTAJA« (Ni malih bogov), jugoslovanski film
21.—24. 6. 1961 »PREČEP« italijanski film
OD 26. junija do 6. avgusta 1961 bo KINO UNION zaprt zaradi adaptacije
KINO METROPOL
20.—23. 6. 1961 »ZADNJA KOCIJA« italijanski film
LETNI KINO
18.—20. 6. 1961 »ZADNJI LOV« ameriški barvni CSC film
21.—24. 6. 1961 »VITEZI OKROGLE MIZE« ameriški barvni CSC film

DPD »SVOBODA« CELJE
MLADINSKI KINO
Dne 17. in 18. 6. 1961 »PESEK IWO DJIME« ameriški film
Predstave v soboto ob 15. in 17. ter v nedeljo ob 10. in 15. ur

KINO DPD »SVOBODA«
SEMPETER V SAVINJSKI DOLINI
Dne 17. in 18. 6. 1961 »RISARKA MO. DELOV« ameriški barvni CSC film
Dne 21. 6. 1961 »NESREČNIKI« I. del francoski barvni CSC film

PRODAM

POSESTVO v selivju v bližini Štor, poceni napravljen, Naslov v upravi lista. STEDILNIK zidan, s ploščicami, prodaja hišni svet Savinjskega 3.
RADIOAPARAT SOCA UKW, dobljen na tomboli, ugodno prodam. Umbrecht Rafko, Andraž 191 Polzela.
ZUNDA 200 prodam. Petek, elektrarna Laško.

ITALIJANSKI otroški voziček, globok, prodam. Pavlin, Cankarjeva 9 pritičje.

PRODAM poceni dva dvainpolpolsna zidana štedilnika. Interesenti naj se zgledajo na naslov: Krašovec Elizabeta, Cesta na Grad 31, Celje

PRODA se nenacionalizirana enonadstropna vila Dobrna št. 40 v centru zdravilišča. Vila ima sedem sob, kuhinjo, električno vodovod, zelo velik vrt, tri sobe, vseljive takoj, ostale avgusta.

Informacije: Lorber, Masarykova 2, Maribor
PRODAM VILO 10 sob, lep sadovnjak, sončna lega, prazno do jeseni, 10 minut do železniške postaje Celje. Naslov v upravi lista

ENODRUŽINSKA HISA, stara osem let, podkletna, v jeseni vseljiva, sončna lega, zelenjavni vrt, bradje, pritlika-vo dreve, odmaknjena od glavne ceste se prodaja v Smarterm ob Paki 53. MANJSE posestvo v Šošanju prodam. Naslov v upravi lista

TOVARNA EMAJLIRANE POSODE CELJE

razpisuje v letu 1961 naslednje

štipendije

Za fakultete in srednje šole naslednjih strok:

strojna, kemija, elektro, ekonomska in psihološka

Interesenti naj vložijo prošnje s kratkim življenjepisom in prepisom zadnjega spričevala na kadrovskega socialni sektor najkasneje do 1. julija 1961. Prednost imajo otroci padlih borcev, članov kolektiva in študenti višjih letnikov.

RAZPIS

Na temelju 32. člena statuta in 11. člena pravil Centra za zobraževanje delavcev v blagovnem prometu

RAZPISUJE

TRGOVINSKA ZBORNICA ZA OKRAJ CELJE V CELJU

MESTO DIREKTORJA CENTRA

Zahteve:

Delovno mesto zahteva organizacijske in pedagoške sposobnosti vodjenja centra, usmerjanja terečnega in praktičnega pouka po sodobnih načelih za mladinske oddelke in oddelke za odrasle, sposobnosti usmerjanja tečajev, seminarjev in drugih oblik izobraževanja za potrebe delovnih mest v blagovnem prometu. Ker je Center zavod, ki razpolaga z lastno šolsko zgradbo in lastnim finančnim računom ter opravlja vse administrativne posle v zvezi z izobraževanjem, se zahtevajo tudi sposobnosti za usmerjanje služb, ki so materialno tehnične narave. Najmanj višja šola ekonomske smeri in najmanj 5 let prakse v gospodarstvu ali javnih službah;

Pogoji:

Najmanj višja pedagoška šola in najmanj 5 let prakse v gospodarstvu ali javnih službah. Interesenti vložijo prošnjo na tajništvo Trgovinske zbornice za okraj Celje v Celju, Miklošičeva ulica 3, v 15 dneh od dneva objave razpisa v Ur. l. LRS.

Prošnji morajo priložiti:

- Življenjepis
- zadnje šolsko spričevalo
- potrdilo o dosedanjem službovanju
- prepis odločbe o razvrstitvi (velja za javne uslužbenke)
- da je jugoslovanski državljan
- da ni v kazenskem postopku
- da je telesno in duševno sposoben

Trgovinska zbornica za okraj Celje

OBJAVE IN OGLASI

KUPIM

ENOSTANOVANJSKO hišo ali stanovanje v Celju, kupim. Martina Germec Podplat

RAZPISI

RAZPIS ZA VPIS V I. LETNIK UCITELJSKE V CELJU bo sprejelo v I. letnik 60 dijakov. Prošnje za sprejem pošljite najkasneje do 28. junija peko svojih šol in jim predložite rojstni list, spričevalo o končanem 8. razredu osnovne šole, izpolnjeno prijavo za vpis v I. razred gimnazije (obr. 1.20) in mnenje šole.

Prošnje morajo biti kolkovane s 50 din. Za vse prijavitelje bo zdravniški pregled in preizkušnja poslušanja, prav tako pa tudi pisni in ustni izpit iz slovenščine in matematike, zato naj pridejo vsi na učiteljske dne 22. junija ob 5/4 8 zjutraj.

Pri sprejemu imajo prednost dijaki z boljšim uspehom in morajo imeti vsaj dober uspeh. Ker so v teku priprave za dvoletno pedagoško akademijo, bodo dijaki po končanem študiju razredili po vsej verjetnosti morali študirati še dve leti in bo tako skupni študij trajal šest let, s tem pa dijaki pridobijo višjo kvalifikacijo v rangu predmetnega učitelja.

KOVINSKO PODJETJE »KLIMA« CELJE sprejme v službo

STROJNEGA TEHNIKA

ki ima veselje do dela v konstrukciji. Plača po pravilniku o osebnih dohodkih.

Trgovsko podjetje »ENOTNOST« v CELJU, Mariborska cesta 71 sprejme 3 VAJENCE Prošnje pošljite do 20. 6. 1961 na upravo podjetja.

RAZNO

GARAZO oddam! Naslov v upravi lista

Zahvala

Ob težki izgubi našega ljubelega moža in očeta

SERDONER PETERA posestnika iz Parizelj, se toplo zahvaljuje vsem, ki so nam v tem težkem trenutku pomagali, darovali vence in cvetje in ga tako številno spremlili na zadnji poti.

Iskrena hvala gasilskemu in pevskega društvu, vsem govornikom, učencem in učencem osebu osemletke iz Braslovč Trg. podj. »Center« iz Celja, ter č. duhovščini.

Posebno se zahvaljujemo zdravniku, dr. Knez Pavlu, ki je pokojnemu tako požrtvovalno lajšal bolečine, vsem sedom, ki so nam stali ob strani, ter ga zasuli s venci in cvetjem.

Vsem iskrena hvala!

Zalujocha žena Pavla z otroci MELBROSIN — preparat cvetnega prahu in matičnega mleka (CELEE ROYALE) garantiramo znanstveno stabiliziran proizvod MELBRO — COOP (Zavod za čebelarstvo — Kalnik) dobiti v vseh lekarnah. Lekarne, ki preprata še nimajo, naj ga nabavijo pri »Kemofarmaciji« v Ljubljani.

OBVESTILA

RASTIN je mazilo, ki deluje proti reumi, išiasu ter raznim bolečinam mišičevja. Vsebuje zdravilna zelišča. Nudijo lekarni.

GLASBENA ŠOLA V CELJU Sprejemni izpiti bodo 22. junija ob 8. uri. Sprejemali bomo novince za violino, čelo, kontrabas, flavto, klarnet, rog, trobento, pozavno in solopetke. Kandidati morajo predhodno izpolniti prijavnico, ki je na razpolago v šolski pisarni. Pogoji za vpis so objavljeni na šolski oglasni deski. Glasbeno nadarjene otroke od 7 do 10 let starosti sprejemamo v »pripravnico za glasbeno šolo«.

STANOVANJA

ZA PRAZNO SOBO (odločba) nudim največje posojilo ali nagrado.

Naslov v upravi lista. PRAZNO SOBO 6X4 isčem v centru mesta, ali v bližini. Ponudbe pod »Nujno II« na upravo lista.

IZLETNIK

IZLETNIK turistična agencija poslovalnica Celje Vam nudi sledeče usluge: IZLETE, PREVOZE, EKSKURZIJE po domovini in v inozemstvo POTNE LISTE — TUJE VIZUME REZERVACIJE

za letni odhodi, prenočišča, spalne karte za vlak doma in v inozemstvo, avionske in ladijske karte

INFORMACIJE VSEH VRST — MENJAVA VALUT

Cenjene stranke obveščamo, da imamo na zalogi večje število avtokart Slovenije in Jugoslavije, žepni vozni red express dobiti pri nas. Cena 500 dinarjev.

Za cenjena naročila se priporoča IZLETNIK turistična agencija poslovalnica Celje, Titov trg 3 telefon 28-41, telegram ITA, Celje

CLUSRI

Uredništvo Celje, Titov trg 5 — poštini predal 16 — telefon 25-23 in 24-23 uprava: Celje, Trg V. kongresa 3 — poštini predal 152 — telefon 23-75 in 20-89 — Tekoči račun pri Narodni banki Celje: 405-11-4-654 — izdaja ob petih — letna naročnina 800, polletna 400, četrtletna 200 din — Inozemstvo 2.400 din — posamezna številka 20 din — rokopisov ne vračamo.

35 vajencev za strežbo 25 vajencev za kuharstvo

Pogoji:

- Uspešno dovršenih 8 razredov osnovne šole
 - Starost od 14 do 18 let
 - Telesno in duševno zdrave, zato morajo biti prijavitelci pred vpisom zdravstveno pregledani
 - Uspešno opravljeni sprejemni izpit. Ta se opravlja pred vpisom na Gostinski šoli v Celju, da se ugotovijo sposobnosti prijavitelcev za gostinske poklice (dober spomin, miselnost in telesna sposobnost)
- V uk ne morejo biti sprejeti prijavitelci, ki stalno nosijo očala, ki so naglušni, brez vonja in okusa, s ploskimi nogami, z boleznijo na pljučih in sru, z govornimi napakami in občutljivostjo za vročino, zlasti če so nagnjeni k potenju.

Učna doba traja 2 leti.

Prošnje za sprejem v uk, kolkovane z din 50.— je treba vložiti neposredno na Gostinsko Zbornico do 30. junija 1961 ter jim priložiti zadnjo šolsko spričevalo, zdravniški izvid in rojstni list.

Center za strokovno izobraževanje gostinskih delavcev Celje

»POLZELA«, tovarna pogavic, razpisuje

pet štipendij za šolanje na Tehnični tekstilni šoli v Kranju

Višina štipendije za prvi in drugi letnik 6.000.— din, za tretji in četrti 8.000.— din. Pogoji — uspešno zaključena osemletka ali izučena pletilska stroka. Prednost imajo otroci padlih borcev in žrtev fašizma z ožjega področja občine Zalec. Po izobrazbi je predvidena specializacija za mojstre mehanike.

Prošnje s spričevali ali začasno mnenje šole dostavite najkasneje do 24. 6. 1961, da izbrane štipendiste lahko še pripravimo k polaganju sprejemnih izpitov.

»POLZELA«, tovarna nogavic

Tretjina človeštva pod zastavo miru

Sila brez atomskih bomb

V Kairu plapolala dvaindvajset državnih zastav. Delegati iz dvaindvajsetih držav so sedli za zeleno mizo. Njihova naloga je, pripraviti konferenco šefov nevezanih držav, ki bo 1. septembra v Jugoslaviji, kar z drugo besedo pomeni, »konferenco na vrhu« za mir in enakopravno sodelovanje med narodi.

Ves svet z zanimanjem spremlja priprave in napeto pričakuje sestanek najvidnejših pobornikov mirnega reševanja mednarodnih problemov, čvrstega miru in srečnejše bodočnosti vsega človeštva.

Vzhodni blok, vključen v Varšavski pakt in socialistične države Azije predstavljajo najmočnejšo skupino po številu prebivalcev. Sovjetska zveza, Kitajska, Poljska, Romunija, Vzhodna Nemčija, Madžarska, Severna Koreja, Bolgarija, Češkoslovaška, Albanija in Mongolija, štejejo skupaj

985 MILIJONOV PREBIVALCEV.

Nasproti temu vojaško povezanemu kolosu stoji zahodni tabor, povezan v več vojaških zvez, kot so Atlantski pakt itd. Tudi ta ta-

Če k njim prištejemo še države, ki bodo sodelovale kot opazovalke, Libanon, Libija, Tunizija, Nigerija, Togo, Malaja, Švedska, Finska, Ekvador, Bolivija, Ciper, Alžirija in morda še druge, se številka poveča

NA OKOLI 850 MILIJONOV LJUDI.

V resnici pa to ni prava številka. V obzir moramo vzeti vso Južno Ameriko s 137 milijoni, vso Afriko z 236 milijoni, Oceanijo s 16 milijoni in še druge dele sveta, ki so bodisi odkrito, bodisi s težnjami na strani sil miru in sožitja med narodi sveta. Te dežele prav gotovo niso na strani enega ali drugega bloka iz prepričanja, da

je vojna sredstvo za reševanje problemov. Zato jih lahko prištevamo med sile, ki se borijo za mir in napredek. To pa pomeni nadaljnjih 389 milijonov, kar skupaj z narodi, ki so v Kairo poslali svoje zastopnike, predstavlja okoli

1 MILIJARDO IN 322 MILIJONOV LJUDI.

To je vse lepo, boste rekli. Toda vse te nevezane države so gospodarsko večinoma nerazvite. To je res! Nadalje boste v dvomih, češ, kaj te države navkljub številni premoči pomenijo v primerjavi z do zob oboroženimi vojaškimi velesilami? Če mislite na atomske bombe, rakete in drugo, smo res šibki.

Toda, če si ogledamo duhovno orožje sil miru, potem moramo priznati, da je to orožje takšno, ki je neodbranjljivo za oba vojaška tabora. Kajti želja po miru ni ločena s političnimi mejami, prav tako tudi ne težnja po napredku, sodelovanju in srečnejši bodočnosti vsega človeštva.

V tej luči je aleja vihrajočih zastav v Kairu močan obrambni zid proti vojni, je tribuna, ki ji bo prisluhnil svet, ki jo bo moral upoštevati tako vzhodni, kot zahodni blok.

In vedno več nas bo pod zastavo miru. Morda se nam kmalu pridružio tudi iz blokov. Svet doživlja »bojni pohod« miru.

Jugoslavija ima v tem gibanju vodilno vlogo, vendar kot enaka med enakimi.

Svet je razklan na dva bloka... To ni popolnoma točno. Svet je razdvojen med vojno nevarnostjo in težnjo za mirom. To dvoje pa ne pozna geografskih posebnosti in političnih meja. Nasprotujoča si bloka nista edina gospodarja položaja in delilca usode vsemu človeštvu. Tu so še številni narodi, ki so si na zastave zapisali geslo — mir, to so nevezane države.

Tudi nekoč so bile nevtralne države in še danes so. Toda nevezane države so nekaj drugega. Te ne stojijo ob strani in čakajo na izid hladne in morebitne vroče vojne. To so organizirane, s skupnimi cilji povezane dežele miru. Je njihov glas dovolj močan? So sploh omembe vredna sila kot protiutež vojni nevarnosti?

Oglejmo si številke, pa bomo videli našo moč!

Po ameriškem statističnem almanahu je leta 1960 bilo na svetu

2 MILIJARDI 905 MILIJONOV 600 TISOČ LJUDI

Po podatkih iz istega vira smo mogli razbrati zelo zanimive šte-

bor je močan, čeravno mu vedno znova bežijo v neodvisnost mnogi kosi sveta. Tako je na primer večji del Britanske skupnosti narodov, ki skupaj štejejo 690 milijonov, dejansko na strani nevezanih miroljubnih držav ali pa se same borijo proti kolonialni nadoblasti. Med zanesljive »družabnike« zahodnega tabora štejemo: ZDA, Anglijo, Kanado, Avstralijo, Francijo, Zahodno Nemčijo, Formozo, Italijo, Dansko, Nizozemsko, Južno Korejo, Portugalsko, Spanijo, Turčijo, Japonsko in Norveško (zadnji dve sta precej nestabilni, saj prva izstopa v protiatomski borbi, druga pa se sploh izmika vojaškemu bloku). Vse te dežele skupaj imajo

598 MILIJONOV PREBIVALCEV

Nevezane države, ki so pretekli teden razvile zastave v Kairu, predstavljajo že organizirano silo miru preostalega dela sveta. Avganistan, Indija, Gana, Gvineja, Etiopija, Kambodža, Nepal, Kuba, Indonezija, Jugoslavija, Maroko, Somalija, Saudska Arabija, Mali, Irak, Jemen, Sudan, Ceylon, Brazilija, Burma, Mehika in ZAR štejejo

781 MILIJONOV LJUDI.

Uh, kaka tekne...

Ljudje se navadno ne zanimajo za živali in niti ne opazimo, da nas one zelo zvesto opazujejo in

posnemajo. Če ste veseli, se tudi živali razposajeno ponašajo, če ste žalostni, se jih oprime žalost. Ste že opazili, da se hišnih živali polasti dremavica, če tudi vi ležete k počitku. Ko sedete h kosilu za mizo, se jih poloti nemir in hud tek. Pes gode in vohlja, mačka se vam opleta ob nogah, pič v kletki pa se našopiri in poželjivo gleda na mizo. Živali se celo do minute natanko navadijo, kdaj je v hiši čas obeda in se s potepa kot ura točno vrnejo domov.

Zirafa na naši sliki sicer ni hišna žival, pa vendar ji je zajtrk obiskovalke živalskega vrta hudo vzbudil tek. Stegnila je svoj dolgi vrat čez ograjo, pomlaskala z jezikom, češ, še meni malo...

Nekateri mislijo, da so solze nekaj kar izdaja slabico, da so znak preobčutljivosti in celo histarije. V družbi veljajo celo nekaki predpisi, kot:

● Moški si sme dovoliti kakšno solzo ob smrti najboljšega druga ali sorodnika.

● Ženska si to »razkošje« lahko pogosteje privoščijo, če je žalostna, če je ginjena, če je vesela.

● Celo za otroke imamo »tabuje«. Otrok bi smel zajokati le, če občuti fizično bolečino, prepovemo pa mu jok, če se mu kaj ni posrečilo, če je trčil ob oviro njegove volje itd.

Kaj je pravzaprav s tem jokanjem?

Zdravniki, zlasti psihologi, zatrjujejo, da je jok ravno tako potreben kot smeh, celo bolj. Od smeha te lahko vse boli, od joka ti je laže.

Zadrževanje joka ima lahko resne zdravstvene posledice; taki ljudje trpijo za migreno, za hudim glavobolom, za astmo živčnega izvora itd.

Jok je vsekakor olajšanje, kot da bi s solzami izginile iz glave tudi skrbi, žalost, razočaranje...

Sicer pa ljudje ne jokajo samo ob hudih trenutkih. So ljudje, ki jočejo ob lepi glasbi, jočejo od ponosa, solzavo se raznežijo v trenutkih sreče... Celo patriotična čustva mnogi podkrepijo s solzami, ki jih imenujemo »radostnice«. Nekateri jočejo od jeze, drugim so solze izraz kapitulacije pred nedosegljivim, nekemu pa ne morete povedati niti najbolj nedolžnega »vica«, da bi ga ne spravili v solze...

Če torej ljudje jočejo iz najrazličnejših pobud in vzrokov, potem jok ni nekaj nenormalnega. Narobe. Jok je neke vrste varnostni ventil, ki sprošča prenakopičenost duševnih občutij. Dokazano je, da ženske, ki imajo manj predsodkov glede joka, veliko bolj redko kon-

sedel... Avgusta je s podporo dveh sester stopil na noge. Eno leto po katastrofi je spet oblekel uniformo in odšel v mornariški lazarjet. Njegovo zdravljenje je stalo preko 110.000 dolarjev.

Johnson, ki je preстал pekel najhujših bolečin, se je leta 1946 poročil z eno svojih bolniških sester. Naselil se je v svojem kraju v Missuriju, kjer opravlja službo lovskega nadzornika. Včasih je še obiskal zdravnike, kajti popolnoma se ni dalo odpraviti posledic, čeravno je Johnson na zunaj izgubil vse znake strašne nesreče...

Toda zgodba Johnsona ima žalosten konec. Ob desetletnici poroke je na zaledeneli cesti doživel avtomobilsko nesrečo. Prevrnjeni džip ga je stisnil k tlom. Razlit bencin se je vžgal in nesrečni Johnson je naposled končal v strašni ognjeni smrti, ki ji je pred desetimi leti s toliko mukami za las ušel.

ČIV, ČIV, SEM ŽIV!

Čeravno gre za rojstvo čisto navadnega piščančka, kakršnih se vsak dan izvali na sto tisoče po širnem svetu, vsa stvar le ni tako preprosta:

● Na videz mrtvo jajce je nenadoma »oživel«. Krvha lupina je za nežno bitje trd oklep, toda ne za njegov rumeni kljunček...

● Tako. Najtežje je za njim. »Novorojenček« je preklal svoj oklep. Če je mati kolkja blizu, potem mu pomaga. Pa četudi ne, saj je tak mladič od prve sekunde samostojen »tič«...

● No, nič preveč ne glejte! Ste morda vi prišli kaj manj mokri na svet? Čez kakšnih pet minut...

● Čez kakšnih pet minut je piščanček že krepko na nogah in pri lastni oskrbi. Kako dolgo traja to pri vas, reve človeške?

Razjoči se, da ti bo lažje!

Male modrosti

♦ Kdor zamudi na veselico ali v veselo družbo, je na istem kot človek, ki hoče na vrtljak, ki se že vrti...

♦ Nad človekom smemo obupati šele takrat, ko mu spodleti tisto, kar sicer najraje dela.

♦ Nakup zaradi »izredne priložnosti« je to, da začnete o uporabnosti kupljenega predmeta razmišljati, ko ga imate že doma.

♦ Kolikor bolj prihajamo v leta, tem težje najdemo v zgodovini znamenito osebnost, ki v naši starosti še ni kdo ve kaj pomenila...

čajo za kapjo in manj bolujejo na živcih in srcu kot moški.

Zato! Če vas kaj teži, skrijte se kam in jočite. Če ne gre, si oglejte kak solzavi film, potem pa brez zadržkov — razcemerite se. Če vam je več klobuk v izlozbi, pa nimate denarja, potem se raznežite nad svojo uvidevno »prostovoljno žrtvijo«.

Solze ne škodujejo, če stečejo po licih. Solze v grlu grenijo, vas otopijo in zakrknejo...

Objektiv je zabeležil...

Kdor se ukvarja s fotografijo, mi bo moral priznati, da malokateri konjiček prinaša toliko presenečenj, da je le redek tako zelo muhast. Kdor ima količjak opraviti s »čudežno skrinjico«, ki lovi motive na ploščo ali celuloidni trak, se bo spomnil na muke, ki jih je treba pretrpeti za dober posnetek. Amaterji plezajo na dreve, visijo nad vrtoglavi globinami, se plazijo po tleh, po skalah, po grmovju... Kaj vse pa morajo prestati »manekenice«, da bi ob čim neprirodnejši držbi bili »prirodnejši«.

Fotografski aparat pa je pogosto svojeglav. Ujame tisto, česar niste želeli in enostavno izpusti ono, zaradi česar ste se mučili.

Spet se začneja čas potovanja, izletov in dopustov, kamor amaterje vedno spremlja aparat, vedno pripravljen za »strel« kot puška v roki nedeljskega lovca.

Toda zgodi se, da se aparat »kar sam sproži«. Ko ga odpirate, ko ga držite malomarno v rokah.

Tako se je pripetilo tudi znancu, ki je poslal ta posnetek. Niti ne ve, komu pripadajo okončine, ki jih je muhasti objektiv zabeležil. Toda vsa čast mu, posnetek je tako zgovoren, tako poln humorja, pa tudi zlobe in indiskretnosti. Lahko ugibate vse: starost, govorico dotika rok, izdajalstvo mode in kdo ve kaj še...

Koliko zdrži človek

So ljudje, ki omedlijo pri zobozdravniku, da celo ob navadni drobnih injekcijah. So pa tudi drugačni...

Leta 1942 je ameriški vojak Johnson postal izredni primer človekove zdržljivosti. Pri velikem požaru v nekem bostonskem zabavišču je ob reševanju svoje prijateljice utrpel neverjetne opekline:

...Ko se je četrtič vračal iz ognjenega morja, je gorel kot bakla. Ko so ga pripeljali v bolnišnico, so vsi zmaževali nad njim. Hrbet, zadnjica in noge — vse je bilo dobesedno zogljenelo. Pleča so bila tako izžgana, da so se v črni opeklini belila rebra, leva noga je kazala kolenske kosti, prav tako tudi desna pod kolenom. Skratka, opekline so bile smrtno...

...Toda ne. Fant je ostal pri

življenju, čeravno so ga zdravili skoraj dva meseca v nezavestnem stanju. Nprestano so okoli njega bili zdravniki, sestre in čuvaji. Transfuzije krvi, umetna hrana, operacije... Fantovo telo, ena sama rana, je bilo kot goba. Nprestano je bilo treba menjati perilo, saj je od bolnika sokrvca kar tekla.

V dvanaestih tednih zdravljenja je Johnson shujšal za 27 kilogramov. Prava preizkušnja živcev za njegove zdravnike in strežnike je prišla z dnem, ko se je fant osvestil in se zavedel svojega stanja in bolečin. Kaj vse je preстал še pozneje, si moremo samo predstavljati z največjo fantazijo o hudem. Preстал je preko trideset kožnih operacij, pri čemer so mu »vsadili preko 30.000 delcev kože...« Julija leta 1943 je prvičrat